

Ὁ ἅγιος Πικητάς

ΔΙΗΜΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ
ΕΤΟΣ ΚΣΤ' - ΤΕΥΧΟΣ 257 - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2014

«Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΑΣ
ὁ ἐν Σέρραις ἀθλήσας».
Διμηνιαῖο Περιοδικό
Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Σερρῶν καὶ Νιγρίτης,
ἐκδιδόμενο ὑπὸ τοῦ Ἑπικοινωνιακοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Ἰδρύματος
«Ὁ Ἅγ. Νικήτας ὁ Νέος»,
προνοία καὶ ἐπιμελεία
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Σερρῶν καὶ Νιγρίτης
κ.κ. ΘΕΟΛΟΓΟΥ.
Ἰδιοκτίτης:
Ἱερὰ Μητρόπολις Σερρῶν
καὶ Νιγρίτης.

Δ/ΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
πρωτ. Ἰορδάνης Θεμελίδης
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Γεώργιος Μπακιρτζής
Παναγιώτης Παπαφράγκος
Παναγιώτης Σκαλτσής
Φιλοκλήμων Φάκας
Χαράλαμπος Χαραλαμπίδης
Διανέμεται δωρεάν.
Συνδρομές προαιρετικές.
Ἐπιστολές καὶ ἐμβάσματα:
Ἱερὰ Μητρόπολις Σερρῶν
& Νιγρίτης - 621 22 ΣΕΡΡΕΣ
Τηλ. 2321 0 68 100
Fax 2321 0 68 119
Τυπογραφείο «ΜΕΛΙΣΣΑ»,
Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης
τηλ. 2397 0 23 313
Fax 2397 0 21 754

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:

Ἡ Γέννηση,
150ς αἰών.

Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν
ἀπόψεις τοῦ ἀρθρογράφου, γιὰ τίς
ὁποῖες καὶ φέρει ὁ ἴδιος τὴν εὐθύνη.

Περιεχόμενα

• Πατριαρχική Ἀπόδειξις ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις.....	235
• Σεβ. Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου: Πνευματική Διδαχή ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις	237
• Σεβ. Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου: Μήνυμα ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει	239
• Ἐγκύκλιος 255	240
• Ἡ διακονία ἀγάπης στὴν Ἐκκλησία τῶν Σερρῶν	242
• Θέματα Ἱστορίας καὶ Θεολογίας τῆς Λατρείας: Ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Προπατόρων.....	243
• Γεωργίου Γούδα: Χριστὸς Γεννᾶται (ποίημα).....	246
• Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: Εἰς τὰ Θεοφάνια ἡγουν γενέθλια τοῦ Σωτῆρος.....	247
• Γεωργίου Στ. Μπακιρτζή: Ἰωάννης Βατάτζης, ὁ ἐλεήμων.....	249
• Στ. Δήμου: Ἡ τέχνη τῆς ἀγάπης (ποίημα).....	252
• Ἀπόψεις καὶ Σχόλια.....	256
• Θεολογικὲς Ἀναφορές: Ἡ κένωση τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸν Γέροντα Σωφρόνιο.....	259
• Εὐχαριστήρια	261
• Ἐγκύκλιος 226	263
• 2015 Ἔτος Νεομαρτύρων	264
• Χρήστου Καραμάνη: 200 χρόνια νέας μεθόδου Βυζαντινῆς Παρασημαντικῆς	267
• Πρόγραμμα Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν Ἁγίου Δωδεκαημέρου.....	268
• Ἐκκλησιαστικὲς Εἰδήσεις καὶ Χρονικά	269
• Ἀπὸ τῆ Σοφίας τῶν Πατέρων: Ἡ Κυριακή ὡς γενέθλιος ἡμέρα τῆς ἀνθρώπινη φύσης.....	279

Ἀσκητική Γωνιά

Τίποτε δέν δυσαρεστεῖ τόσο τοὺς περισσότερους
ἀκροατές, ὅσο τὸ νὰ ἐγκωμιάζει κανεὶς τὸν ἑαυτοῦ
του.

Ἄγ. Ἰω. Χρυσόστομος

Γνώριζε ὅτι χωρὶς πειρασμούς, βρῖσκεσαι μακριὰ
ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ δέν περπατᾷς στὰ ἴχνη
τῶν ἁγίων.

Ἰσαάκ ὁ Σύρος

Φύλλα καὶ σαπουνόφουσκες καὶ καπνὸ καὶ
ἄχυρα καὶ σκιά καὶ σκόνη... χαρακτήρισα ὅλα τὰ
λαμπρὰ αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

Νεῖλος ὁ Ἀσκητής

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

ἐπὶ τοῖς ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩ, ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ
ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοὶ καὶ Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε!»

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Θεὸς καὶ ἐφανερώθη συγχρόνως ὁ **τέλειος ἄνθρωπος** καὶ ἡ ἀσύλληπτος **ἀξία** τοῦ **ἀνθρωπίνου προσώπου**. Οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι ἰδιαίτερος ζῶμεν τὴν μεταπτωτικὴν κατάστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν καθημερινῶς διαπιστώνομεν μετὰ τοῦ Ψαλμοῦ ὅτι «*πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός*» (Ψαλμ. γ' 3 - Ρωμ. γ' 12-13).

Πρὸ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Χριστοῦ δὲν ἠδύνατο ὁ ἄνθρωπος νὰ φαντασθῇ τὴν **ἀσύλληπτον ἀξίαν** τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, διότι μετὰ τὴν πτώσιν ἡσθένησε καὶ ἡλλοιώθη. Μόνον οἱ πολὺ φωτισμένοι ἄνθρωποι διηρθάνθησαν καὶ πρὸ Χριστοῦ τὴν **ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου** καὶ εἰς τὴν **ἀπορίαν** τοῦ Ψαλμοῦ «*τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμήσκη αὐτοῦ;*» (Ψαλμ. Η' 5), διεκήρυξαν: «*ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν*» (ἐ.ἀ. 6).

Τὴν ὑπερτάτην αὐτὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ἐφάνερωσεν ὁ Θεάνθρωπος Κύριος καί, ἔκτοτε, ἐπαναλαμβάνουν κατ' ἔτος διακηρύξεις κρατῶν, κυβερνήσεων καὶ κοινωνικῶν ομάδων καὶ διεθνεῖς συμβάσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας βλέπομεν καθημερινῶς τὸν χειρίστον **ἐξευτελισμὸν** τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τὴν **ἀτίμωσιν** καὶ τὸν **διασυρμὸν** αὐτοῦ. Ὅφειλομεν, λοιπόν, ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα ἄξιοι τῆς **δόξης** καὶ **τιμῆς** διὰ τῆς ὁποίας περιέβαλε τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον ὁ «*δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενόμενος*» Δημιουργὸς μας, νὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατόν διὰ νὰ παύσῃ ἡ ἐσχάτως διογκουμένη **ἐξευτελιστικὴ** διὰ τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον **συμπεριφορὰ**.

Παρακολουθοῦμεν ἔκπληκτοι τὸ ἐπαναλαμβανόμενον συνεχῶς «*δράμα τῆς Βηθλεέμ*». Διότι περὶ **δράματος** πρόκειται καὶ ὄχι περὶ χαρμωσύνου γεγονότος, ἐφ' ὅσον ἀγνοεῖται ὁ σπαργανούμενος ἐν φάτνῃ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ δημιουργήμα Του, ὁ ἄνθρωπος, δὲν ἀντιμετωπίζεται ὡς «*εἰκὼν Θεοῦ*».

Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας καὶ ἡ θεολογία της διδάσκουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἀξιοῦνται πλήρους σεβασμοῦ, διότι ἠνώθησαν μετὰ τὸν Θεὸν εἰς τὸν σαρκωθέντα Κύριον. Ὅθεν, ὀφείλομεν ὅλοι νὰ ἐντεινώμεν τὰς προσπάθειάς μας διὰ νὰ γίνῃ ὑπὸ πάντων σεβαστὴ ἡ ὑπερτάτη ἀξία τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου.

Μετὰ πολλῆς συνοχῆς καρδίας καὶ βαθείας θλίψεως τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ ἡμετέρα Μετριότης παρακολουθοῦμεν τὰ ὁσημέραι ὀγκούμενα κύματα ταῦτα βίας καὶ βαρβαρότητας, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν νὰ μαστίζουν διαφόρους περιοχὰς τοῦ πλανήτου μας, καὶ ἰδιαίτερως τὴν Μέσην Ἀνατολήν, καὶ μάλιστα τοὺς γηγενεῖς ἐκεῖ χριστιανούς, εἰς τὸ ὄνομα συχνάκις τῆς θρησκείας. Δὲν θὰ παύσωμεν δὲ νὰ διακηρύττωμεν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ τούτου Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς πάντα, τοὺς ἀδελφοὺς Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Θρησκευτῶν, τοὺς Ἀρχηγοὺς Κρατῶν, πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς, κατόπιν ὑποκινήσεων ἢ μὴ θέτοντας τὴν ἰδίαν ζωὴν αὐτῶν εἰς κίνδυνον διὰ νὰ ἀφαιρέσουν ἀνθρώπινους ζωάς, συνανθρώπους - δημιουργήματα καὶ αὐτὰ τοῦ Θεοῦ-, καὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ὅτι οὐδεμία εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ μορφὴ ἀληθοῦς καὶ γνησίας θρησκευτικότητος ἢ πνευματικότητος ἄνευ **ἀγάπης** πρὸς τὸ **ἀνθρώπινον πρόσωπον**. Οἷονδήποτε ἰδεολογικόν, κοινωνικόν ἢ θρησκευτικόν μόρφωμα περιφρονεῖ τὸν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθέντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκει ἢ ἐπιτρέπει τὸν θάνατον συνανθρώπων μας, μάλιστα δὲ μετὰ βάνανυσον καὶ πρωτόγονον τρόπον, οὐδεμίαν ἀσφαλῶς ἔχει σχέσιν μετὰ τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης.

Στρέφοντες, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, τοὺς ὀφθαλμούς μας εἰς τὴν κρατοῦσαν σήμερον ἐν τῷ κόσμῳ κατάστασιν ἀποστρέφομεν τὸ πρόσωπόν μας ἐκ τῶν θλιβερῶν γεγονότων μισαλλοδοξίας καὶ ἐχθρότητας, τὰ ὁποῖα μαστίζουν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ φθάνουν πλέον, διὰ τῶν συγχρόνων μέσων γενικῆς ἐπικοινωνίας, εὐχερέστερον εἰς τὰς ἀκοὰς καὶ τὴν ὄρασίν μας προκαλοῦντα τρόπον διὰ τὰ ἐπερχόμενα δεινὰ, καὶ προβάλλομεν ὡς ἰσχυρὸν ἀντίδοτον εἰς τὴν σύγχρονον **βίαν** τὴν καταπλήξασαν τοὺς μάγους καὶ τὸν κόσμον «*ἐσχάτην πτωχείαν*» τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ πάντοτε ὡς **ἀγάπη**. Αὕτη εἶναι ἡ μυστικὴ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ἡ μυστικὴ δύναμις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ μυστικὴ δύναμις τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν. **Ἡ δύναμις ἡ ὁποία νικᾷ καὶ ὑπερβαίνει διὰ τῆς ἀγάπης τὴν κάθε εἶδους βίαν καὶ κακίαν.**

Οὕτως ἀποτιμῶντες κατὰ τὰ ἐφετεινὰ Χριστοῦγεννα τὴν κατάστασιν τῶν ἀνθρώπινων πραγμάτων, εὐχόμεθα ὅπως βιώσωμεν οἱ πάντες τὴν χαρὰν τοῦ ἀπολύτου σεβασμοῦ τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου, τοῦ συνανθρώπου, καὶ τὴν παῦσιν τῆς βίας κάθε μορφῆς, τὴν νίκην ἐπὶ τῆς ὁποίας διὰ τῆς ἀγάπης προβάλλει καὶ προσφέρει ὁ σάρκα λαβὼν «*μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος*», ὁ «*Ἀρχὼν εἰρήνης*» καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστός.

Αὐτοῦ τοῦ τεχθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου τῆς δόξης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης ἢ Χάρις καὶ τὸ ἄπειρον Ἔλεος καὶ ἡ εὐδοκία εἴησαν μετὰ πάντων.

Χριστοῦγεννα βιβλίο

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως β
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

πνευματική διδασχή

ἐπὶ τοῖς ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

«Χριστός γεννᾶται δοξάσατε·
Χριστός ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε·
Χριστός ἐπὶ γῆς ὑψώθητε...»

(Αγ. Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος 38,
Εἰς τὰ Θεοφάνια, εἶπουν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος).

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

Ἐπέλαμψε καὶ πάλιν ἡ χαρμόσυνη καὶ ἀγία πανήγυρη τῶν Χριστουγέννων, ἡ μητέρα ὅλων τῶν χριστιανικῶν ἐορτῶν. Ὁ Κύριός μας ταπεινῶς καὶ ἀθορύβως γεννήθηκε στήν φάτνη τοῦ σπηλαίου τῆς ἀγίας Βηθλεέμ καὶ μέ τό οὐράνιο καὶ σωστικό φῶς Του σκέπασε ὁλόκληρη τήν κτίση. Ἀνέτειλε ἡ ἀνατολή τῶν ἀνατολῶν, ἡ φωταυγής καὶ φωσφόρος ἡμέρα τοῦ Θεοῦ, πού διαλύει τό πυκνό σκοτάδι τῆς ἀγνοσίας καὶ νικά τήν δύναμη τῆς ἁμαρτίας. Τό συγκλονιστικό θαῦμα τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως, ἡ ἀνερμήνευτη σύλληψη καὶ ἡ ἀνέκφραστη γέννηση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, «τό πάντων καινῶν, καινότατον θαῦμα, τό μόνον καινόν ὑπό τόν ἥλιον», ὅπως χαρακτηριστικῶς θεολογεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, γιά μία ἀκόμη φορά φανερῶνει στόν κόσμον τήν ἀνεξάντλητη πατρική ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τό δημιούργημά του, τόν ἄνθρωπο, χάριν τοῦ ὁποίου τέμνει τήν ἱστορία, ὑπερβαίνει τοὺς νόμους τῆς φύσεως καὶ πραγματώνει τό παράδοξο καὶ ξένο μυστήριο τῆς θείας σαρκώσεως.

Ὁ Θεός Λόγος, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, ἡ εὐδοκία τοῦ Πατρός, στήν γῆ μετὰ ἀνθρώπων συναναστρέφεται, χωρὶς ποτέ νά χωρισθεῖ ἀπό τόν Πατέρα, «ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται, ὁ λόγος παχύνεται, ὁ ἀόρατος ὁράται, ὁ ἀναφής ψηλαφᾶται, ὁ ἀναρχος ἄρχεται, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, Υἱ-

ός ἀνθρώπου γίνεται» (Αγ. Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος 38, Εἰς τὰ Θεοφάνια, εἶπουν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος). Ἡ θεία ἐνανθρώπηση εἶναι «τό μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον» (Α' Τιμ. 3,16) γιά τό ὅποιο ὁ οὐρανοβάμων Ἀπόστολος Παῦλος, γεμάτος εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν Σωτῆρα Χριστό τονίζει: «Γινώσκετε τήν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε» (Β' Κορ. 8, 9). Ὁ τεχθεὶς Κύριός μας προσέλαβε θεληματικῶς τήν ὄντολογική, λόγῳ τῆς ἁμαρτίας, πτωχεία τοῦ ἀνθρώπου, γιά νά πλουτίσει μέ πνευματικό πλοῦτο τήν πτωχεύσασα ἀνθρώπινη φύση. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐν χρόνῳ γέννηση τοῦ Κυρίου μας ὀνομάζεται ἀπό τοὺς θείους πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, συγκατάβασις, κένωσις, ταπείνωσις, πτωχεία. Ὁ προαιώνιος Λόγος ἀπό ἀπροσμέτρητη ἀγάπη γεννᾶται «ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ Βασιλέως» (Ματθ. 1,2) ὡς ἄνθρωπος, ἀνακαινίζει καὶ ἀναπλάθει τόν ὑλικό καὶ φθαρτό κόσμον, χαρίζει διὰ τῆς σαρκώσεώς Του στό ἀνθρώπινο γένος τήν πληρότητα τῆς ζωῆς, φανερῶνει τόν ἄλλο Παράκλητο, «τόν θησαυρό τῶν ἀγαθῶν», τό Ἅγιο Πνεῦμα καὶ καθιστᾷ τόν ἄνθρωπο πνευματέμφορο, μέτοχο τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν καὶ συμπάρεδρο τῆς θείας μεγαλοσύνης.

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός γεννήθηκε ὡς τέλειος ἄνθρωπος, κατὰ πάντα ὅμοιος μέ ἡμᾶς, ἐκτός ἁμαρτίας, καί ἔτοι μᾶς καθιστᾷ οἰκείους Του, φίλους, ἀδελφούς Του κατὰ χάριν, διὰ «τό εἶναι αὐτόν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς» (Ρωμ. 8, 29). Ὁ ἀθάνατος καί παντεχνήμων Λόγος ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά μᾶς μεταδώσει τό καλύτερο, τό ἀνώτερο, τό ἀγιώτερο, δηλαδή τήν θεότητά Του. Σαρκώθηκε, γιά τόν δικό μας ὄντολογικό πλουτισμό, γιά τήν δική μας λύτρωση καί σωτηρία, γιά νά γίνουμε ἡμεῖς «κοινωνοί θείας φύσεως» (Β' Πέτρου 1, 4).

Μέσα σέ αὐτή τήν πορεία τοῦ χρόνου, τό χθές, τό σήμερα, τό αὔριο φωτίζονται καί νοηματοδοτοῦνται ἀπό τό φῶς τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς προσλαμβάνει ὡς ὁ καλός Σαμαρεῖτης τήν πληγωμένη ἀνθρώπινη φύση, τήν θεραπεύει φιλοστόργως, τήν φωτίζει, τήν ἐξυψώνει εὐεργετικῶς, τήν ἀπελευθερώνει λυτρωτικῶς ἀπό τίς ἁμαρτίες, τήν δικαιώνει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Πατέρα καί ἐν τέλει τήν καθιστᾷ κατὰ χάριν μέτοχο τῆς θείας μακαριότητος. Τό ταπεινό καί φαινομενικά ἀδύναμο βρέφος τῆς Βηθλεέμ εἶναι ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ὁ Παντοκράτωρ Κύριος. Πορεύεται ἡρέμως μέσα στίς πολύβουες πολιτείες μας καί στήν ἔρημο τῆς μοναξιάς μας καί ὡς «ὁ αἰεὶ προσφέρων καί προσφερόμενος» χαρίζει στίς καρδιές μας, ἐφόσον τό θελήσουμε, «τήν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν εἰρήνην» καί τήν πληρότητα τῆς ζωῆς.

Μέ τήν σάρκωση τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐπέρχεται ὄντολογικῶς ἡ εἰρήνευση, ἡ συμφιλίωση καί ἡ καταλλαγή τοῦ ἀποστάτη ἀνθρώπου μέ τόν δημιουργό του. Τό ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς καταλλαγῆς εἶναι ἡ ἀποκα-

τάσταση τῆς ἐσωτερικῆς πληρότητος καί τῆς εἰρήνης στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων καί ἡ πρὸς ἀλλήλους στοργή καί ἀγάπη. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς τονίζει χαρακτηριστικῶς: «Αὐτήν τήν εἰρήνην νά φυλάσσωμε, ἀδελφοί, ὅσο μποροῦμε. Διότι αὐτήν ἐλάβαμε ὡς κληρονομία ἀπό τόν Σωτῆρα μας, πού ἐγεννήθη σήμερα καί μᾶς ἔδωσε τό Πνεῦμα τῆς υἰοθεσίας, διὰ τοῦ ὁποίου γινόμεθα «κληρονόμοι μέν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δέ Χριστοῦ» (Ρωμ. 8, 17).

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Μέσα στόν ραγδαίως μεταβαλλόμενο καί ταραχώδη κόσμο τῶν θεαματικῶν ἐπιτυχιῶν ἀλλά καί τῶν τραγικῶν κρίσεων, τό ἐλπιδοφόρο θεῖο μήνυμα τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ προβάλλει ἐνώπιόν μας ἰδιαίτερος ἐπίκαιρο. Τό θεῖο βρέφος τῆς Βηθλεέμ ἐγκαινίασε μιά νέα πραγματικότητα γιά τόν ἄνθρωπο μέ κυρίαρχα στοιχεῖα τήν χάρη, τήν ἀλήθεια, τή ζωή, ὥστε δικαίως ὁ ἱερός Εὐαγγελιστής Ἰωάννης νά λέγει ὅτι «ἀπό τήν πληρότητα αὐτοῦ ὅλοι ἡμεῖς ἐπῆραμε καί τήν μίαν χάριν κατόπιν τῆς ἄλλης» (Ἰω. 1, 16) καί τήν «πλησμονή τῆς ζωῆς» (Ἰω. 10, 10). Μέ ἀφορμή, λοιπόν, τά ἐφετεῖνά Χριστοῦγεννα, καλῶ καί παρακαλῶ ὅλους νά δοξάσουμε μέσα ἀπό τήν καρδιά μας μέ λόγους καί ἔργα τήν ἄφατη φιланθρωπία καί συγκατάβαση τοῦ Κυρίου μας καί ἀκολουθώντας μέ ὁδηγό τήν πίστη τά βήματά Του, νά συμπορευθοῦμε μέ ἀγάπη καί εἰρήνη μαζί Του καί μέ τόν συνάνθρωπό μας, τήν εἰκόνα Του καί ἀδελφό μας.

Ἡ χάρις καί τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ γεννηθέντος Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐχομαι νά εἶναι πάντοτε μαζί σας.

*Εὐλογημένα καί ἅγια Χριστούγεννα
Μετ' εὐχῶν ἐγκαρδίων καί ἀγάπης ἐν Χριστῷ νηπιάσαντι*

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Σερρῶν καί Νιγρίτης Θεολόγος.
† Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ ἄπειρη ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξιῶναι καί πάλι νά εἰσέλθουμε σέ μία νέα χρονική περίοδο, τό σωτήριο ἔτος 2015 ἀπό τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας. Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή ἀπευθύνω σέ ὅλους σας ἐγκάρδιες εὐχές, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου Ἰησοῦς Χριστός, τοῦ ὁποίου σήμερα ἐορτάζουμε τήν κατά σάρκα Περιτομή, νά εὐλογεῖ καί νά ἀγιάζει τήν ζωήν σας καί κατ' αὐτήν τή νέα χρονιά.

Ὁ χρόνος κατανοεῖται, κατὰ τήν χριστιανική διδασκαλία, ὡς ἐκεῖνο τό κινούμενο γραμμικῶς πλαίσιο μέσα στό ὁποῖο ἐκδηλώνεται ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, ἱερουργεῖται ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καί συντελεῖται ὁ ἀγιασμός τῆς κτίσεως. Κέντρο καί ἐντελέχεια τοῦ χρόνου εἶναι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, τό Α καί τό Ω τῆς ἱστορίας, ἡ ἀρχή καί τό τέλος, ἐκεῖνος πού ἀνακαινίζει τόν κόσμο, ἀγιάζει τόν χρόνο καί ἀναγεννᾷ τόν ἄνθρωπο στήν αἰώνιο ζωή. Ὁ Θεός, «ὁ τήν τοῦ χρόνου φύσιν κατασκευάσας» (Μέγας Βασίλειος), καλεῖ τόν ἄνθρωπο νά βαδίζει στόν χρόνο τῆς παρούσης ζωῆς «ἐν σοφίᾳ», μέ ὁδηγό τήν Εὐαγγελική ἀλήθεια πού φωτίζει, ἀγιάζει, στηρίζει, νοσηματοδοτεῖ καί χριστοποιεῖ τόν ἄνθρωπο. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τήν δυνατότητα, ἀλλά καί τήν μεγάλη εὐθύνη, ἐλευθέρως, νά ἐπιλέξει ἢ νά μήν ἐπιλέξει τό πέρασμα ἀπό τόν παλαιό κόσμο τῆς φθορᾶς στήν καινή κτίση τῆς χάριτος, πού γίνεται μεθεκτική καί ὁρατή στό πρόσωπο τοῦ θεανθρώπου Χριστοῦ.

Ἡ μετάβαση αὐτή ἀπό τό «νῦν» τοῦ παρόντος χρόνου στό «ἀεί» τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καθίσταται δυνατή μέσα στήν ἀγία

Ἐκκλησία Του, πού εἶναι τό ἅγιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί κοινωνία ἀγίων. Δημιουργήθηκε ἀπό τό Θεό γιά ὅλους μας, ὡς ἐπιλογή ζωῆς καί προϋπόθεση σωτηρίας. Ἡ ἀγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας ὑπηρετεῖ θυσιαιτικῶς μέσα στόν κόσμο, χωρὶς νά εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», αὐτό τό μυστήριο τῆς πίστεως στόν ἀληθινό Θεό, πού χαρίζει στόν ἄνθρωπο πληρότητα ζωῆς καί ἀθανασία. Καλούμεθα ὅλοι μας μέ «φόβον Θεοῦ» καί σοφία νά ἀξιοποιήσουμε ὅλα τά δῶρα Του πρὸς χάριν τῆς σωτηρίας μας, ἀλλά καί πρὸς χάριν τοῦ ἀδελφοῦ μας, ὁ ὁποῖος ὡς εἰκόνα Του ἀποτελεῖ προαπαιτούμενο γι' αὐτήν. Κέρδισες τόν ἀδελφό σου κέρδισες τόν ἴδιο τόν Θεό, τονίζουν οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτός ὁ καθημερινός ἀγώνας γιά νά γνωρίσουμε τόν Θεό καί νά κερδίσουμε τόν ἀδελφό μας νοσηματοδοτεῖ, καταξιώνει καί ὁμορφαίνει τό πέρασμά μας ἀπό αὐτήν τήν ζωή. Τότε ὁ χρόνος αποκτᾷ οὐσιαστικό νόημα καί ἀξία, φωτίζεται καί ἀγιάζεται.

Εὐχομαι ἀπό καρδίας, ὡς Ἐπίσκοπός σας, ὁ φιλάγαθος Κύριος καί Δεσπότης τῆς ζωῆς μας νά εὐλογῇσι ἀφθονοπαρόχως τό νέο ἔτος 2015 ἀπό τόν ἀκένωτο θησαυρό τῆς χρηστότητος καί τῆς ἀγάπης Του, ὥστε νά εἶναι γιά τόν καθένα μας προσωπικῶς, τήν τοπική μας Ἐκκλησία, τήν περιοχή μας, τήν πατρίδα μας καί τόν κόσμο ὁλόκληρο, ἔτος μετανοίας, σωτηρίας, εὐλογίας, φωτισμοῦ, ἐλπίδος, προόδου καί εὐημερίας.

Ἡ δέ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετά πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐλογημένο καί σωτήριο τό νέον ἔτος!
Διάπυρος εὐχέτης σας πρὸς τόν Σωτῆρα Χριστόν
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Πρός τούς εύλογημένους Χριστιανούς
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀγαπητοί μου ἄδελφοί,

Ἡ ἄπειρος ἀγαθότητα τοῦ Ἁγίου Θεοῦ μᾶς ἀξιώνει καί ἐφέτος νά φθάσωμεν στά ἐνδοξα προεόρτια τῆς μεγάλης καί κοσμοσωτηρίου ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Ὁ Σωτῆρας καί λυτρωτής Κύριος μέσα στόν λειτουργικό χρόνο τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπισκέπτεται σωστικῶς τήν ἀνθρωπότητα μεταφέροντας τό μήνυμα τῆς εἰρήνης τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ πρὸς τόν πάσχοντα καί δοκιμαζόμενο ἄνθρωπο. Ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων ἀνακαλεῖ μέ τόν πιό συγκλονιστικό τρόπο στήν μνήμη μας τό χρέος τῆς ἀγάπης πού προβάλλει ἐνώπιόν μας ὡς ἡ ἀπάντηση τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας μας δηλαδή στήν ἡθική καί πνευματική ἀνεστio-τητα καί ἀδιαφορία τοῦ σύγχρονου κόσμου, ὁ ὁποῖος βιώνει καθημερινῶς τούς πικροὺς καρπούς τῆς ἐγωιστικῆς του αὐτονομήσεως ἀπό τόν Θεόν τῆς ἀγάπης καί τοῦ ἐλέους. Αὐτή ἡ ἀπιστία γεννᾷ στόν κόσμο τά φαινόμενα τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας, τοῦ χάους καί δημιουργεῖ συνθῆκες βαθεῖας κρίσεως καί ἀποσταθεροποιήσεως.

Ἡ ἁγία Ἐκκλησία μας δίδει πάντοτε, ἰδιαίτερώς ὅμως αὐτές τίς ἅγιες ἡμέρες, τήν εὐκαιρία νά ἀναδείξουμε τά στοιχεῖα τῆς εὐγένειας τῆς ψυχῆς μας. Καλεῖ ὅλους μας νά ἐκδηλώσουμε ἔμπρακτα τήν ἀγάπη, πού ἐδίδαξε καί ἔκανε πράξη ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας. Νά προσφέρουμε ἀπό αὐτό τό ὑπέρημά μας, σέ ὅλους ἐκείνους, πού ἔχουν ἀνάγκη. Νά μοιρασθοῦμε τόν «ἐπιούσιο ἄρτο» μας μέ τούς ἀδελφούς μας πού ζοῦν στήν ἀνέχεια. Νά γίνει αὐτή ἡ προσφορά μας

τροφή σέ αὐτούς πού τήν στεροῦνται, χαρά στό ὄρφανό, βάλσαμο στούς πονεμένους καί στούς στερημένους, ἐλπίδα καί αἰσιοδοξία στούς ἀπελπισμένους. Ἡ Ἐκκλησία μας ποτέ δέν λησμονεῖ τό χρέος τῆς ἀγάπης. Ἐνα χρέος πού μένει ἀνεξόφλητο ὅσο ὑπάρχει δίπλα μας ἡ φτώχεια καί ὁ πόνος, τά ὅποια δυστυχῶς πλήττουν ὅλο καί περισσότερους συνανθρώπους μας. Ἰδιαίτερώς σήμερα γίνεται πιό ἐπίκαιρη ἡ ἀνάγκη τῆς ἐγρήγορης, διότι αὐξάνει ἀνεξέλεγκτα ἡ δυστυχία, ὁ εὐτελισμός τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας, ἡ ἀνεργία, ἡ κοινωνική ἀναταραχή καί ἡ ἀνασφάλεια. Σέ αὐτήν τήν τόσο κρίσιμη χρονική περίοδο ἡ Ἐκκλησία παραμένει ἡ βέβαια ἐλπίδα καί ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτό τό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας ἐπιτυγχάνεται πρωτίστως μέ τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί ἀκολούθως μέ τήν ἰδικήν σας συμπαράσταση καί ἐμπιστοσύνη. Συγκεκριμένα ἀπό 1ης Νοεμβρίου 2013 μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου 2014 προσεφέρθησαν γιά δράσεις φιλανθρωπικοῦ χαρακτήρος τά κάτωθι ποσά:

α) γιά τακτικά μηνιαῖα βοηθήματα, 91.765 εὐρώ,

β) γιά ἔκτακτα μηνιαῖα βοηθήματα, 84.675 εὐρώ,

γ) γιά νοσήλεια καί ἀγορά φαρμάκων ἀσθενῶν, 19.053 εὐρώ,

δ) γιά βοηθήματα Χριστουγέννων 2013 καί τοῦ Πάσχα 2014, 28.844 εὐρώ,

ε) για έτοιμασία καθημερινού συσσιτίου 300 και πλέον μερίδων ζεστοῦ φαγητοῦ, 189.522 ευρώ,

στ) για έξοφληση λογαριασμῶν Δ.Ε.Η. καί Ο.Τ.Ε., 30.746 ευρώ,

ζ) για θέρμανση, 9.539 ευρώ,

η) για μαθητικά καί φοιτητικά διδάκτρα, υποτροφίες καί ἐνοίκια, 28.139 ευρώ,

θ) για ἀποφυλακίσεις κρατουμένων, 13.108 ευρώ,

ι) για ἐξωτερική ιεραποστολή, 14.097 ευρώ,

ια) για ἐνίσχυση διαφόρων κοινωνικῶν καί πολιτιστικῶν συλλόγων, 17.149 ευρώ,

ιβ) για τό Κοινωνικό Παντοπωλεῖο, 189.629 ευρώ,

ιγ) για τόν Ξενώνα φιλοξενίας «Στοργή», 2.448 ευρώ,

ιδ) για τίς κατασκηνώσεις, 35.000 ευρώ,

ιε) για ἐνδύματα ἀπό τό κατάστημα «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων» 67.484 ευρώ καί

ιστ) για τό Κοινωνικό Φαρμακεῖο, 72.000 ευρώ.

Συνολικῶς καί μέχρι τό τέλος Ὀκτωβρίου τοῦ παρόντος ἔτους ἐδόθησαν τόσον ἀπό τό Κεντρικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας ὅσο καί ἀπό τά Ἑνοριακά Φιλόπτωχα τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας περί τά 893.198 ευρώ για τήν κάλυψη τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐμπεριστατῶν ἀδελφῶν μας. Εἶναι τό μεγαλύτερο ποσό πού ἔχει ποτέ δοθεῖ ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολή μας, καί τοῦτο λόγω τῶν ειδικῶν συνθηκῶν πού ἐπικρατοῦν στόν τόπο μας. Εἶναι ἓνα συλλογικό ἔργο πού πρέπει νά συνεχισθῇ. Καί θά συνεχισθῇ, ὅταν στηριχθῇ ἀπό ὅλους μας, καθῶς οἱ ἐξωτερικές συνθήκες ἐξακολουθοῦν νά εἶναι ιδιαιτέρως δύσκολες καί ἀσταθεῖς.

Ἀδελφοί μου,

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καί ἐφέτος μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ θά πραγματοποιηθεῖ ὁ Ἑρᾶνος τῆς Ἀγάπης ἀπό τίς Ἑνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας. Ὁ Κύριός μας θά κτυπήσει τήν πόρτα μας καί πάλιν τό Σάββατο 13, τήν Κυριακή 14 καί τήν Δευτέρα 15 Δεκεμβρίου. Δέν ἀγνοοῦμε, ὅτι ἡ οικονομική δυσπραγία, ἡ ἀνεργία πού καλπάζει, ἡ δραστητική μείωση μισθῶν καί συντάξεων, ἔχουν δημιουργήσει πληθώρα οικονομικῶν προβλημάτων καί κυρίως αἰσθήματα ἀνασφάλειας καί φόβου για τό αὔριο στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Συγχρόνως ὅμως ἔχουν αὐξηθεῖ δραματικά καί οἱ ἀνάγκες καί οἱ ἐκκλήσεις συνανθρώπων μας για βοήθεια. Οἱ δυσμενεῖς ἐξωτερικές συνθήκες δέν πρέπει νά μᾶς ἀποτρέψουν ἀπό τό ἱερό καθῆκον τῆς ἀγάπης. Ἄς προσφέρουμε ὅλοι μέ ἀρχοντική ἀγάπη στόν ἐφετινὸ ΕΡΑΝΟ ΑΓΑΠΗΣ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας μέ μοναδικό σκοπὸ τήν στήριξη τῶν ἀναξιοπαθόντων ἀδελφῶν μας, ὥστε νά μὴν χαθεῖ ἡ ἐλπίδα καί ἡ ἀνθρωπιά ἀπὸ τόν λαό μας. Τό λίγο τῶν πολλῶν γίνεται ἀπὸ τήν τοπική μας Ἐκκλησία πολὺ μέ τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Οἱ μικρές φλέβες νεροῦ δημιουργοῦν τά μεγάλα ποτάμια, ὅπως καί οἱ ἀσήμαντες σταγόνες τοὺς ὀρμητικούς καταρράκτες. Κατά παρόμοιο τρόπο οἱ προσφορές τῶν χριστιανῶν μας στόν Ἑρᾶνο Ἀγάπης δημιουργοῦν τόν εὐεργετικὸ καταρράκτη τῆς ἀγάπης, ὁ ὁποῖος ἀνακουφίζει, βοηθᾷ καί παρηγορεῖ ὅσους καταφεύγουν στήν ἀγία Ἐκκλησία μας. Ἡ χριστιανική ἀγάπη καί ἡ ἀλληλεγγύη εἶναι ἡ μόνη λύση στήν κρίση τῶν ἡμερῶν.

Εὐχομαι μέσα ἀπὸ τήν καρδιά μου καί μέ πολλήν ἀγάπη ὁ Κύριός μας νά εὐλογῇ καί νά χαριτώνῃ τήν ζωή σας.

ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Διάπυρος εὐχέτης σας πρὸς τόν Κύριον
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ

ΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ

13-14-15
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
2014

Γιατί η αγάπη και η αλληλεγγύη
είναι η πραγματική απάντηση
στην κρίση των ημερών μας!

Η
ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΑΓΑΠΗΣ
ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΑΙΤΕΙΤΕ

Μέ την εύλογία του Κυρίου μας πραγματοποιήθηκε και έφέτος, τό Σάββατο 13, την Κυριακή 14 και την Δευτέρα 15 Δεκεμβρίου από την Ίερά Μητρόπολή μας ο Έρανος Αγάπης. **Συνολικῶς, κατά τόν έφετεινό Έρανο τής Αγάπης συγκεντρώθηκε παρά τήν οικονομική δυσπραγία και τήν άβεβαιότητα των ημερών μας τό ποσό των 151.437 Εύρώ, τό όποιο παρουσίασε άξιοσημείωτη αύξηση σέ σχέση μέ τόν Έρανο Αγάπης του 2013.**

Ο φιλόχριστος και φιλότιμος λαός μας, παρά τίς πολλές οικονομικές δυσκολίες και τό κλίμα άνασφάλειας πού επικρατεί, άνταποκρίθηκε κατά τρόπο ιδιαίτέρως συγκινητικό και μέ πολύ εύγένεια και καλωσύνη στό προσκλητήριο αγάπης τής τοπικής μας Έκκλησίας, στηρίζοντας και ένισχύοντας ουσιαστικά τό φιλανθρωπικό έργο της. Η Έκκλησία μας συνεχίζει και έπαυξάνει περαιτέρω τήν φιλανθρωπική και κοινωνική της δραστηριότητα.

Αυτές τίς άγιες ήμέρες θά χορηγηθοϋν άμεσα, τόσο από τό Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο, όσο και τά Ένοριακά τής Ίερās Μητροπόλεώς μας, 80 συνολικῶς ύποτροφίες καθώς και έκτακτα οικονομικά βοηθήματα σέ περισσότερες από 1100 οικογένειες άναξιοπαθόντων αδελφών μας, όπως αυτές κατεγράφησαν από τούς ύπευθύνους ιερείς των ένοριών τους. Τό υπόλοιπο μέρος του Έράνου Αγάπης θά διατεθεί μέσα στό Νέο Έτος για τήν μηνιαία τακτική και έκτακτη οικονομική ένίσχυση άπόρων οικογενειών.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Θεολόγος εύχαριστεϊ όλοψύχως τούς κληρικούς και λαϊκούς άφοσιωμένους εργάτες τής τοπικής μας Έκκλησίας, πού μέ ζήλο, αυταπάρνηση και πραγματική αγάπη διενήργησαν και τόν έφετεινό έρανο τής Έκκλησίας μας και κυρίως τόν φιλόχριστο, φιλότιμο και εύαίσθητο στόν άνθρωπινο πόνο λαό μας, για τήν ιδιαίτέρως συγκινητική και έντυπωσιακή άνταπόκρισή του, παρά τίς ιδιαίτερες δύσκολες οικονομικές συνθήκες, εύχόμενος σέ όλους εύλογημένα και άγια Χριστούγεννα.

Δύο Κυριακές πρίν τήν έορτή τών Χριστουγέννων, ή Όρθόδοξη Έκκλησία πανηγυρίζει τήν έορτή τών άγιων Προπατόρων τής Παλαιάς Διαθήκης, συμπεριλαμβάνοντας καί εκείνους πού έζησαν πρίν από τό Νόμο. Προείπαν τήν έλευση του Μεσσία καί λυτρώνονται διά του σωτηρίου του Πάσχα. Μαζί μέ τόν κανόνα τής Γεννήσεως του Χριστου, ψάλλονται καί οι άκόλουθοι ύμνοι στίς άκολουθίες τής ήμέρας.

Πατράσιν αῖνον προσάζωμεν, πρό Νόμου καί έν Νόμῳ ἐκλάμψασι καί τόν ἐκ Παρθένου λάμψαντα Κύριον καί Δεσπότην, γνώμη ὀρθή, τεθεραπευκόσι, καί ἀδύτου φωτισμοῦ νῦν ἀπολαύουσιν.

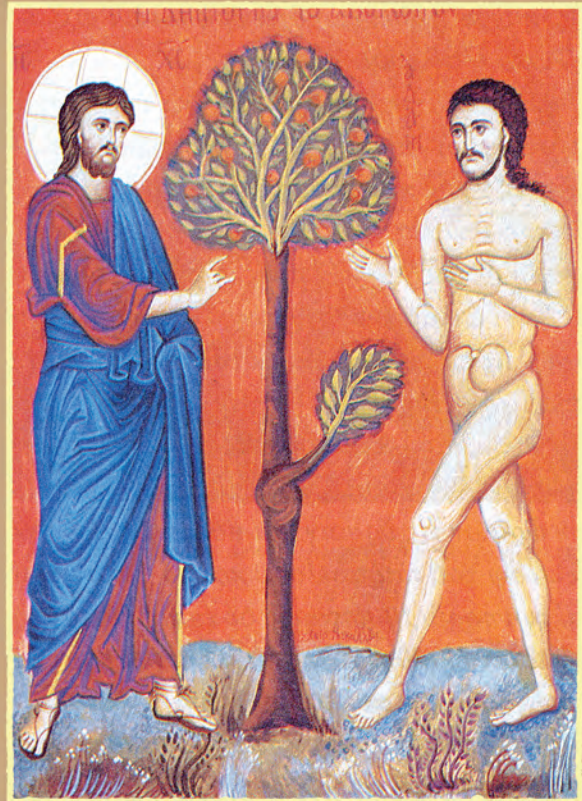
Στούς πατέρες ἄς προσφέρουμε αῖνεση, σ' αὐτούς πού ἔλαμψαν πρίν καί κατά τό Νόμο καί ὑπηρέτησαν μέ φρόνημα ὀρθό Έκείνον πού ἔλαμψε ἀπό τήν Παρθένο, τόν Κύριο καί Δεσπότη καί πού τώρα ἀπολαμβάνουν ἄδυτο φωτισμό.

Ἀδάμ τόν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος, καί πάντων ἡμῶν προπάτορα, ἤδη γεγεννημένον καί έν σκηναῖς ταῖς ἐπουρανίαις, μετά πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Τόν πρῶτο Ἀδάμ, τόν προπάτορα ὅλων μας, ἄς τιμήσουμε, πού τιμήθηκε ἀπό τό ἴδιο τό χέρι τοῦ Κτίστη, καί πού ἀναπαύεται στίς ἐπουράνιες σκηνές μαζί μέ ὅλους τούς ἐκλεκτούς.

Τόν Ἀβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεστάτῃ προσήκατο, ὁ πάντων Θεός καί Κύριος· τοῦτον δέ μαιφόνῳ, πάλαι χειρὶ, τεθανατωμένον, ἀνεκόμισεν πρὸς φῶς ὡς θεῖον μάρτυρα.

Δέχτηκε ὁ πάντων Θεός καί Κύριος τόν Ἀβελ πού δῶρα προσέφερε μέ ψυχή εὐγενική· αὐτόν δέ πού τότε, στίς ἀρχαίες

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ*

* π. Thomas Hopko, Χειμωνιάτικη Πασχαλιά, έκδ. Ακρίτας, Αθήνα 1984, σσ. 86-93.

ήμέρες, θανατώθηκε ἀπό χέρι φονικό, τόν ανέσυρε πρὸς τό φῶς, ὡς μάρτυρα θεῖο.

Ἀδεται έν κόσμῳ τό τοῦ Σήθ πρὸς τόν Κτίστην διάπυρον· έν γάρ ἀμέμπτω πολιτεία καί ψυχῆς διαθέσει, αὐτόν ὄντως ἐθεράπευσε· καί νῦν έν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ· ἅγιος εἶ, Κύριε¹.

Ψάλλεται στόν κόσμο ὁ διάπυρος πόθος τοῦ Σήθ πρὸς τὸν Κτίστη· διότι μέ ἄμεμπτη διαγωγή καὶ ἀληθινὴ διάθεση ψυχῆς τὸν ὑπηρετήσε πραγματικά· καὶ τώρα, στὴ χώρα τῶν ζώντων, κραυγάζει: εἶσαι ἅγιος, Κύριε.

Στόματι καὶ γλῶσση καὶ καρδίᾳ Ἐνὼς ὁ θαυμάσιος ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἤλπισεν ἐν πνεύματι· καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν τῇ γῇ, κλέος ἐπηνέγκατο.

Μέ τό στόμα καὶ τὴ γλῶσσα καὶ τὴν καρδιά ὁ θαυμάσιος Ἐνὼς ἤλπισε ἐν πνεύματι ὅτι μπορεῖ νὰ ἐπικαλεσθεῖ θεοπρεπῶς τὸ Δεσπότη καὶ Θεὸ τῶν ὅλων καὶ ἀφοῦ ἔζησε εὐαρεστῶντας τον στὴ γῇ ἔλαβε δόξα.

Ρητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν βοώντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἰδοὺ γάρ Σπηλαίῳ τίκεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· οὗ τὸν φρικτὸν τόκον προμηνύει, ἀστρολόγοις ὁ ἀστήρ ἐπιφαινόμενος.

Ἄς ἀκούσουμε λόγια θεϊκά, πού κραυγάζουν τὴ φανέρωση τοῦ Χριστοῦ. Διότι νά, γεννιέται μέσα στὴ σπηλιά ἀπὸ Κόρη δίχως πείρα ἀνδρός τοῦ ὁποίου τὴν παρὰδοξη γέννηση προμηνύει στοὺς ἀστρολόγους τὸ ἀστέρι πού φανερώθηκε.

Τὰ ἄσματα τῶν ἀκολουθιῶν τῆς ἡμέρας ψάλλουν γιὰ τὸ Νῶε, τὸ Σαμψών, τὸ Βαράκ, τὸν Ἰεφθόε, τὸ Νάθαν, τὸν Ἐλεάζαρ, τὸν Ἰωσία, τὸν Ἰώβ, τὸ Σαμουήλ, τὸ Δαυῖδ καὶ τὸ γιό του Σολομώντα, τὸν Ἡλία καὶ ὅλους τοὺς προφῆτες, συμπεριλαμβάνοντας γιὰ ἄλλη μιὰ φορά τὸ Δανιήλ καὶ τοὺς τρεῖς Ἁγίους Παῖδες. Ψάλλουν ἐπίσης τίς ἅγιες γυναῖκες, οἱ ὁποῖες *«ἰσχύ σου πάλαι, δυνάμεις ἐποίησαν, θυγατέρες Κύριε, Ἄννα καὶ Ἰουδίθ καὶ Δεδόρρα, Ὀλδὰ Ἰαήλ τε,*

*Ἑσθήρ, Σάρρα, Μαριάμ Μωσέως καὶ Ραχήλ, καὶ Ρεδέκκα καὶ Ρούθ αἱ μεγάλοφρονες»*². Ψάλλει, μέ μιὰ λέξη, ὅλους τοὺς δικαίους τῶν χρόνων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, Ἑβραίους καὶ μὴ Ἑβραίους, πού βρῆκαν ζωὴ ἐν τῷ Θεῷ καὶ ἔτσι, ὅπως κηρύσσει τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας καὶ καθὼς πιστεύει ἡ Ἐκκλησία, *«ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ»* (Κολ. 3-4)

Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἧς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστὸς (Κολ. 3: 4-11).

Ἡ ζωὴ τῶν δικαίων πατέρων καὶ μητέρων τῶν ἀρχαίων χρόνων, ὅπως καὶ ἐκεῖνη ὅλων τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁ Χριστός. Ὁ ἅγιος λαὸς τοῦ Θεοῦ ζεῖ μονάχα γι' αὐτόν, γιὰ τὸν ζῶντα Θεὸ καὶ τὸ Λόγο Του. Ὁ λόγος τῆς ὑπάρξεώς τους εἶναι νὰ δοξάζουν τὸ Θεό, ὅχι μόνο μέ λόγια μὰ καὶ μέ ἔργα, καὶ ἔτσι νὰ ζοῦν.

Υπάρχει μεγάλη διαφορὰ ἀνάμεσα στὸ νὰ ὑπάρχεις καὶ στὸ νὰ ζεῖς. Πολλοὶ ἄνθρωποι ὑπάρχουν. Λίγοι ὅμως πραγματικά

ζοῦν. Μόνο ἐκεῖνοι πού ἀναζητοῦν τὸ Θεό
ἔχουν ζωή. Μόνο ἐκεῖνοι πού εὐχαρι-
στοῦνται στίς ἐντολές Του καί ἀγαλλιοῦν
στήν πραγματοποίηση τοῦ θελήματός Του
θά περάσουν πέρα ἀπό τήν ἀπλή ὑπαρξη
καί θά βροῦν πραγματικά τή ζωή. «*Ἐκζη-
τήσατε τόν Θεόν καί ζήσεται ἡ ψυχή ὑμῶν*»
(Ψάλμ. 68: 33)³. Αὐτή εἶναι ἡ κραυγή τοῦ
Δαυῖδ τοῦ Ψαλμωδοῦ πού ἀνυμνεῖται ξέ-
χωρα αὐτή τήν Κυριακή καθώς καί τήν
Κυριακή μετά τά Χριστούγεννα. Ἡ προ-
τροπή πού βρίσκεται σέ τέλεια ἁρμονία
μέ τά λόγια τοῦ Θεοῦ πού δόθηκαν στό
Μωυσῆ κατά τήν ἀποκάλυψη τοῦ θείου
Του νόμου.

*Ἰδοὺ δέδωκα πρό προσώπου σου σήμερον
τήν ζωὴν καί τόν θάνατον, τό ἀγαθόν
καί τό κακόν. Ἐάν εἰσακούσης τὰς ἐντολάς
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι
σοι σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τόν Θεόν
σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ, φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ
καί τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καί ζήσεσθε καί
πολλοί ἔσεσθε, καί εὐλογήσῃ σε Κύριος
ὁ Θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ
ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν. Καί ἐάν μεταστῇ
ἡ καρδιά σου καί μή εἰσακούσης καί πλα-
νηθεῖς προσκυνήσης θεοῖς ἑτέροις καί
λατρεύσης αὐτοῖς, ἀναγγέλλω σοι σήμερον
ὅτι ἀπωλεῖα ἀπολεῖσθε καί οὐ μὴ πολυή-
μεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς Κύριος ὁ
Θεός σου δίδωσίν σοι, εἰς ἣν ὑμεῖς δια-
βαίνετε τόν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομῆσαι
αὐτήν. Διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τόν
τε οὐρανόν καί τήν γῆν. Τήν ζωὴν καί
τόν θάνατον δέδωκα πρό προσώπου
ὑμῶν, τήν εὐλογίαν καί τήν κατάραν·
ἐκλεξαι τήν ζωὴν, ἵνα ζῆς σύ καί τό
σπέρμα σου, ἀγαπᾶν Κύριον τόν Θεόν
σου, εἰσακούμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καί ἔχε-
σθαι αὐτοῦ· ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου καί ἡ
μακρότης τῶν ἡμερῶν σου κατοικεῖν σε
ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς ὤμοσεν Κύριος τοῖς πα-*

*τράσιν σου Ἀβραάμ καί Ἰσαάκ καί Ἰακώβ
δοῦναι αὐτοῖς (Δευτ. 30: 15-20).*

Ἰδοὺ, ἐνώπιόν σου, σοῦ ἔδωσα σήμερα
τὴ ζωὴ καί τὸ θάνατο, τό ἀγαθὸ καί τό
κακόν. Ἐάν ἀκούσεις τίς ἐντολές Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου, τίς ὁποῖες ἐγὼ σήμερα
σοῦ δίνω, νά ἀγαπᾶς Κύριον τὸ Θεό σου
καί νά πορεύεσαι στοὺς δρόμους Του
ὅλους καί νά φυλάττεις τὰ δικαιώματά
Του καί τίς κρίσεις Του, θά ζήσετε καί
θά γίνετε πολλοί καί θά σέ εὐλογήσῃ
Κύριος ὁ Θεός σου σέ ὅλη τὴ γῇ στήν
ὁποία εἰσέρχεσθε νά τήν κληρονομήσετε.
Ἐάν ὅμως ἀλλάξει ἡ καρδιά σου καί δέν
ὑπακούσεις καί πλανηθεῖς καί προσκυ-
νήσεις ἄλλους θεοὺς καί τοὺς λατρεύεις,
σοῦ ἀναγγέλλω σήμερα ὅτι θά χαθῇτε
ὀλοσχερῶς καί δέ θά γίνετε πολυχρόνιοι
στή γῇ στήν ὁποία ἐσεῖς διαπερνᾶτε τόν
Ἰορδάνη γιὰ νά τήν κληρονομήσετε.
Μάρτυράς μου ἐνώπιόν σας ὁ οὐρανός
καί ἡ γῆ, σᾶς ἔδωσα τὴ ζωὴ καί τὸ
θάνατο φανερά, τήν εὐλογία καί τήν κα-
τάρρα. Διάλεξε τὴ ζωὴ γιὰ νά ζήσεις ἐσύ
καί τό σπέρμα σου, νά ἀγαπᾶς Κύριο τὸ
Θεό σου καί νά ἀκούς τῆς φωνῆς Του
καί νά προσκολλᾶσαι σ' Αὐτόν. Γιατί σ'
αὐτό συνίσταται ἡ ζωὴ σου καί ἡ μα-
κρότητα τῶν ἡμερῶν σου καί ἡ ἐγκατοί-
κησὶ σου στή γῇ τήν ὁποία ὀρκίστηκε
νά δώσει ὁ Κύριος στοὺς πατέρες σου,
τόν Ἀβραάμ καί τόν Ἰσαάκ καί τόν
Ἰακώβ.

Οἱ ἅγιοι Προπάτορες, ἄνδρες καί γυ-
ναῖκες, μαζί μέ ὅλους τοὺς ἀπογόνους
τους, ἔχουν ἐκλέξει τὴ ζωὴ. Τὴ βρῆκαν
στό Μεσσία τοῦ Θεοῦ, τόν Ἰησοῦ Χριστό,
πού εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωὴ, ὁ ἐνσαρκωθεὶς Λό-
γος τοῦ Θεοῦ. **Ὁ ἐορτασμός τοῦ Πάσχα
τοῦ χειμῶνα εἶναι ἐορτασμός τῆς Ζωῆς
ἐν τῷ Λόγῳ τοῦ Θεοῦ.** Γιατί ὁ «Χριστός,
ἡ ζωὴ ἡμῶν» ἔχει ἤδη φανερωθεῖ (Κολ. 3:

4). Καί «ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ» (Ίω. 1: 14). Τώρα ὁμως αὐτή ἡ δόξα εἶναι κρυμμένη στήν «μορφή δούλου» (Φιλ. 2: 7), μά θά ἀποκαλυφθεῖ στό τέλος τῶν αἰώνων ἐν δυνάμει σέ ἐκείνους πού ἀγάπησαν «τήν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ» καί περιπατοῦν «ἐν αὐτῷ» (Β΄ Τιμ. 4: 8, Κολ. 2: 6).

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καί τήν γῆν οὐρανῶσαντες, καί τῆς εὐσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον στήσαντες, χοροστασίαν ἄδουσι, τῷ ἐκ πειρασμῶν ἐκσεσωκότι Δεσπότη· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τούς αἰῶνας.

Αὐτοί πού λάμπουν ὡς ἀστέρια καί πού ἔκαναν ἄλλον οὐρανό τή γῇ καί πού ἔστησαν τόν παγκόσμιον χορό φωτίζοντας μέ τό φῶς τῆς εὐσεβείας, ψάλλουν στόν ἀπό τῶν πειρασμῶν λυτρωτή καί Δεσπότη· εὐλογεῖτε οἱ Παῖδες, οἱ Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός ὑπερυψῶστε τό Χριστό εἰς τούς αἰῶνες.

Φορέσας με ἐκ τῆς Παρθένου προέρχεται, καί Σπηλαίῳ τίκτεται, Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς ἀσυγκύτως· χόρευε ἡ κτίσις, φωναῖς εὐχαρίστοις μεγαλύνουσα, αὐτοῦ τήν δι' οἶκτον, παναρίαν συγκατάδασιν⁴.

Ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς προχωρεῖ μέ διαύγεια καί γεννιέται στή σπηλιά, ἀφοῦ μεταφέρθηκε ἀπό τήν Παρθένο. Χόρευε ἡ κτίση καί μέ φωνές γεμάτες χαρά δοξολόγησε τήν ἁγιασμένη ἀπό οἶκτο συγκατάδαση.

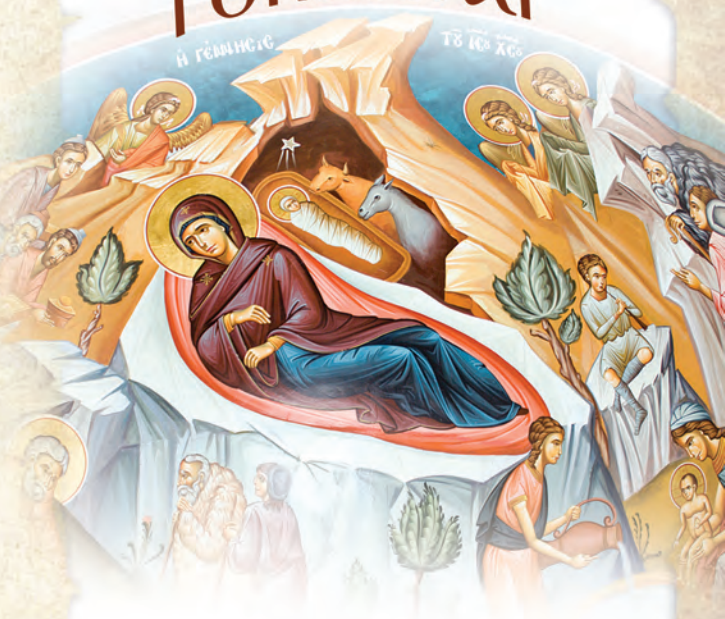
1. Ὁρθρος τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Προπατόρων. Εἶναι ἐνδιαφέρον νά σημειωθεῖ ὅτι σέ μιά ἐκκλησία ἔξω ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη ὑπάρχει ἕνα τεράστιο μωσαϊκό τοῦ Χριστοῦ ἐν δόξῃ, πού φέρει τήν ἐπιγραφή: «Ἡ χώρα τῶν ζώντων».

2. Ὁρθρος τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

3. Ἡ Ὁρθόδοξη λειτουργία χρησιμοποιεῖ παραδοσιακά τή μετάφραση τῶν Ἑβδομήκοντα στή λατρεία της.

4. Ὁρθρος τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ

Χριστός γεννάται στίς καρδιές
πού θέλουν τήν εἰρήνη.
Ὅδοιποροῦν στήν Βηθλεέμ,
πρός τήν Δικαιοσύνη.

Ἐλᾶτε ὅλοι οἱ πιστοί,
στήν Βηθλεέμ νά πᾶμε.
Ἐκεῖ στό σπήλαιο κοντά
τό Θεῖο Βρέφος θά ἴναι.

Ἐκεῖ πού τ' ἄστρο φώτιζε
τῶν Μάγων τήν πορεία.
Φθάνοντας δίπλα στό Χριστό
μά καί στήν Παναγία.

Τά δῶρα τοῦ προσέφεραν,
μέ περισσή ἀγάπη,
γυρνώντας στήν Ἀνατολή
χωρίς μίση καί πάθη.

Ὅμως φουρτούνα πλάκωσε
ἐκεῖ στήν Παλαιστίνη.
Σφαγές παντοῦ καί χαλασμός,
χάνεται ἡ εἰρήνη.

Βάλε Χριστέ τό χέρι Σου.
Σταμάτησε τόν πόνο
Δῶσε ἀγάπη καί χαρά,
ἀπ' τόν καινούργιο χρόνο.

Γεώργιος Γούδας Ἱβηρίτης

Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

Εἰς τὰ Θεοφάνια ἡγουν γενέθλια τοῦ Σωτῆρος

Ὁ Χριστός γεννᾶται, ἅς τόν δοξάσετε· ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπό τοὺς οὐρανοὺς, ἅς τόν προϋπαντήσετε· ὁ Χριστός εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἅς ὑψωθῆτε. «Δοξολογήσατε τόν Κύριον, ὅλη ἡ γῆ», καί διὰ νά τά εἶπω καί τά δύο μέ μία λέξιν, ἅς εὐφρανθοῦν οἱ οὐρανοί καί ἅς νιώσῃ ἀγαλλίασιν ἡ γῆ διὰ τόν οὐράνιον ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἐπίγειος.

Ὁ Χριστός ἐσαρκώθη, νιώσατε ἀγαλλίασιν ἀπό χαράν καί τρόπον. Ἀπό τρόπον ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας· ἀπό χαράν ἐξ αἰτίας τῆς ἐλπίδος. Ὁ Χριστός ἐγεννήθη ἀπό τήν Παρθένον. Γυναῖκες παραμένετε παρθένοι διὰ νά γίνετε μητέρες τοῦ Χριστοῦ. Ποῖος δέν ἀποδίδει λατρείαν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ὑπῆρχεν ἀπ' ἀρχῆς; Ποῖος δέν δοξολογεῖ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐνεφανίσθη τώρα τελευταῖα;

Πάλιν διαλύεται τό σκοτάδι, πάλιν ἐμφανίζεται τό φῶς. Πάλιν ἡ Αἴγυπτος τιμωρεῖται μέ σκότος, πάλιν ὁ Ἰσραηλιτικός λαός φωτίζεται μέ στήλην πυρός. Ὁ λαός, ὁ ὁποῖος κάθεται εἰς τό σκότος ἅς ἴδῃ τό λαμπρόν φῶς τῆς κατανοήσεως τῶν θείων μυστηρίων. «Τά παλιά ἔχουν περάσει· Ἰδοὺ, τά πάντα ἔχουν γίνεῖ νέα». Τό γράμμα ὑποχωρεῖ ἐνώ τό πνεῦμα ἀναδεικνύεται. Αἱ σκιαί ἀπομακρύνονται καί ἔρχεται εἰς τήν θέσιν των ἡ ἀλήθεια. Ὁ τύπος τοῦ Μελχισεδέκ ἐκπληρώνεται. Ὁ ἀμήτωρ γίνεται ἀπάτωρ. Ἦτο ἀμήτωρ προηγουμένως καί τώρα γίνεται ἀπάτωρ. Οἱ φυσικοὶ νόμοι καταλύονται. Ὁ οὐράνιος κόσμος πρέπει νά συμπλη-

ρωθῇ. Ὁ Χριστός διατάζει· ἅς μὴν ἀντιστεκώμεθα. «Ὅλοι οἱ λαοὶ ἅς χειροκροτήσετε» ἐπειδὴ ἐγεννήθη εἰς ἡμᾶς παιδίον, μᾶς ἐδόθη υἱός, εἰς τοὺς ὧμους τοῦ ὁποῖου εὐρίσκεται ἡ ἐξουσία (διότι ἐξυψώνεται μαζί μέ τόν σταυρόν) καί ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται «ἀγγελιοφόρος μεγάλης θελήσεως» (τῆς θελήσεως τοῦ Πατρός). Ὁ Ἰωάννης ἅς βροντοφωνήσῃ: «ἐτοιμάσατε τόν δρόμον τοῦ Κυρίου»! Καί ἐγώ θά διαλαλήσω τήν σημασίαν τῆς ἡμέρας· Ὁ ἄσαρκος παίρνει σάρκα. Ὁ Λόγος ἐνώνεται μέ τήν ὕλην. Ὁ ἀόρατος γίνεται ὁρατός. Ἐκεῖνος τόν ὁποῖον δέν ἔμποροῦσε νά ἐγγίση κανεῖς,

ἔμπορεῖ νά ψηλαφηθῇ. Ὁ ἄχρονος ἀποκτᾷ ἀρχήν. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ γίνεται Υἱός ἀνθρώπου, «ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος ἦτο χθές, εἶναι σήμερον καί θά παραμείνῃ ὁ ἴδιος εἰς τοὺς αἰῶνας». Οἱ Ἰουδαῖοι ἅς σκανδαλίζονται. Οἱ Ἕλληνες ἅς εἰρωνεύονται καί οἱ αἰρετικοὶ ἅς κουράζονται μέ τάς φλυαρίας των. Θά τόν πιστεύσουν, ὅταν θά τόν ἴδουν νά ἀνέρχεται εἰς τόν οὐρανόν. Καί ἂν ὄχι τότε, ὅπωςδήποτε ὅταν θά τόν ἴδουν νά ἔρχεται ἀπό τοὺς οὐρανοὺς καί νά κάθεται ὡς κριτής.

Αὐτά ὅμως ἀργότερα. Σήμερα ἡ πανήγυρις εἶναι τὰ Θεοφάνια, δηλαδή ἡ Γέννησις. Διότι λέγονται καί τά δύο, ἐπειδὴ δι' ἓνα καί τό αὐτό πράγμα ὑπάρχουν δύο ὀνόματα. Διότι ὁ Θεός ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῆς γεννήσεως. Καί ὑπῆρχε μέν πρὶν, καί ὑπῆρχε πάντοτε, προερχόμενος ἀπό τόν πάντοτε ὑπάρχοντα, πάνω ἀπό κάθε αἰτίαν καί λογικὴν (ἐπειδὴ δέν ὑπῆρχε λόγος

άνώτερος από τόν Λόγον), αλλά μετά έλαβε σώμα πρὸς χάριν μας, διὰ νὰ μᾶς χαρίσῃ τὴν εὐτυχὴ ὑπαρξιν, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μᾶς ἔδωσε τὴν ὑπαρξιν, ἢ καλύτερα, διὰ νὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ μὲ τὴν σάρκωσίν του εἰς τὴν εὐτυχὴ ὑπαρξιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἴχαμε ἀπομακρυνθῇ ἐξ αἰτίας τῆς κακίας μας. Καί εἰς μέν τὴν ἐμφάνισιν δίδεται τὸ ὄνομα Θεοφάνια, εἰς δέ τὴν γέννησιν, Γενέθλια.

Αὐτὸ εἶναι δι' ἡμᾶς τὸ νόημα τῆς πανηγύρεως καὶ αὐτὸ ἐορτάζομεν σήμερα: Τὸν ἐρχομὸν τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ ἔλθωμεν νὰ κατοικήσωμεν κοντὰ εἰς τὸν Θεόν, ἢ διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν (διότι ἔτσι νομίζω ὅτι εἶναι σωστότερον νὰ εἰπωθῇ), διὰ νὰ ἐνδυθῶμεν τὸν νέον ἄνθρωπον, ἀφοῦ ἐγκαταλείψωμεν τὸν παλαιόν. Καί ὅπως ἔχομεν ἀποθάνει μαζί μὲ τὸν Ἀδάμ, ἔτσι ἄς ζήσωμεν μαζί μὲ τὸν Χριστόν, ἄς γεννηθῶμεν μαζί του, ἄς συσταυρωθῶμεν καὶ ἄς ταφῶμεν μαζί του, διὰ ν' ἀναστηθῶμεν μὲ τὴν ἀνάστασίν του. Διότι πρέπει νὰ ὑπομείνω τὴν ἀντίστροφον πορείαν, ἢ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τὸ ἀγαθόν. Καί ὅπως ἀπὸ τὰ πῖο εὐχάριστα ἦλθαν τὰ δυσάρεστα, ἔτσι καὶ ἀπὸ τὰ δυσάρεστα νὰ ἐπανέλθουν τὰ πῖο εὐχάριστα. «Διότι ἐκεῖ ὅπου ἠυξήθη σημαντικά ἡ ἁμαρτία, ἐκεῖ ἐδόθη πλουσιοπάροχα καὶ ἡ χάρις». Καί ἂν ἡ γεῦσις ἐπέφερε τὴν καταδίκην, δέν ἐδικαίωσε, πολὺ περισσότερον τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ; Ἄς ἐορτάζωμεν ἐπομένως ὅχι μὲ δημοσίας πανηγύρεις, ἀλλὰ κατὰ τρόπον θεϊκόν. Ὅχι κατὰ τρόπον κοσμικόν, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ὑπερκόσμιον. Ὅχι τὰ ἰδικά μας, ἀλλὰ περισσότερον τὰ τοῦ Κυρίου. Ὅχι τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἀσθενείαν, ἀλλὰ τὰ σχετικὰ μὲ τὴν θεραπείαν. Ὅχι τὰ τῆς δημιουργίας, ἀλλὰ τὰ τῆς ἀναδημιουργίας.

Ἐμεῖς δέ οἱ ὁποῖοι προσκυνοῦμεν τὸν Λόγον, ἀκόμη καὶ ἂν θὰ πρέπει νὰ ἀπολαύσωμεν κάτι, ἄς τὸ ἀπολαύσωμεν μὲ τὴν λογικὴν καὶ τὸν θεῖον νόμον καὶ μὲ ἀφηγήσεις ἀναφερομένας καὶ εἰς ἄλλας καὶ εἰς τὴν σημερινὴν πανηγυριν, διὰ νὰ εἶναι ἀρμόζουσα ἡ ἀπόλαυσις καὶ νὰ μὴ ἀπομακρύνετα ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μᾶς ἔχει συγκεντρώσει διὰ νὰ πανηγυρίσωμεν.

Ἦταν δέ ὁ ἴδιος ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ προαιώνιος, ὁ ἀόρατος, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ περιορισθῇ, ὁ

ἀσώματος, ἡ ἀρχὴ ἢ προερχομένη ἀπὸ τὴν ἀρχήν, τὸ φῶς τὸ προερχόμενον ἐκ τοῦ φωτός, ἡ πηγὴ τῆς ἀθανασίας καὶ τῆς ζωῆς, τὸ ἀντίγραφον τοῦ πρωτοτύπου κάλλους, ἡ ἀναλλοίωτος σφραγίς, ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν, ὁ ὅρος καὶ ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς. Αὐτὸς εἰσέρχεται εἰς τὴν ἰδίαν τὴν εἰκόνα του, ἐνδύεται μὲ σάρκα πρὸς χάριν τῆς σαρκὸς καὶ μὲ ψυχὴν πνευματικὴν πρὸς χάριν τῆς ψυχῆς μου, καθορίζων ἔτσι τὸ ὅμοιον μὲ τὸ ὁμοῖόν του. Καί γενικὰ κατὰ πάντα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, τέλειος ἄνθρωπος. Γεννηθεὶς μὲν ἀπὸ τὴν Παρθένον, τῆς ὁποίας καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα εἶχε καθαρισθῇ προηγουμένως ἀπὸ τὸ Πνεῦμα (διότι ἔπρεπε μὲν καὶ νὰ τιμηθῇ ἡ γέννησις, ἀλλὰ καὶ νὰ τιμηθῇ ἡ παρθενία), παραμείνας δέ Θεὸς μετὰ τὴν πρόσληψιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Γενόμενος ἐν ἀπὸ τὰ δύο ἀντίθετα, ἀπὸ τὴν σάρκα δηλαδὴ καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ μὲν ἓνα ἔκαμε τὸ ἄλλο Θεόν, ἐνῶ τὸ ἄλλο ἔγινε Θεός¹. Ὡς πόσον ἀξιοθαύμαστος εἶναι ἡ νέα ἔνωσις. Ὡς πόσον παράδοξος εἶναι ἡ σύνθεσις! Ὁ ὑπάρχων δημιουργεῖται, ὁ ἀδημιούργητος πλάθεται καὶ ὁ ἀπεριόριστος περιορίζεται διὰ μέσου τῆς νοερᾶς ψυχῆς, ἡ ὁποία μεσιτεύει εἰς τὴν θεότητα καὶ διὰ μέσου τῆς ὕλικῆς φύσεως τῆς σαρκὸς. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δίδει τὸν πλοῦτον, γίνεται πτωχός διότι γίνεται πτωχός κατὰ τὸ ὅτι παίρνει τὴν σάρκα μου, γιὰ νὰ γίνω ἐγὼ πλούσιος μὲ τὴν θεότητά του. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι γεμάτος ἀδειάζει, διότι ἀδειάζει ἀπὸ τὴν δόξαν του δι' ὀλίγον καιρόν, διὰ νὰ γευθῶ ἐγὼ τὴν πληρότητά του. Ποῖος εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς ἀγαθότητος; Ποῖον τὸ μυστήριον τὸ ὁποῖον μὲ περιβάλλει; Ἐλαβα τὴν θεῖαν εἰκόνα καὶ δέν τὴν ἐφύλαξα. Παίρνει τὴν σάρκα μου, καὶ διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰκόνα ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ κάμῃ ἀθάνατον τὴν σάρκα. Ἐρχεται εἰς δευτέραν συνάφειαν πολὺ πῖο παράδοξον ἀπὸ τὴν πρώτην, καθόσον, τότε μὲν ἔδωσε τὸ καλύτερον, τώρα δέ παίρνει τὸ χειρότερον². Αὐτὸ εἶναι ἀκόμη πῖο ταιριαστόν εἰς τὸν Θεόν, αὐτὸ εἶναι δι' ὅσους διαθέτουν κρῖσιν, ἀκόμη πῖο ὑψηλόν.

Λόγος ΛΗ', τ. 5, ΕΠΕ, ἐκδ. «Γρηγόριος Παλαμᾶς».

1. Ἡ θεία φύσις «ἐθέωσε (ἔκαμε Θεόν) τὴν ἀνθρωπίνην, ἐνῶ ἡ ἀνθρωπίνη «ἐθεώθη» (ἔγινε Θεός).

2. Κατὰ τὴν δημιουργίαν ἔδωσε τὸ «κατ' εἰκόνα», ἐνῶ κατὰ τὴν γέννησιν παίρνει τὴν σάρκα.

Στίς 4 Νοεμβρίου γιορτάζουμε τή μνήμη τοῦ Ἰωάννη Βατάτζη τοῦ ἐλεήμονα, αὐτοκράτορα τῆς Νικαίας ἀπό τό 1222-1254.

Ἐπειδή εἶναι ἄγνωστος στούς πολλούς, θεωρήσαμε σκόπιμο νά ἀσχοληθοῦμε μέ αὐτόν στό παρόν ἄρθρο μας.

«Οὗτος ὁ φιλόχριστος βασιλεύς Ἰωάννης, πατρίδα μέν εἶχε τήν μεγαλόπολιν Ἀνδριανούπολιν, προγόνους τούς πρώτους τῆς Βασιλικῆς Συγκλήτου...»¹. Ἔτσι ἀρχίζει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης στό συναξάρι του τήν διήγηση γιά τόν ἅγιο καί εὐσεβέστατο βασιλέα Ἰωάννη τόν Δούκα Βατάτζη, τόν ἐλεήμονα, καί τελειώνει: «Οὗτος οἶδε δοξάζειν Θεόν τούς αὐτόν δοξάζοντας».

Γεννήθηκε στό Διδυμότειχο ἡ Ἀνδριανούπολη τῆς Θράκης τό 1133 μ.Χ. ἀπό ἐπιφανεῖς γονεῖς, πού ἀνήκαν στή στρατιωτική ἀριστοκρατία τοῦ βυζαντινοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὅταν οἱ Φράγκοι σταυροφόροι ἔγιναν κύριοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως τό 1204 τόν βρίσκουμε στή Νίκαια, στήν αὐλή τοῦ βασιλέως Θεόδωρου τοῦ Α' Ἀσκάρεως. Ὁ Αὐτοκράτορας ἀναγνωρίζοντας τίς ἱκανότητες καί τήν ἀρετή του τόν ἀνεβάζει σέ μεγάλα ἀξιώματα καί γρήγορα τοῦ δίνει ὡς σύζυγο τήν κόρη του Εἰρήνη καί τόν ἀναγορεύει διάδοχό του. «Ἀπ' ὅλους ἡγαπᾶτο, ἥθος ἔχων σεμνόν, ζωὴν σώφρονα, ὄμμα ἱλαρόν. Ἦτο εὐκολοπλησίαστος εἰς ὅλους, πρᾶος, ἄκακος, γαληνός καί διαλεγόμενος εἰς ὅλους μέ πρόσωπον ἡμερον»², συνεχίζει ὁ ἅγιος Νικόδημος.

Τό 1222 πεθαίνει ὁ Θεόδωρος Α' καί τόν διαδέχεται ὁ Ἰωάννης. «Ἀρχή ἄνδρα δείκνυσι» ἔλεγαν οἱ Ἀρχαῖοι πρόγονοί μας. Πράγματι τώρα φάνηκε πόσο ἱκανός ὑπῆρξε στά ἐθνικά, θρησκευτικά καί πολιτικά ζητήματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΤΑΤΖΗΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ

Νίκησε τούς Φράγκους στήν ξηρά καί στή θάλασσα, κατέλαβε «πᾶσαν τήν μέχρι τῆς Λαμψάκου χώραν»³. Ἀπέκτησε στόλον ἀξιόλογον καί ἐλευθέρωσε τά νησιά: Λέσβον, Χίον, Σάμον, Ἰκαρίαν, Κῶ καί Ρόδον.

Ἔβαλε γιά στόχο του τήν ἀνάκτηση τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Γ' αὐτό ἦλθε σέ συνεννόηση μέ τόν Ἰωάννην Ἀσάν, τόν ἀρχηγό τῶν Βουλγάρων, τοῦ ὁποῖου μάλιστα τήν κόρη Ἑλένη ἔκαμε νύφη στό γιού του Θεόδωρο Βατάτζη. Πολιόρκησαν τήν Κωνσταντινούπολη, ἀλλά δέν κατόρθωσαν νά διώξουν τούς Φράγκους. Ὡστόσο ὁ Ἰωάννης μπόρεσε καί κατέλαβε ὁλόκληρη τήν θρακική χερσόνησο καί τήν Δυτική Θράκη ἀπό τόν Ἑβρο μέχρι τήν Τυρολόη. Ἀπό τήν Θράκη προχώρησε στή Μακεδονία καί μέσα σέ 2 χρόνια ἔγινε κύριος ἀπό τή Ροδόπη καί τήν Στενήμαχο μέχρι τά Σκόπια καί τή Θεσσαλονίκη, πού τήν κατέλαβε τό 1246 καί αἰχμαλώτισε τόν Δημήτριο Ἀγγέλου τοῦ ὁποῖου τήν διοίκηση δέν ἀνέχονταν οἱ Θεσσαλονικεῖς.

1. Νικόδημος Ἀγιορείτης, «Συναξαριστής» τόμος 2ος σσ. 40-41.

2. Αὐτόθι, σσ. 40-41.

3. Δρανδάκη «Μεγ. Ἑλληνική Ἐγκυκλοπαίδεια» τόμος ΙΓ, σ. 356.

Από τούς πολυετείς πολέμους είχε ταλαιπωρηθεί ή χώρα. Όμως πρίν επιδοθεί στά ειρηνικά έργα: ανοικοδόμηση, βελτίωση τών οικονομικών του κράτους, ενίσχυση τής γεωργίας, κτηνοτροφίας, καί τεχνών, προσπάθησε νά εξασφαλίσει τά σύνορά του από επιδρομές ξένων. Έτσι από τήν Άνατολή εξασφαλίστηκε μέ τή σύναψη φιλίας μέ τό Σουλτάνο του Ίκονίου, πού ζούσε μέ τόν φόβο τών Μογγόλων. Οί Εϋρωπαϊκές έπαρχίες δέν διέτρεχαν κίνδυνο λόγω τής κακής καταστάσεως τών Βουλγάρων καί τών Λατίνων τής Κωνσταντινουπόλεως. Έξ άλλου μέ τόν αυτοκράτορα τής Γερμανίας Φρειδερίκο τόν ΙΒ' συνήψε συμμαχία καί πήρε μάλιστα τήν κόρη του γιά γυναίκα, ύστερα από τό θάνατο τής πρώτης γυναίκας του τής Ειρήνης, τήν Άννα ή Κωνσταντίαν. Γι' αυτό ο Φρειδερίκος δέν επέτρεψε τήν διάβαση τών Σταυροφόρων, πού ήθελαν νά ενισχύσουν τούς Λατίνους τής Κωνσταντινουπόλεως.

Είναι γνωστόν ότι τό ανοικοδομητικό έργο «*άνέκαθεν αποτελούσε μέρος τής αυτοκρατορικής πρόνοιας, τώρα γίνεται ανάγκη κοινωνική έξ αίτίας του νεοδημιούργητου τής αυτοκρατορίας τής Νικαίας, καί ύποχρέωση στρατιγική έξ αίτίας τών πολυπληθών έξωτερικών έχθρών τής αυτοκρατορίας*»⁴. Ο Ίωάννης Βατάτζης συνεχίζει στόν τομέα αυτόν τό έργο του προκατόχου του. Οί έπιγραφές αναφέρουν τήν ανοικοδόμηση τής Σμύρνης, κυρίως τής ακροπόλεως του Πάγου καί τών λιμενικών εγκαταστάσεων. Από αρχαιολογικές μαρτυρίες μαθαίνουμε γιά τήν αναστήλωση τών τειχών τής Έφέσου, γιά έργα πού κόσμησαν τό Νυμφαίο, πού ήταν δεύτερη πρωτεύουσα τής Νίκαιας. Από διπλωματικά κείμενα πληροφορούμαστε τήν ανοικοδόμηση ναών, μοναστηριών, όπως τών Σωσάνδρων στή Μαγνησία, τής Λεμβιώτισσας στήν

Σμύρνη, καί άλλων πολλών πού βρίσκονται στά άσιατικά ή εϋρωπαϊκά έδάφη τής αυτοκρατορίας.

«*Δίκαια τό έργο του Ίωάννη Γ' Βατάτζη γιά τή σωτηρία καί ανάδειξη τών ιερών πνευματικών κέντρων αποτέλεσε μέρος του θερμού έπαίνου, πού αφιέρωσε στον αυτοκράτορα αυτόν ο ιστορικός Θεόδωρος Σκουταριώτης*»⁵. Ο Κ. Παπαρρηγόπουλος ίσως τόν άδικεί όταν γράφει: «*Έκτισε ναούς περικαλλείς καί μοναστήρια πολυτελή, καταδαπανών περί ταϋτα καί τά τοιαϋτα χρήματα, τά όποια ήδύνατο έπωφελέστερον νά αναλωθώσιν είς συντήρησιν στρατού καί στόλου, καί υποθάλπων τόν μοναχικόν βίον, όστις δέν συνετέλει βεβαίως είς ενίσχυσιν του κράτους*»⁶. Είναι, πιστεύω πολύ αϋστηρός στό σημείο αυτό ο Παπαρρηγόπουλος, άφοϋ είναι γνωστό ότι καί στρατό καί στόλο απέκτησε καί συντήρησε, όπως αποδεικνύεται από τίς μεγάλες έπιτυχίες του στήν ξηρά καί στή θάλασσα, πράγμα πού θά ήταν άδύνατο νά γίνει χωρίς άξιόλογο στρατό καί στόλο.

Ίδιαίτερον ενδιαφέρον έδειξε γιά τήν γεωργία, τήν κτηνοτροφία καί τήν ενίσχυση τών φτωχών καί άδυνάτων. «*Έπέταξε άγροτεμάχια καί τά μοίρασε σέ άκτήμονας, περιόρισε τίς δαπάνες του κράτους καί μείωσε τή φορολογία τών πολιτών. Ο ίδιος ήταν λιτός. Δέν πληρωνόταν από τό δημόσιο ταμείο αλλά καλλιεργούσε τή γή γιά νά καλύψει τίς άνάγκες του*»⁷. Είναι πολύ χαρακτηριστικό ένα έπεισόδιο μέ τό γνιό του, όταν τόν είδε νά φοράει άκριβή στολή καί νά είναι έτοιμος μέ τά άλογά του καί τούς φίλους του γιά τό κυνήγι. Λυπημένος τόν παρατήρησε έπιτιμητικά καί του είπε: «*Πώς μπορείς νά ξοδεύεις έτσι τό χρήμα τών ύπηκόων σου σέ τέτοιες μάταιες άσχολίες; Δέ γνωρίζεις ότι τά πολύτιμα τουτα ρούχα μέ τά χρυσά κεντήματα γίνονται από*

4. Ιστορία του Έλληνικου Έθνους, Έκδοτική Άθηνών, τόμος Θ, σ. 109.

5. Αϋτόθι, σ. 109.

6. Κ. Παπαρρηγόπουλος, «Ιστορία Έλληνικου Έθνους» τόμ. Ε, σ. 56.

7. Προς τήν Νίκη, Νοέμβριος 2013, σ. 370.

τό αίμα τῶν Ρωμαίων, καί ὅτι πρέπει νά δίνεις σ' αὐτούς λογαριασμό γιά ὅ,τι ξοδεύεις, ἀφοῦ ὁ πλοῦτος τῶν βασιλέων εἶναι πλοῦτος τῶν ὑπηκόων τους;»⁸.

Καί ὁ αὐστηρός στίς κρίσεις του Κ. Παπαρρηγόπουλος ἀναγνωρίζει ὅτι «εἶχε καί πολλές ὑγιεῖς περί δημοσίας καί ιδιωτικῆς οἰκονομίας ἀρχάς»⁹. Ἀναφέρει ὡς παράδειγμα: «οἱ πλούσιοι ἄνθρωποι μετεχειρίζοντο τότε πολλά βαρύτιμα γουναρικά καί πολλά μεταξωτά ὑφάσματα (...) προϊόντα ἐξωτερικῆς βιομηχανίας. Ὅθεν ὁ βασιλεύς ἀπηγόρευσε τήν χρῆσιν αὐτῶν καί τῶν βαρυτίμων γουναρικῶν, ἀπαιτήσας νά ἀρκῶνται πάντες εἰς τά ἐσωτερικά τοῦ κράτους βιομηχανήματα»¹⁰.

Ἀξιέπαινη ὑπῆρξε ἡ προσπάθειά του γιά τήν ἔνωση τῶν δύο ἐκκλησιῶν «καί ζῆλον ἔλαβεν εἰς τήν καρδίαν του διά νά ἐνώσῃ τήν Ἀνατολικήν Ἐκκλησίαν μετά τῆς Δυτικῆς»¹¹ σημειώνει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης. Οἱ ἐργασίες τῆς «συγκροτηθείσης διαλέξεως» ἐπὶ Γρηγορίου 9ου πάπα Ρώμης καί τοῦ Πατριάρχου Γερμανοῦ τοῦ Νέου προχώρησαν ἀρκετά καί φαινόταν ὅτι θά γίνεῖ ἡ ἔνωση, ὅταν ὅμως ἔφτασαν στό «καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ» τό γνωστό filioque, οἱ Δυτικοί δέ θέλησαν «νά σηκώσωσιν ἀπό τό Σύμβολον τῆς Πίστεως τήν προσθήκην»¹², κι ἔτσι ἐναυάγησαν οἱ φιλότιμες ἐνέργειες τοῦ Ἰωάννη Βατάτζη πρὸς μεγάλην του λύπην.

Νά ἐξάρουμε κοντά στίς ἄλλες ἀρετές του τήν ταπεινοφροσύνη καί δικαιοσύνη τοῦ Ἰωάννη Δούμα Βατάτζη. Ὅταν κάποτε ἡ φίλη του Μαρκεσίνα ζήτησε ἀπό τόν βασιλέα νά τιμωρήσῃ τόν λαμπρόν λόγιον καί σοφόν ἄδρα Νικηφόρο Βλεμμίδα, πού τήν «ἔσκωπτε καί κατέκρινεν ἀναφανδρόν» ὁ βασιλεύς «κατηφῆς γενόμενος καί δακρύ-

σας, ἵνα τί με κολάζειν ἄνδρα δίκαιον συνωθεῖτε; Εἰ γάρ μοι πρὸς βουλήσεως ἦν ἀτιμίας ὁμοῦ καί αἰσχύνῃς καθῆσθαι ἐκτός, ἀκίβδηλον ἂν τό τῆς βασιλείας ἐτήρουν σεμνόν καί αὐτός· νῦν δέ τὰς αἰτίας αὐτός παρεχόμενος προσηκούσας, λοιπόν, ἀπολαμβάνω ἐντεῦθεν τὰς ἀμοιβὰς καί τῶν πονηρῶν σπερμάτων ἄξια τὰ Γεώργια»¹³. Γιατί μέ πιέζεται νά τιμωρήσῃ ἕναν ἄνδρα δίκαιο; Ἄν ἤθελα νά εἶμαι ἀπρόσβλητος ἀπό τήν ἀτιμία καί τήν ντροπή, θά φύλαγα τόν ἑαυτόν μου καθαρὸν καί σεμνόν. Τώρα ὅμως πού ἔδωσα ἀφορμές γιά νά μέ βρίζουν ἐμένα καί τῇ βασιλείᾳ μου, ἀπολαμβάνω τοὺς καρπούς τῶν πονηρῶν ἐνεργειῶν μου. Ὡς ἄνθρωπος βρέθηκε σέ ἀδύνατη στιγμή καί ἡμάρτησε, βλέπουμε ὅμως τήν μετὰ δακρύων μετάνοιά του καί τοὺς καρπούς τῆς.

Ὁ Νικηφόρος Γρηγοῤῥας σέ μία ἀντιπαράθεση τῶν χαρακτήρων τῶν δύο πρώτων αὐτοκρατόρων τῆς Νικαίας, Θεοδώρου Λασκάρεως καί Ἰωάννη Βατάτζη γράφει γιά τόν δεύτερο: «Σύνεσιν πλουτῶν φυσικὴν καί τρόπων εὐστάθειαν καί βεβηκὸς ἦθος, κάλλιστα τήν ἀρχὴν διήθυνε καί ἐκόσμει· καί τοῖς τε Ρωμαίων πράγμασι καί στρατεύμασι πλείστην ἐν βραχεὶ τήν ἐπίδοσιν ἐδεδώκει κατὰ τό ἐκατέρωθεν ἀνάλογον, μήτε πρό βουλῆς ἐργαζόμενος οὐδέν, μήτε μετὰ τήν βουλήν ἀμελῶν οὐδενός· ἀλλὰ πάντα μέτρῳ καί κανόνι διδούς καί τῷ προσήκοντι καιρῷ»¹⁴. Ὁ δόκιμος λοιπόν хроνογράφος καί συναξαριστὴς Γρηγοῤῥας λίγο μεταγενέστερός του, ἀναγνωρίζει ὅτι διέθετε πολλή σύνεση, σταθερότητα χαρακτήρα καί ἦθος, ἱκανότητα στήν ἀσκηση τῆς βασιλικῆς του ἐξουσίας σέ σημεῖο πού τήν ἐλάμπρυνε. Στά πολιτικά καί στρατιωτικά ζητήματα τῶν Ρωμαίων δείχτηκε σέ μικρὸ διάστημα ἄξιος μέ ἐπιτυχία ἀνάλογη στό

8. Αὐτόθι, σ. 371.

9. Κ. Παπαρρηγόπουλος, «Ἱστορία Ἑλληνικοῦ Ἔθνους» τόμος Ε', σ. 56.

10. Αὐτόθι, σ. 41.

11. Νικόδημος Ἀγιορείτης, «Συναξαριστής» τόμ. 2ος, σ. 40.

12. Αὐτόθι, σ. 41.

13. Κ. Παπαρρηγόπουλος «Ἱστορία Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τόμος Ε', σ. 58.

14. Αὐτόθι, σσ. 48-49.

καθένα. Πρίν από κάθε απόφασή του δέν ἐπιχειροῦσε τίποτε, ἀλλά ἀφ' ἧς στιγμῆς μετά ἀπό περίσκεψη ἀποφάσιζε κάτι, τίποτα δέν τόν σταματοῦσε. Ὅλα μέ μέτρο καί στόν καιρό τους διενεργοῦσε.

Ὅταν ἐπέστρεψε ἀπό τήν τελευταία του ἐκστρατεία στή Δ. Μακεδονία καί ἀνάγκασε τόν Μιχαήλ Ἀγγελο νά συνθηκολογήσει, προσβλήθηκε στή Νίκαια ἀπό ἀποπληξία. Ἦταν Φεβρουάριος τοῦ 1254. Ταλαιπωρήθηκε μέ τήν ἀσθένειά του καί τόν Ὀκτώβριο τοῦ ἴδιου ἔτους στό Νυμφαῖο τῆς Βιθυνίας «παρέδωκεν ἐν εἰρήνῃ τήν ψυχὴν του εἰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ ὁ τρισμακάριστος, κυβερνήσας θεοφιλῶς τό σκάφος τῆς παγκοσμίου βασιλείας»¹⁵. Τόν ἔθαψαν στό μοναστήρι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, πού τό εἶχε χτίσει ὁ ἴδιος καί τό ὀνόμασε «Σώσανδρα».

Ἐπτά χρόνια μετά τόν θάνατό του, ὅταν ἀνοιξαν τόν τάφον του «καμμία δυσώδης ἀποφορά δέν ἐξῆλθεν ἀλλ' εὐωδία καί χάρις μεμιγμένη μέ ἡδονήν καί γλυκύτητα, ὡς ἂν ἤθελεν ἀνοιχθῇ κῆπος ἀρωματικός καί

εὐώδης. ὁ δέ νεκρός ἐφάνη νά κάθεται ἐπάνω εἰς θρόνον βασιλικόν, χωρίς νά ἔχη καμμίαν λύσιν τῶν ἀρμῶν τοῦ σώματος, χωρίς νά ἔχη καμμίαν μελανίαν καί χωρίς τινά δυσωδίαν ἢ σημεῖον ἄλλο νεκρότητος(...) ἐφαίνετο ὡς ζωντανός, ἔχων εἰς τά μέλη του τό φυσικόν αὐτῶν κόκκινον χρῶμα. Ἀλλά καί αὐτά τά βασιλικά στρώματα τοῦ λειψάνου ἐφυλάχθησαν ἄφθορα ὡς ἂν ἤθελον ραφῇ σήμερον»¹⁶.

Ἀπό τότε τό τίμιο λείψανό του, πού μετακομίσθηκε στήν πόλη Μαγνησία τῆς Μ. Ἀσίας καί ἀργότερα στήν Κωνσταντινούπολη μέχρι τήν ἄλωση τοῦ 1453 ἐνεργοῦσε πολλά θαύματα καί θεραπείες ἀπό ἀσθένειες. Κατά τήν ἄλωση οἱ χριστιανοί ἔκρυψαν τό τίμιο λείψανό του σέ κατακόμβη γιά νά μή τό βροῦν οἱ ἀγαρῆνοί καί τό βεβηλώσουν.

Ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης Βατάτζης ὁ ἐλεήμων ἀγιοκατατάχθηκε καί γιορτάζουμε τή μνήμη του στίς 4 Νοεμβρίου.

15 καί 16. Νικόδημος Ἀγιορείτης «Συναξαριστής», σ. 41.

ἡ τέχνη
τῆς ἀγάπης

Ἄτεχνη, ποῦναι, Θεέ μου,
ἡ καλοσύνη μας....

Χαηδεύουμε ἄτσαλα ἓνα λουλούδι
καί τό μαραίνουμε.

Ἀγγίζουμε τυραννικά μιά πεταλούδα
καί τῆς τσακίζουμε τά φτερά.

Ἀγκαλιάζουμε ἀδιάκριτα ἓνα παιδί
καί τό κάνουμε νά δακρύζει.

... Κάποιος πρέπει
νά μᾶς διδάξει κάποτε
τή θεϊκή καί ὑπέροχη
τέχνη τῆς ἀγάπης...

Στ. Δήμου

Ο ΠΟΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΛΙΨΕΙΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ*

(ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ)

Α ' Μ Ε Ρ Ο Σ

Του Δημητρίου Γιαγλή, Φιλολόγου - τ. Σχολικοῦ Συμβούλου

Εἶναι εὐκόλο, ἀγαπητοί μου φίλοι, νά φιλοσοφεῖ κανεῖς ἢ ἀκόμη καί νά σχολιάζει τίς φιλοσοφικές καί θεολογικές θεωρήσεις σχετικά μέ τόν πόνο καί τίς θλίψεις. Σαφῶς πιό δύσκολο ὅμως εἶναι νά ἀντιμετωπίζει κανεῖς σωστά τόν πόνο, ὅταν ὁ ἴδιος τόν βιώνει καί τόν περνᾷ.

Ἄλλο ἢ θεωρία, εἶναι εὐκολότερο, καί ἄλλο ἢ πράξη, εἶναι δυσκολότερο γιά ὅλους. Ἐπειδή ὥστόσο ὅλοι μας, ἄλλος λιγότερο, ἄλλος περισσότερο γευτήκαμε τόν πόνο, τολμῶ νά εἰσηγηθῶ καί νά μιλήσω γύρω ἀπό τό θέμα αὐτό, μέ ἀγαθή πρόθεση νά βοηθήσω. Ἀπ' τήν πλευρά μου ὥστόσο θά ἀποφύγω, ὅσο περισσότερο μπορέσω, νά δώσω παροτρύνσεις καί συμβουλές πρὸς τό σεβαστό μου ἀκροατήριο. Στήν οὐσία θά προβληθοῦν θέσεις ἀγίων προσώπων καί προσωπικοτήτων ἐγνωσμένης πνευματικῆς ἀξίας.

Ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, ἀποτελεῖ μιά ψυχοσωματική ὄντοτητα καί ἐνότητα. Εἶναι σῶμα, πνεῦμα καί ψυχή. Καί τά τρία αὐτά στοιχεῖα εἶναι ἀλληλένδετα καί ἀλληλοεπηρεαζόμενα. Ἐάν δελήσουμε νά ἐξετάσουμε τόν σωματικό πόνο ἀνεξάρτητα ἀπό τόν ψυχικό, δέ θά μπορούσαμε νά ὀδηγηθοῦμε σέ ἀντικειμενικά καί ἀληθινά συμπεράσματα. Τό ἴδιο, ἂν θέλαμε νά ἐξετάσουμε μεμονω-

μένα τόν ψυχικό πόνο. Ὅταν πονᾶμε σωματικά, πονᾶμε καί ψυχικά καί ὅταν πονᾶμε ψυχικά, ἔχουμε δυσάρεστες ἐπιπτώσεις καί στήν υἰεία τοῦ σώματος. Ὁ Πλάτωνας ἔγραψε ὅτι τό μεγαλύτερο λάθος τῶν γιατρῶν τῆς ἐποχῆς του ἦταν νά ἐξετάζουν τήν σωματική ἀρρώστια, ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ἀρρώστια τῆς ψυχῆς.

Σέ μιά προηγούμενη ὁμιλία μας εἶχαμε τινίσει καί σχεδόν παραδεχτήκαμε ὅτι ἡ ἀσυγχωρησία καί ἡ μνησικακία, πού εἶναι πάθη τῆς ψυχῆς, ὀδηγοῦν τόν ἄνθρωπο σέ βαθύ ψυχικό πόνο. Ὁ ψυχικός αὐτός πόνος προκαλεῖ συχνά ἀϋπνίες, ὑπέρταση καί ἄλλα δεινά στό σῶμα. Ὁ Ντέιλ Κάρνετζι στό βιβλίο του «Ἐξω ἡ Στενοχώρια», ἀναφέρεται σέ μιά περίπτωση ἀνθρώπου πού δύμωσε καί ἐξεμάνη ἐναντίον κάποιου. Ταυτόχρονα ὅμως ἔπεσε νεκρός, προφανῶς ἀπό συγκοπή ἢ ἐγκεφαλικό, λόγω τῆς μεγάλης ψυχικῆς διέγερσης.

Ὁ πόνος λοιπόν, γιά ὅλους αὐτούς τοὺς λόγους, ἔγινε ἀντικείμενο μελέτης ἀπό θεολόγους, ἀπό γιατρούς, ἀπό ψυχολόγους, ἀκόμη καί ἀπό κοινωνιολόγους.

Γιά πρακτικούς ὥστόσο λόγους, ἃς μᾶς ἐπιτραπεῖ νά διακρίνουμε τόν πόνο σέ σωματικό, σέ ψυχικό καί σέ πνευματικό.

Κατά τόν μακαριστό πατέρα Γεώργιο Κα-

* Εἰσήγηση τοῦ κ. Γιαγλή πού πραγματοποιήθηκε στήν Χριστιανική Ἑστία Σεργῶν στίς 18.11.2014.

ψάνη, ἡγούμενο τῆς Ἰ. Μ. Γρηγορίου τοῦ Ἀγ. Ὁρους,

α) σωματικά πονοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπό ποικί-
λες σωματικές ἀρρώστιας, ἀπό κακουχίες,
ἀπό πείνα κ.ἄ.

β) Ψυχικά πονοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπό μιά
ἀνίατη ἀρρώστια, ἀπό ἀδικίες, ἀπό συκο-
φαντίες, ἀπό θανάτους προσφιλῶν προ-
σώπων, ἀπό ἐμπαιγμούς, ἀπό μοναξιά,
ἀπό ἔλλειψη ἀγάπης, ἀπό ζηλοτυπίες, ἀπό
ἀνεκπλήρωτες ἐπιθυμίες κ.ἄ.

γ) Πνευματικά πονοῦν οἱ ἄνθρωποι, ὅταν
διαπιστώνουν ὅτι μέ τίς ἁμαρτίες τους λυ-
ποῦν καί προσβάλλουν τό Θεό ἢ ἀδικοῦν
τόν ἄνθρωπο πού εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

Θεωρούμενος ἀπό φιλοσοφικῆς πλευρᾶς ὁ
πόνος, ἔστω κι ἂν κάποιος τόν ταύτισαν μέ
τήν ὑπαρξη - «πονῶ ἄρα ὑπάρχω» λένε - γε-
νικά ἐκλαμβάνεται ὡς ἓνα ὀδυνηρό καί κακό
πάθος, πού συνήθως ὀδηγεῖ σέ ψυχική τα-
ραχή καί σέ δυστυχία.

Κατά τούς στωϊκοὺς φιλοσόφους ἡ ἐπιθυ-
μία καί ἡ ἡδονή θεωροῦνταν ἀγαθὰ πάθη,
ἐνῶ ὁ πόνος καί ὁ φόβος θεωροῦνταν δεινὰ ἢ
κακά πάθη. Οἱ στωϊκοὶ συνιστοῦσαν τήν
ἐξοδο ἀπό τήν ζωή, δηλ. τήν αὐτοκτονία,
ὅταν λόγῳ γήρατος ἢ ἀνίατης ἀρρώστιας ἢ
ζωῇ δέν εἶχε κατ' αὐτοὺς κανένα νόημα.

Κατά τήν ἐπικούρεια φιλοσοφία στόχος
τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τό «ζῆν ἡδέως». Ἡ
ἡδονή εἶναι ἡθικῶς δεμιτή, ἐνῶ, κατά τόν
Ἐπίκουρο, «πᾶσα ἀλγηδών» εὐκαταφρόνη-
τος», δηλαδή κάθε σωματικός πόνος εἶναι
ἀξιοκαταφρόνητος. Τό «ἡδέως ζῆν» ἐπιτυγ-
χάνεται μέ τήν ἀπουσία τοῦ πόνου καί τοῦ
φόβου.

Οἱ σκεπτικιστές πάλι ἐπιχειροῦν νά δεί-
ξουν ὅτι γιά κάθε δέμα, ἀκόμη καί γιά τόν
πόνον, ὑπάρχουν δύο ἀντίθετες καί ἰσοδύνα-
μες ἀπόψεις καί ὅτι δέν μπορούμε νά ἀπο-
φασίσουμε π.χ. γιά τό ποιό εἶναι τό δίκαιο καί
ποιο τό ἄδικο, ποιο τό καλό καί ποιο τό κακό.
Γι' αὐτό συνιστοῦσαν τήν οὐδέτερη στάση.
Ἔτσι ἐπιτυγχάνεται, ἔλεγαν, ἡ γαλήνη τῆς
ψυχῆς καί ἡ ἀταραξία. Ὡστόσο, γιά νά κλεί-
σουμε τό κεφάλαιο αὐτό τῆς φιλοσοφικῆς θε-
ώρησης τοῦ πόνου, πού δέν εἶναι καί μικρό,

τόσο οἱ σκεπτικιστές, ὅσο καί οἱ ἐπικούρειοι
καί οἱ στωϊκοὶ φιλόσοφοι ἐπιδίωκαν ἐν γένει
τό «μακαρίως καί ἡδέως ζῆν». Γι' αὐτοὺς ὁ
πόνος εἶναι δεινόν, εἶναι κακό πάθος, χωρίς
δετικές προεκτάσεις.

Ἀπό ἱατρικῆς καί ἐπιστημονικῆς τώρα
πλευρᾶς ὁ πόνος πέρα ἀπό τό γεγονός ὅτι
εἶναι μιά δυσάρεστη αἴσθηση, πού προκαλεῖ
καί ἀνάλογα ὀδυνηρά συναισθήματα, ἔχει καί
εὐεργετικές συνέπειες γιά τόν ἄνθρωπο πού
τόν βιώνει. Συγκεκριμένα, ὁ σωματικός πόνος
πού νιώθει κανεὶς στά διάφορα ὄργανα τοῦ
σώματος, στό κεφάλι, στό στομάχι, στή μέση,
στήν κοιλιά κ.ἄ. προειδοποιεῖ τόν ἄνθρωπο
καί τόν καλεῖ νά προστρέξει στό γιατρό, γιά
νά βρεθεῖ ἡ αἰτία τοῦ πόνου καί νά ἐπακο-
λουθήσει ἡ θεραπεία. Ἄν δέν ὑπῆρχε ὁ προ-
ειδοποιητικός πόνος, ἡ ἀρρώστια θά
ὑπέσκαπτε σοβαρά, ἴσως καί θανάσιμα τήν
ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου. Θά ἀναφερθῶ σέ ἓνα
χαρακτηριστικό παράδειγμα. Οἱ ἄνθρωποι
πού πάσχουν ἀπό διαβήτη, μετά ἀπό χρόνια
εἶναι δυνατόν νά ἀναπτύξουν μιά ἀρρώστια
πού λέγεται διαβητική περιφερειακή νευρο-
πάθεια. Στήν πάθηση αὕτη δυσλειτουργοῦν
τά νεῦρα στά πόδια καί ὁ πάσχων δέ νιώθει
κανένα πόνο στά πόδια. Τό ἀνώδυνο πού
ὑπάρχει φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ὡς κάτι
καλό. Ὅμως ἡ κατάσταση αὕτη μπορεῖ νά
ὀδηγήσει ἀκόμα καί σέ ἀκρωτηριασμό καί ὁ
λόγος εἶναι ὁ ἐξῆς. Μπορεῖ τό πρωί, πρίν
φύγει γιά τή δουλειά του ὁ πάσχων, μιά μικρή
πετρούλα νά μπεῖ στό παπούτσι του. Καθῶς
δέ νιώθει κανένα πόνο, τήν κουβαλᾷ ὅλη
μέρα καί αὕτη μῆγεται στό πόδι του καί τόν
πληγώνει. Τό βράδυ, μόλις βγάλει τό παπού-
τσι του, διαπιστώνει πόσο μεγάλη πληγή τοῦ
προκάλεσε μιά πετρούλα. Καί ἐπειδὴ δέν πο-
νοῦσε δέν κατάλαβε τό πρόβλημα. Αὐτός
εἶναι ὁ ρόλος τοῦ βιολογικοῦ πόνου. Νά μᾶς
εἰδοποιεῖ ὅτι κάτι δέν πάει καλά. Μέ τήν
ἐγκαιρὴ διάγνωση καί θεραπεία ὁ ἄνθρωπος
ἐπιβιώνει, ζεῖ καί ἐργάζεται κανονικά.

Στήν περίπτωση τοῦ ψυχικοῦ πόνου, δέν
ἔχουμε μεγάλη διαφορά. Καί ἐδῶ καταλή-
γουμε σέ εἶδος ἀκρωτηριασμοῦ, ὅταν γιά πα-
ράδειγμα συνειδητοποιοῦμε τήν ἀπώλεια
ἐνός ἀγαπημένου προσώπου. Τότε νιώθουμε
ὅτι χάθηκε ἓνα μέρος τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἓνα

πρόσωπο πού ήταν τμήμα της ταυτότητάς μας.

Όστοςό τόσο ό σωματικός όσο καί ό ψυχικός πόνος αποτελούν κινήτήριο δύναμη. Μας κινητοποιούν σέ ένα είδος αναζήτησης καί μās κάνουν νά ψάξουμε γιά κάτι καλύτερο. Θα μπορούσε, λοιπόν, νά ισχυρισθεϊ κανείς θεολογικά ότι ό Θεός επιτρέπει τόν πόνο, γιά νά όδηγήσει τόν άνθρωπο σέ δρόμους αναζήτησης του αγαπημένου προσώπου, του ίδιου του Θεού. Αν ή πείνα καί ή δίψα είναι μορφές πόνου πού μās όδηγούν στην αναζήτηση τροφής καί νερού, ή αιώνια πείνα καί δίψα γιά τό «ύδωρ τό ζών» είναι αυτά πού μās κάνουν νά Τόν αναζητούμε.

Συνεχίζοντας τήν εξέταση του θέματός μας, θά δεχόμασταν, έστω καί μέ κάποια επιφύλαξη, τήν θεωρητική άποψη της ψυχολογίας, ότι μπορούμε νά καταπολεμήσουμε τόν συνεχή καί έντονο πόνο καί τήν συνοδευτική θλίψη, αν παύσουμε νά μεγαλοποιούμε τόν πόνο, αν αποφασίσουμε νά συνεργαστούμε καί συνυπάρξουμε μέ αυτόν, αν σταματήσουμε νά τόν σκεφτόμαστε ή νά μιλούμε συνέχεια γι' αυτόν. Η άμερικανίδα Sam Pavlina έγραψε σχετικά. «Αυτό πού κυρίως καταθλίβει δέν είναι ή κατάσταση αυτή καθαυτή, αλλά ή σημασία πού δίνεται σ' αυτήν».

Στήν ψυχολογία της δυνάμεως του William James διαβάζουμε τά εξής, πού φαίνονται λίγο παράξενα εκ πρώτης όψεως. «Αν συμπεριφερθεϊς, λέγει, ως νά είσαι χαρούμενος, τότε μέσα σου θά προσκληθεϊ ένα συναίσθημα χαράς. Αν πονās καί πάρεις τή στάση του ανθρώπου πού δέν πονā, τότε ό πόνος έλαχιστοποιεϊται». Όλα αυτά βέβαια βρίσκουν τήν εξήγησή τους στό κεφάλαιο της ψυχολογίας περί αυθυποβολής.

Καλή έν γένει είναι ή βοήθεια πού μπορεί νά προσφέρει ή επιστήμη της ψυχολογίας. Υποδόσκει όμως ένας κίνδυνος: Νά πιστέψει ό άνθρωπος ότι μπορεί νά τά βγάλει πέρα μόνος του, χωρίς τήν βοήθεια καί τή χάρη του Θεού. Από τήν έγωιστική όμως αυτάρκεια, πού μπορεί νά πλανέψει τόν άνθρωπο, είναι πολύ πιό ήμορφο καί ευεργετικό νά μπορεί ό χριστιανός νά ζητā καί νά δέχεται βοήθεια από τόν πολύτιμο θησαυρό της ζωής, από

Αυτόν πού είναι ή όδός, ή αλήθεια καί ή ζωή.

Στό σημείο αυτό πιό πολύ θά ταίριαζε νά προσδέσω καί τό εξής, πού είναι διαπίστωση όχι μόνο δική μου. Στήν τρίτη ηλικία κυρίως, συναντάμε περιπτώσεις κατά τίς όποιες ή υπερβολική θλίψη καί ό άβάσταχτος πόνος από τό θάνατο ενός εκ των συζύγων όδηγεϊ πολύ σύντομα σέ θάνατο καί τόν έτερο εκ των συζύγων. Ακούγεται στίς περιπτώσεις αυτές ή γνωστή έκφραση: «Ένωμένοι στή ζωή, μαζί καί στό θάνατο». Όστόσο, ή θλίψη καί ό βαθύς πόνος, πού είναι οι αίτιες γιά τήν κατάρρευση καί τό θάνατο του δευτέρου εκ των συζύγων, είναι από τήν άλλη, αποτέλεσμα της όλιγοπιστίας. Κάνοντας λογοπαίγνιο ό μακ. Γερ. Παΐσιος είπε σέ μιā συντροφιά επισκεπτών του. «Έχεις λύπη, ό Θεός σου λείπει». Ήθελε, μέ άλλο λόγια, νά πει ότι μόνο ένας άπιστος λυπάται γιά τό θάνατο προσφιλους του προσώπου τόσο βαθιά, ώστε νά φθάσει σέ κατάσταση έξουθένωσης καί σωματικής κατάρρευσης.

Δυό λόγια γιά τή σημασία του πόνου από κοινωνιολογικής πλευράς. Ό πόνος καί ή θλίψη είναι συναισθήματα πού μās φέρνουν πιό κοντά ό ένας στον άλλο. Είναι ή αντίληψη της προσωπικής μας αδυναμίας, πού μās κάνει κοινωνικά όντα. Είναι ή ανάγκη γιά αλληλοβοήθεια, πού κάνει τούς φίλους. Ό πόνος καί ή θλίψη μās βοηθούν νά γνωρίσουμε καλύτερα τούς συνανθρώπους μας, νά αυξήσουμε τήν συμπόνια καί τήν ικανότητά μας νά συμπάσχουμε μέ αυτούς, νά γνωρίσουμε καλύτερα τό τί περνούνε. Μόνο αν έχουμε πονέσει καί στενοχωρηθεϊ από μιā δική μας απώλεια, μπορούμε νά κατανοήσουμε, έστω καί κατά ένα μέρος, τόν πόνο καί τή θλίψη του συνανθρώπου μας πού είχε μιā ανάλογη απώλεια. Ό μυθολογικός Κένταυρος Χείρων ήταν καί διάσημος θεραπευτής. Ό ίδιος είχε μιā ανίατη πληγή, πού του προσξενούσε άφόρητους πόνους. Λένε ότι ακριβώς αυτή του ή πληγή ήταν πού τόν έκανε καλό θεραπευτή. Νοιαζόταν καί ένδιαφερόταν γιά τούς άσθενείς του, γιατί ήξερε από πρώτο χέρι τό πόσο πολύ πονούσαν καί ήθελε νά τούς ανακουφίσει.

Συνεχίζεται

ΤΡΕΙΣ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Τό έτος 2014, πού πρίν από λίγες μέρες αποχαιρετήσαμε καί αποτελεί γιά τόν κόσμο μας παρελθόν, υπήρξε πλουσιότατο στόν έορτασμό ιστορικών επετείων μέ παγκόσμια σημασία καί βαρύτητα. Πολλές απ' αυτές αγγίζουν καί τήν πατρίδα μας, αφού, πολύ ή λιγότερο, πρωταγωνίστησε στήν εξέλιξη τών ιστορικών γεγονότων, πού γιορτάστηκαν.

Περιοριζόμαστε νά αναφεροῦμε στό σύντομο αυτό σημείωμά μας μόνο σέ τρεῖς, πού, δυστυχώς, ἔχουν πολεμικό χαρακτήρα.

Έκατό χρόνια συμπληρώθηκαν τό 2014 από τήν ἔκρηξη τοῦ φονικότερου απ' ὅλους τούς πολέμους, πού εἶχε γνωρίσει ὡς τότε ἡ ἀνθρωπότητα. Ἦταν ὁ «Μεγάλος Πόλεμος», ὅπως τόν εἶπαν τότε οἱ ἄνθρωποι, ἤ, διαφορετικά, ὁ Α' Παγκόσμιος Πόλεμος, ὅπως ἔμεινε τελικά γνωστός. Θά σταθοῦμε ἐδῶ σέ κάποιες στιγμές ἤ πτυχές του, πού ὅλες τους, μία πρὸς μία, ἔχουν κάτι νά μᾶς ποῦν, κάτι νά μᾶς διδάξουν.

Γιά ὅποιον μελετᾷ σήμερα τήν ιστορία, χρόνια, ἴσως καί δεκαετίες ἀκόμη πρίν τό μοιραῖο 1914, ὅλα ἔμοιαζαν νά ὀδηγοῦν μέ μαθηματική ἀκρίβεια στήν ἔκρηξη τοῦ πολέμου.

Καί ὅμως οἱ ἄνθρωποι ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει συνήθως, βιάδιζαν ἐντελῶς ἀνυποψίαστοι στό μεγάλο κακό, πού τούς περιέμενε. Ὁ ἄνθρωπος ἀπό τή φύση του αἰσιόδοξος ἐξορκίζει πάντα τό κακό καί ἐλπίζει ὅτι στήν πορεία του δέν θά τό συναντήσει ποτέ. Τά ἄλματα προόδου τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνολογίας σέ συνδυασμό μέ τήν πρωτοφανή οἰκονομική ἀνθροση ἐνέπνεαν μίαν ἀπεριόριστη ἐμπιστοσύνη γιά τό μέλλον. Ἡ ἀνθρωπότητα ζοῦσε τήν «*ὡραία ἐποχή*» της, τήν ξένοιαστη, πού τήν βοηθοῦσε καί ἡ οἰκονομική εὐμάρεια τών ἰσχυρῶν κρατῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Μέ βάση τίς οἰκονομικές συνθήκες, πού ἐπικρατοῦσαν τόν καιρό ἐκεῖνο καί ὅλες μαζί δημιουργοῦσαν τήν ἀτμόσφαιρα τοῦ «*εὖ ζῆν*», ὅπως σημειολογικά δήλωνε καί ὁ ὅρος τοῦ συρμού «*ὡραία ἐποχή*», ἔθεωρεῖτο καθαρή τρέλα ἡ ἔκρηξη ἑνός πολέμου καί μάλιστα παγκοσμίου.

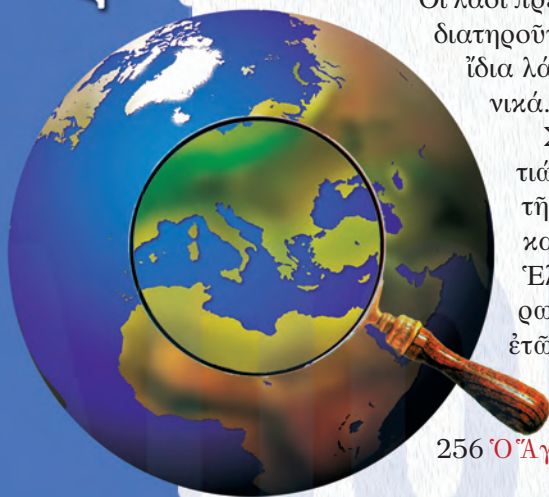
Στίς 6 Ἰουνίου 1944 πραγματοποιήθηκε ἡ ἀπό καιροῦ ἀναμενόμενη καί συστηματικά σχεδιαζόμενη ἀπόδραση τών συμμαχικῶν ἀγγλοαμερικανικῶν δυνάμεων στό γερμανοκρατούμενο εὐρωπαϊκό ἔδαφος στίς ἀκτές τῆς Νορμανδίας τῆς Γαλλίας. Ἀξιοσημείωτη παρατήρηση ὅτι μαζί μέ τίς ἑκατοντάδες πολεμικῶν πλοίων, πού ἔλαβαν μέρος στήν ἐπιχείρηση, ἔδρασαν καί ἐλληνικές ναυτικές πολεμικές μονάδες τοῦ ἐλεύθερου μαχομένου παρὰ τό πλευρό τών Συμμάχων Ἑλληνικοῦ Στόλου.

Ἐβδομήντα χρόνια πέρασαν ἀπό τότε, ἀλλά δέν ξεχάστηκε ἐκείνη ἡ ἡμέρα, πού ἔκρινε τήν τύχη τῆς Εὐρώπης. Ὀλόκληρη ἡ Εὐρώπη (ἐκτός ἀπό ἕνα, δύο κράτη) βρισκόταν τότε ὑπό τήν κατοχή ἑνός σκληροῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος, τό ὁποῖο διέπραττε τέτοια ἐγκλήματα, ὅσα δέν εἶχε γνωρίσει ποτέ ἡ ἀνθρωπότητα στήν ιστορία της.

Ἡ 6η Ἰουνίου τοῦ 1944 ἦταν ἡ ἀρχή τοῦ τέλους. Ὅμως πόσοι ἀκόμη ἄνθρωποι θά ἔπεφταν νεκροί μέχρι τόν Μάιο τοῦ 1945, πού τελείωσε ὁ φρικτός αὐτός Β' Παγκόσμιος Πόλεμος;

Οἱ λαοί πρέπει νά θυμοῦνται καί νά τιμοῦν τήν ιστορία τους, ὄχι γιά νά διατηροῦν καί νά συνδανλίζουν μίση, ἀλλά γιά νά μή ξαναπέσουν στά ἴδια λάθη καί νά προσπαθοῦν νά λύσουν τίς διαφορές τους εἰρηνικά.

Στίς 12 Ὀκτωβρίου τοῦ 1944 ὁ τελευταῖος Γερμανός στρατιώτης τών στρατευμάτων κατοχῆς ὑπέστελλε στόν ἱερό βράχο τῆς Ἀκρόπολης τών Ἀθηνῶν τήν γερμανική πολεμική σημαία καί ἐντρομος μαζί μέ τούς ἄλλους ἀποχωροῦσε ἀπό τήν Ἑλλάδα ὕστερα ἀπό σκληρή καί ἀπάνθρωπη κατοχή τεσσάρων σχεδόν ἐτῶν. 1944-2014: ἄλλη μία ἐπέτειος ἐβδομήντα ἐτῶν, πού ἔχει σχέση μέ τίς ἐθνικές περιπέτειες τῆς πατρίδας

μας. Μέχρι τό τέλος Ὀκτωβρίου τοῦ 1944 ἡ Ἑλλάδα εἶχε ἀπαλλαγῇ ἀπό τό ναζιστικό μῖασμα καί ἐλευθερη πιά μετροῦσε τίς πληγές της, πού ἦταν ἀμέτρητες καί πολύ βαθιές, καί ἄρχιζε ἀπέλπιδα ἀγώνα, γιά νά τίς ἐπουλώσει.

Ὑποκύπτω στόν πειρασμό νά κλείσω αὐτό τό πολεμικό σημεῖωμα μέ μιάν ἀναφορά μου στόν φημισμένο Γάλλο στρατάρχη Φός, ἀρχηγό τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων στόν Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ὁ Φός εἶχε κατά τήν διάρκεια τοῦ πολέμου ἓνα μόνιμο ὁδηγό τοῦ αὐτοκινήτου του μέ τό ὄνομα Πιέρ. Καθώς ὁ πόλεμος τραβοῦσε σέ μάκρος διαψεύδοντας τίς ἀρχικές προσδοκίες γιά νίκη μέχρι τά Χριστούγεννα τοῦ 1914, ὅσοι Γάλλοι στρατιῶτες γνώριζαν αὐτόν τόν Πιέρ τόν πολιορκοῦσαν καθημερινά προσπαθώντας νά ἐκμαιεύσουν κάποια «ἐσωτερική πληροφορία» γιά τό πότε θά τελειώσει ὁ πόλεμος. Μιά μέρα λοιπόν οἱ στρατιῶτες εἶδαν τόν Πιέρ νά ἔρχεται πρὸς τό μέρος τους κάτωχρος καί νά τοὺς δηλώνει ἀποσβολωμένος ὅτι ὁ στρατάρχης Φός πρὶν ἀπό λίγη ὥρα τόν πῆρε κάποια στιγμή παρὰμέρα, τόν κοίταξε στά μάτια καί τόν ρώτησε: «Πιέρ, κατά τή γνώμη σου, πότε θά τελειώσει ὁ πόλεμος;».

Ὁ πόλεμος εἶχε ξεφύγει πιά ἀπό κάθε ἔλεγχο, ὅπως ἄλλωστε εἶχε ξεφύγει ἀπό κάθε λογική.

Καί δεῦτερο περιστατικό μέ ἦρωα τόν στρατάρχη Φός. Ὅταν τόν Νοέμβριο τοῦ 1918 ὑπογράφηκε συνθηκολόγηση μεταξύ νικητῶν καί νικημένων τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου, μέσα στή γενική εὐφορία γιά τό τέλος τοῦ Μεγάλου Πολέμου, ὁ δαφνοστεφής στρατάρχης Φός ἦταν ἀπό τοὺς λίγους, πού δήλωναν προβληματισμένοι λέγοντας μέ ἀπίστευτη ὀξυδέρκεια: «Αὐτό δέν εἶναι εἰρήνη· εἶναι ἀνακωχή γιά εἴκοσι χρόνια». Δυστυχῶς δέν ἦταν παρὰ αὐτό ἀκριβῶς. Ὑστερα ἀπό εἴκοσι χρόνια, τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1939, ἄρχιζε ὁ Β' Παγκόσμιος Πόλεμος...

X.N.X.

«ΘΑΡΣΕΙΝ ΧΡΗ, ΤΑΧ' ΑΥΡΙΟΝ ΕΣΤΑΙ ΑΜΕΙΝΟΝ»

ἀρχαῖο ρητό

Μέ αὐτό τό τεῦχος, τοῦ Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου κλείνει τό ἔτος 2014.

Πῶς ἄρχισε; Μέ πόσα σχέδια καί ἐλπίδες; Πῶς κλείνει; Με ἀποτυχίες καί ἀπογοητεύσεις ἀτομικές καί ἐθνικές. Σχέδια καί προοπτικές, προγράμματα καί ὄνειρα γιά ἐπιτυχίες καί προόδους, γιά ἐπίλυση σέ ἀτομικά καί ἐθνικά θέματα εἶδαμε νά μὴν πραγματοποιοῦνται. Εἶδαμε νά μειώνονται τά ἔσοδά μας, καί τό ἀρμόδιο Ὑπουργεῖο νά καταβάλλει προσπάθεια γιά νά ἀνταποκριθεῖ στά αἰτήματα διαφόρων τάξεων τῶν ἐργαζομένων.

Ὡστόσο δέ μᾶς ἐγκατέλειψε ἡ ἐλπίδα καί τό θάρρος γιά τό ἔτος πού μᾶς ἔρχεται. «Θαρσεῖν χρή, τάχ' αὐριον ἔσται ἀμεινον» ἔλεγε ἓνα ἀρχαῖο ρητό. Ἐλπίζουμε λοιπόν πῶς τό νέο ἔτος, τό 2015, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, θά εἶναι καλύτερο γιά ὅλους μας.

Εἶναι σέ πολλούς γνωστός ὁ μῦθος τῆς Πανδώρας. Μᾶς τόν διέσωσε ὁ Ἡσίοδος. Στό γάμο τῆς Πανδώρας καί τοῦ Ἐπιμηθέα, ἀδελφοῦ τοῦ Προμηθέα ὁ Δίας ἔστειλε ἓνα κουτί, πού περιεῖχε τά γαμήλια δῶρα. Χάρηκε ὁ Ἐπιμηθέας μέ τή σκέψη πῶς δέν μπορεῖ παρὰ νά εἶναι πολύτιμα δῶρα, ἀφοῦ τά ἔστειλε ὁ Δίας. Ὁ Προμηθέας συμβούλεψε τόν ἀδελφό του νά μὴ δεχθεῖ τό δῶρο, γιατί ὑποπτευόταν παγίδα τοῦ Δία. Αὐτός δέν ἄκουσε πῆρε τό κουτί καί τό ἄνοιξε γιά νά δεῖ τό πολύτιμο (!) περιεχόμενό του. Ἄλλος ποιητής, ὁ Βάβριος ἀναφέρει ὅτι δέν τό ἄνοιξε ὁ Ἐπιμηθέας ἀλλά ἡ Πανδώρα. Μέ τό ἄνοιγμα τοῦ κουτιοῦ διαχύθηκαν στό ἀνθρώπινο γένος ὅλες οἱ θεομηνίες, οἱ ἀσθένειες, οἱ πόνοι καί οἱ ὀδύνες. Ὅταν κατόρθωσε νά κλείσει τό κουτί ὁ σοφός Ἐπιμενίδης εἶχε ἀπομείνει ἡ Ἐλπίδα.

Μέ τόν μῦθο τῆς Πανδώρας θέλησαν οἱ ἀρχαῖοι νά τονίσουν ὅτι, παρὰ τά βάσανα, τά προβλήματα καί τίς ἀποτυχίες, ὁ ἀνθρώπος δέ χάνει τήν ἐλπίδα του. Εἶναι αὐτό πού λέει ὁ λαός μας: «Ἡ ἐλπίδα πεθαίνει τελευταία». Ὁ καλός Θεός τόν ἔκαμε ἔτσι, γιατί ἂν ἔχανε τήν ἐλπίδα του μέ τά τόσα βάσανα καί τίς ἀποτυχίες, θά κατέρρεε καί θά σταματοῦσε νά ἀγωνίζεται καί νά παλεύει γιά κάτι καλύτερο στή ζωή του.

Γιά μᾶς τοὺς Χριστιανούς ἡ ἐλπίδα σχετίζεται καί στηρίζεται στήν πίστη πρὸς τό Θεό, τό Δημιουργό καί πλάστη μας, στόν Πανάγαθο καί Παντοδύναμο, στόν Προνοητή καί Προστάτη μας. Πιστεύουμε ὅτι τά νήματα τῆς ζωῆς μας Ἐκεῖνος τά κατευθύνει· ἂν Ἐκεῖνος δέν ἐπιτρέψει, δέ γίνεται τίποτε ἀπολύτως. Ὁ λαός μας ἔχει μιά σοφή παροιμία «κάθε μαῦρο σύννεφο, ἔχει ἄσπρη φόδρα». Κάθε δηλαδή δυσκολία, κάθε βάσανο καί ἀποτυχία, δέν εἶναι τυχαῖο, κατά παραχώρηση τοῦ Θεοῦ

ΑΓΙΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

έρχεται. Είναι αυτό που ο απόστολος του Θεού Παῦλος σημειώνει (Ρωμ. 8,28): «*Τοῖς ἀγαπῶσι τόν Θεόν, πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν*». Σ' αὐτούς που ἀγαπούν τό Θεό ὅλα συνεργοῦν πρὸς τό ἀληθινό συμφέρον τους. Νά μή μένουμε στά φαινόμενα, αὐτά μᾶς ἀπατοῦν καί μᾶς κάνουν νά νομίζουμε ὅτι μᾶς ξέχασε ὁ Θεός. Ὁ Θεός ἀργεῖ, γιατί ἔτσι πρέπει, ἀλλά δέ λησμονεῖ ποτέ.

Νά τονίσουμε ἐπομένως ἐμφαντικά τό θέμα τῆς ἐλπίδας καί τῆς πίστεως πρὸς τό Θεό. Ὅ,τι μᾶς συμβεῖ στό νέο ἔτος, νά δεχόμαστε πὼς γίνεται γιά τό πραγματικό μας συμφέρον.

Γ.Στ.Μ.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΟΙ ΝΕΟΦΑΝΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΕΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

Οἱ νεοφανεῖς ὁλοκληρωτικές θρησκευτικές ὁμάδες γνωστές ὡς καταστροφικές λατρεῖες ἢ σέκτες ἀποτελοῦν σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα.

Ἀπό τή Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη ἀναφέρονται οἱ κυριότερες βλαπτικές συνέπειες. Περιορίζομαστε στίς σοβαρότερες κατά τήν κρίση μας: **1.** Ἀπώλεια βουλήσεως καί μείωση τῆς διανοητικῆς ικανότητος. **2.** Αἰσθημα ψυχικῆς ἀνισορροπίας καί ἀνασφάλειας. **3.** Ἔντονες τάσεις ἀπομόνωσης, φυγή ἀπό τήν πραγματικότητα καί συνεχῆς κατάσταση τρόμου. **4.** Αἰσθημα ἀπογνώσεως, τάσεις καταστροφῆς, αὐτοκαταστροφῆς καί αὐτοκτονίας.

Γι' αὐτό πολλὰ εὐρωπαϊκά κοινοβούλια (στή Γαλλία, Γερμανία, Αὐστρία, Ἀγγλία, Ἰσπανία) θεωροῦν πολλές ἀπό αὐτές ἀπειλή γιά τά θύματά τους, τίς οἰκογένειές τους ἀλλά καί γιά τήν ἀσφάλεια τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν, ἀφοῦ παραβιάζουν τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί τή θρησκευτική ἐλευθερία.

Συγκεκριμένα τό εὐρωπαϊκό κοινοβούλιο στό ἄρθρο Ε τοῦ ψηφίσματος τοῦ 1996 γράφει: «*Ὡρισμένες σέκτες ἐπιδίδονται σέ παράνομες ἢ ἐγκληματικές δραστηριότητες καί σέ παραβάσεις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως σέ κακομεταχείριση, σεξουαλική βία, ἐγκλεισμούς, σωματεμποριο, ἐνθάρρυνση ἐπιθετικῆς συμπεριφορᾶς, μέχρι καί προπαγάνδα ρατσιστικῶν ἰδεολογιῶν, σέ φορολογικές ἀπάτες, μεταφορές κεφαλαίων, ἐμπόριο ὀπλῶν, διακίνηση ναρκωτικῶν, παραβίαση τοῦ δικαιώματος τῆς ἐργασίας ἢ σέ παράνομη ἄσκηση τῆς ἰατρικῆς καί ἄλλα*».

Στήν Ἑλλάδα δυστυχῶς σημειώνεται ἀδιαφορία, γιατί δέν ἔχει γίνει ἀντιληπτός ὁ σοβαρός κίνδυνος. Τά παραδείγματα τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν τῆς Ε.Ε. δέν μᾶς διδάσκουν.

Ἡ Ἐκκλησία παρέχει πνευματική στήριξη καί ἐνημέρωση στό Ὁρθόδοξο πλήρωμα, ἀλλά δέν μπορεῖ καί δέν δικαιούται νά παρεμβαίνει στή δραστηριότητα τῶν σεκτῶν, γιατί εἶναι ἀρμοδιότητα τῆς Πολιτείας.

Ὡστόσο τό βάρος πέφτει στόν τομέα τῆς πρόληψης ἀφοῦ ἀξίωμα εἶναι ὅτι προτιμητέον τό προλαμβάνειν τοῦ καταστέλλειν καί τιμωρεῖν. Ὄταν ὁ νέος ἔχει θωρακιστεῖ πνευματικά, ὅταν ζεῖ μέσα στή ζεστή ἀγκαλιά τῆς οἰκογένειας, ὅταν γύρω του (σχολεῖο, παρέα, κοινωνία) ἀπολαμβάνει τήν εἰρήνη καί ἀσφάλεια, δέ δημιουργοῦνται μέσα του πνευματικά κενά καί εἶναι δύσκολο νά ἐπηρεαστεῖ καί νά ἐνδώσει στά δελέατα καί τίς ὑποσχέσεις τῶν ὁπαδῶν καί διδασκάλων τῶν ψυχοναρκοτικῶν, ὅπως χαρακτηρίζονται οἱ σέκτες.

Τά τελευταῖα μποροῦν νά μᾶς βοηθήσουν νά ἀντιληφθοῦμε καί τή δική μας εὐθύνη γιά τό σημερινό κατάντημα τῆς κοινωνίας μας. Χρειαζεται ὅλοι μας νά δοῦμε τήν προσωπική μας εὐθύνη γιά τήν ἀδράνειά μας καί τίς παραλήψεις μας προκειμένου νά δημιουργηθεῖ ἐξυψωτικό κλίμα καί ἀτμόσφαιρα μέσα στήν ὁποία ὁ νέος αἰσθάνεται τήν πληρότητά του, λαμβάνει ἀπάντηση (σωστή) στίς πνευματικές ἀνησυχίες, καί δέν ὑποκύπτει στίς προκλήσεις καί δόλιες προσκλήσεις ἀπό ὄργανα τῶν σεκτῶν.

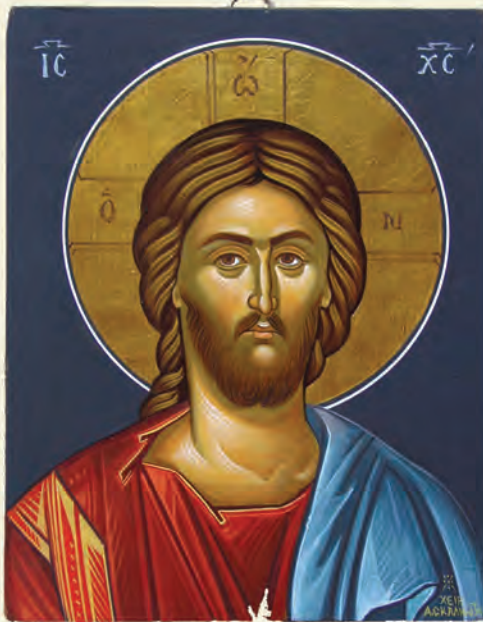
Γ.Στ.Μ

* π. Κυριακός Τσουρός, «Διάλογος» τεύχος 76, Ἀπρίλιος-Ἰούνιος, σ. 1-5.

Ἡ κένωση τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸν Γέροντα Σωφρόνιο*

Ο Χριστός, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ ζωοποιό πάθος Του, λέει τοῦτα τὰ λόγια: «Μεῖζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ» (Ἰωάν. 15, 13). Ὁ λόγος αὐτός, προβαλλόμενος στό ἐπίπεδο τοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ ἔκφραση τῆς τέλει ἀγάπης, συμφυές χαρακτηριστικό τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ἡ ὁλοκληρωτικὴ θυσία: ἡ ἀγάπη «οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς» (Α΄ Κορ. 13, 5). Ἦδη ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου, τὸ χριστιανικὸ κήρυγμα εἶδε στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ τὸ ὑψιστὸ παράδειγμα τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης: «Τοῦτο φρονέσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμόν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ» (Φιλ. 2, 5-6).

Τὸ γεγονὸς τῆς κένωσης* τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τὸ ὁποῖο μιᾶ ὁ Παῦλος, ἀπαντᾷ διαρκῶς μέσα σ' ὁλόκληρη τὴν Ὁρθόδοξη παράδοση, τόσο στοὺς Πατέρες ὅσο καὶ στὰ λειτουργικὰ κείμενα. Γιὰ τὸν γέροντα Σωφρόνιο ὁμως, ἡ κένωση συνιστᾷ ἓνα ἀπ' τὰ πλέον σημαντικὰ θεολογικὰ ζητήματα, μέ καθοριστικὴ σημασία γιὰ τὸ σύνολο τῆς θεολογίας του -ιδίως γιὰ τὴν περὶ προσώπου διδασκαλία του. Ὡς τέτοια, ἡ ἔννοια τῆς κένωσης συνετέλεσε τὰ μέγιστα στὴ διαμόρφωση τῆς σω-

φρόνειας θεώρησης τόσο τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς ὅσο καί, ἀπώτερα, τῆς χριστιανικῆς τελείωσης. Καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς θεολογικῆς του διαδρομῆς, ὁ γέροντας Σωφρόνιος ἀφομοίωσε ἐπιμελῶς τίς ιδέες περὶ κένωσης πού σχετίζονταν μέ τὴ χριστολογία, τὴν τριαδολογία καὶ τὴν ἀνθρωπολογία· ἐν συνεχείᾳ, συνέθεσε αὐτές τίς ιδέες σὲ μία ἐνιαία διδασκαλία, στὴν ὁποία ὁ κενωθείς Χριστός προβάλλει ὡς τὸ ὑψιστὸ πρότυπο.

Ἡ κεντρικότητα τῆς ἔννοιας τῆς κένωσης στὴ σκέψη τοῦ γέροντα Σωφρόνιου προβάλλει μέ μεγαλύτερη εὐκρίνεια ἐάν κάποιος ἐπιχειρήσει νὰ ἀντιπαραβάλλει τὴν «κενωτικὴ» θεώρηση τοῦ Γέροντα μέ τὴν «πληρωματικὴ» κατανόηση τῆς ἀνατολικῆς πνευματικότητας ἀπὸ ὀρισμένους σύγχρονους Ὁρθόδοξους συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι οἰκοδομοῦν τὴ θεολογία τους πάνω στίς ἔννοιες τῆς «πλήρωσης» (*“fulfilment”* καὶ τοῦ «πληρώματος» (*“fullness”*)).

Τὸ φάσμα ἐρμηνείας τοῦ παραπάνω ἀποσπάσματος εἶναι εὐρύ, ὁ γέροντας Σωφρόνιος ὁμως στέκεται σὲ δύο διαστάσεις του: τὴν προσωπικὴ θεανθρώπινη κένωση τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐπίγειας ζωῆς Του, καὶ τὴν αἰώνια ἐνδοτριαδικὴ κένωση τοῦ Λόγου.

* π. Νικολάου Σαχάρωφ, Ἀγαπῶ ἄρα ὑπάρχω. Ἡ θεολογικὴ παρακαταθήκη τοῦ Γέροντα Σωφρόνιου, ἐκδ. Ἐν πλῶ, Ἀθήνα 2008, σσ. 131-135.

A. Ἡ κένωση τοῦ Χριστοῦ

Τό στοιχείο τῆς κένωσης κατά τὴν ἐνανθρώπηση

Ὁ τρόπος πού ὁ γέροντας Σωφρόνιος ἐρμηνεύει τὴν ἐπίγεια κένωση τοῦ Χριστοῦ δέν ἀπέχει ἀπ' τὴν παραδοσιακὴ κατανόησή της: ἡ ἐνσάρκωση συνιστᾷ μιὰ ὄντολογικὴ κένωση *per se*. Ὁ Θεῖος καὶ ἄκτιστος Λόγος ἔρχεται στὸν κόσμο προσλαμβάνοντας μιὰ «ὑποδεέστερη» μορφή ὑπαρξης, τὴν ἀνθρώπινη κτιστὴ φύση. Ὁ γέροντας Σωφρόνιος, μιλώντας γιὰ τὸν Θεό, ἀναφέρεται ἐπανειλημμένα στό χωρίο τῆς πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς (2, 6-7): Ὁ Χριστός «ἐαυτὸν ἐκένωσεν», «μορφὴν δούλου λαβὼν» καὶ «ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ». Ὁ Λόγος, Θεός ὢν, κατῆλθε «ἐκ τῶν οὐρανῶν, εἰς τὴν γῆν, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὸν ἄδην». Ὁ γέροντας Σωφρόνιος παρατηρεῖ ἐπίσης ὅτι ὁ σαρκωθεὶς Λόγος δέν ἀσκεῖ τὴ θεϊκὴ Του ιδιότητα, ἀλλὰ ἐνεργεῖ πάντοτε διὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Πατρὸς ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Χριστός ἀποφεύγει κάθε ἐνέργεια πού θά εἶχε τὸν χαρακτήρα τῆς αὐτοθέωσης. Ἔτσι, ὁ γέροντας ἐντοπίζει στὴν Ἁγία Γραφή τὸ ρόλο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὴν σύλληψη (Λουκ. 1, 35) καὶ τὴ Βάπτισή τοῦ Χριστοῦ (Ματθ. 3, 15). Ἐπισημαίνει ὅτι ἦταν ὁ Θεός πού ἤγειρε τὸν Ἰησοῦ ἐκ νεκρῶν (Α' Πέτρ. 1, 21) καὶ ὅτι Ἐκεῖνος μαρτυρεῖ περὶ Αὐτοῦ (Ἰωάν. 5, 31-32).

Ἡ ἴδια ἀρχὴ ἀντανakλᾶται στὴ λειτουργικὴ διατύπωση τῆς ἐπὶ κλήσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπ' τὴν ὁποία συνάγεται ὅτι δέν εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός πού (διὰ τῶν ἰδρυτικῶν λόγων) ἐπιτελεῖ τὸν καθαγιασμό τοῦ εὐχαριστιακοῦ ἄρτου καὶ οἴνου, ἀλλὰ ὁ Πατήρ τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ σταθερὴ ἄρνηση τῆς αὐτοθέωσης ἀπὸ μέρους τοῦ Χριστοῦ ἐξηγεῖ τὸ λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο Ἐκεῖνος προτιμοῦσε νὰ ἀποδίδει στὸν ἐαυτὸ Του περισσότερο τὸν «τίτλο» τοῦ «Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου» παρά αὐτὸν τοῦ «Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ»: «*Προκύπτει σαφῶς ἐκ τῶν συμφραζομένων τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι ὁ Χριστός δέν ἐχρησιμοποιεῖ τὸν προσδιορισμὸν αὐτόν ὡς ἴδιον Ὄνομα Αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς κοινόν τί ὄνομα δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους*». Ἐπομένως ἡ κένωση τοῦ Λόγου συνίσταται στὴν «*διὰ τῆς Ἐνανθρώπισης ὀντολογικὴ Του κάθοδος*», καθὼς καὶ στὴν οἰκειοθελή καὶ συνάμα δυναμικὴ ἐκ μέρους Του «*συμμόρφωση*» μέ τὸν τρόπο τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης.

Ὁ γέροντας Σωφρόνιος ὑπογραμμίζει, ἐπίσης, τὸ γεγονὸς τῆς κένωσης τοῦ ἀνθρώπου Ἰησοῦ (βλ. Α' Τιμ. 2, 5) κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπίγειας ζωῆς Του: «*Ἀπασα ἡ μεθ' ἡμῶν ἀναστροφή Αὐτοῦ δέν ἦτο τί ἄλλο, εἰ μὴ ἓνα ἀδιάλειπτον μαρτύριον. Ὁ Γολγοθᾶς εἶναι μόνο ἡ τελικὴ πράξις, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀπεκορυφώθη καὶ συνηνώθη τὸ πᾶν*». Ὁ γέροντας Σωφρόνιος ἀποπειρᾶται νὰ διεισδύσει στὸν ἐσωτερικὸν κόσμον τοῦ Χριστοῦ προβαίνοντας σὲ μιὰ πνευματικὴ ἀνάλυση τῶν πλέον καίριων (σέ ὅ,τι ἀφορᾷ στὴν κένωση) γεγονότων τῆς ἐπίγειας ζωῆς Του -ἰδιαίτερα τοὺς πειρασμούς, τὴ Γεθσημανὴ καὶ τὸν Γολγοθᾶ.

Αἰώνια κένωση

Ἡ διάσταση τῆς αἰώνιας κένωσης τοῦ Χριστοῦ ἀναφέρεται στό ἐπίπεδο τῆς κενωτικῆς, ἐνδοτριαδικῆς ἀγάπης. Ὁ γέροντας Σωφρόνιος παρατηρεῖ ὅτι, πρὶν ὁ Χριστός νὰ ὀλοκληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς ἐπίγειας κένωσός Του, «*αὕτη ἦτο ἐν τῷ οὐρανῷ τετελειωμένη ἐν τῇ Θεότητι Αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὸν Πατέρα*». Ἡ ἐπίγεια κένωση, ἐπομένως, δέν εἶναι παρά ἡ φανέρωση τῆς ἐπουράνιας: «*Δι' Αὐτοῦ ἀπεκαλύφθη εἰς ἡμᾶς ὁ χαρακτήρ τοῦ Θεοῦ τῆς Ἀγάπης. Ἡ τελειότης αὐτῆς ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀγάπη αὕτη εἶναι ταπεινὴ, τουτέστι προσφέρεται ἄνευ ἐπιφυλάξεως. Ὁ Πατήρ ἐν τῇ γεννήσει τοῦ Υἱοῦ κενοῦται ὀλοτελῶς. Ἀλλὰ καὶ ὁ Υἱὸς ἐπιστρέφει τὸ πᾶν εἰς τὸν Πατέρα*».

Ὁ γέροντας Σωφρόνιος κατανοεῖ τὸ στοιχείον αὐτό τῆς «ὀλοτελοῦς» κενώσεως μέ τὴν ἔννοια ὅτι ὁ Πατήρ προσφέρει Ἐαυτὸν στὸν Υἱὸ σέ ὅλο τὸ πλήρωμα τοῦ ἀκτίστου Εἶναι Του. «*Ὁ Υἱὸς εἶναι ἴσος πρὸς τὸν Πατέρα ἐν τῷ ἀπολύτῳ πληρώματι τοῦ Θεοῦ Εἶναι*». Ὁ τρόπος πού ὁ γέροντας κατανοεῖ τὴν κενωτικὴ «*πρόσληψη*» μίας ὑπόστασης ἀπὸ μιὰ ἄλλη (ἢ ἄλλες) καθιστᾷ σαφὴ τὴ σημασίαν τῶν εὐαγγελικῶν ἐκείνων χωρίων πού μαρτυροῦν τὴν ἐνότητα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ. Ἡ ἀπόλυτη αὐτὴ κένωση τοῦ Χριστοῦ -ἡ πλήρης ἐπιστροφή τοῦ Ἐαυτοῦ Του στὸν Πατέρα- ἐκδηλώνεται κατὰ τὴν ἐνανθρώπηση, ἰδίως στὴ Γεθσημανὴ καὶ τὸν Γολγοθᾶ. Ἡ αὐτοπροσφορά τοῦ Χριστοῦ ἀναφέρεται τόσο στὴ θεία ὅσο καὶ στὴν ἀνθρώπινη ἔκφανση τοῦ εἶναι Του: «*Ὁ Υἱός, ἐν τῷ αὐτῷ πληρώματι αὐτοκενωτικῆς ἀγάπης, παραδίδει Ἐαυτὸν εἰς τὸν Πατέρα καὶ κατὰ τὴν Θεϊαν καὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν Αὐτοῦ*».

Ἔτσι, στὰ γεγονότα τῆς Γεθσημανῆς καὶ τοῦ Γολγοθᾶ «*μετέχει*» τόσο ἡ θεία ὅσο καὶ ἡ ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ: «*Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-*

ναις... ὁ Χριστός ἐπορεύθη ἀποφασιστικῶς, ὅπως ἐπιτελέσῃ καί ὡς ἄνθρωπος τόν ἄλλον τῆς ἐκουσίας κένωσης» -αὐτό τό «καί» ὑποδηλώνει τή θεία καί αἰώνια κένωση τοῦ Λόγου. Ἡ ἀνθρώπινη κένωση «συγχωνεύεται» μέ τή θεία, φανερώνοντάς την.

Αὐτό ἔχει σημαντικές συνέπειες γιά τήν ἀσκητική θεολογία τοῦ γέροντα Σωφρονίου. Δέν εἶναι μόνο στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ πού ἡ θεία κένωση συναντᾷ τήν ἀνθρώπινη· διά τῆς μετοχῆς στήν κένωση τοῦ Λόγου, ἡ ἀνθρωπότητα ἐπανακτᾷ τή δυνατότητα τῆς κενωτικῆς κατά Θεόν ἀγάπης. Τό γεγονός τῆς κένωσης τοῦ Θεανθρώπου (μέ ὅλες τίς πτυχές πού αὐτό ἐμπεριέχει) ἐπεξηγεῖ μιά ἰδιαίτερα κρίσιμη σύνδεση γιά τήν κατανόηση τῆς θεολογίας τοῦ γέροντα: τή σύνδεση κένωσης καί θέωσης. Ἡ τέλεια κένωση τοῦ Χριστοῦ μεταμορφώνεται σέ μιά ἐξίσου τέλεια θέωση τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτή ἡ διά τῆς κένωσης *communicatio idiomatum* δέν ἀναφέρεται μόνο στό γεγονός τῆς ἀνθρώπινης μετοχῆς στή θεία τάξη ἀλλά καί στό ὅτι ὁ τριαδικός Θεός, ἐν ἀγάπῃ κενωτικῇ πρὸς τόν κόσμον πού ἔπλασε, κενώνει Ἐαυτόν στόν σταυρό διά τῆς ἐνσαρκωμένης ὑπόστασής Του. Αὐτό ὑπονοεῖ ὁ γέροντας Σωφρόνιος, θέτοντας τό ἀκόλουθο ρητορικό ἐρώτημα: «Θά ἦτο ἄρα γε ἐπιτρεπτό εἰς τόν ἄνθρωπον νά τολμήσῃ καί, ὑπερβαίνων οὗτος τό μέτρον τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ πείρας, νά κατανοήσῃ ἐν νοερᾷ θεωρίᾳ τήν συμμετοχήν τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τόν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θάνατον τοῦ Υἱοῦ;». Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἐνανθρώπιση δέν φανερώνει μόνο τή θεία, κενωτική κίνηση τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδας πρὸς κάποιο ἄλλο θεῖο πρόσωπο, ἀλλά τήν κενωτική κίνηση τῆς Τριαδικῆς Μονάδας πρὸς τόν κτισθέντα ἄνθρωπο.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ & ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Γ.Κ. ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΙΙΙ

Νιγρίτα Σεργῶν

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ: Καφετζογιαννάκη Δέσποινα

Πρὸς

ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ἐκ μέρους τῶν κρατουμένων τῆς φυλακῆς μας.

Ἡ Διεύθυνση τοῦ Γ. Καταστήματος Κράτησης Κεντρικῆς Μακεδονίας ΙΙΙ αἰσθάνεται τήν ἀνάγκη νά σᾶς εὐχαριστήσῃ

διά τήν συνεχή προσπάθεια ἀγάπης πού προσφέρετε στοὺς ἄπορους κρατουμένους μας, μέ εἶδη ὑγιεινῆς.

Εὐελπιστοῦμε σέ συνέχεια τῆς συνεργασίας μας. Τά εἶδη πού μᾶς προσκομίσατε θά διακομιστοῦν στοὺς ἄπορους κρατουμένους τῆς φυλακῆς μας μέ μέριμνα τῆς κοινωνικῆς ὑπηρεσίας.

Εὐχόμαστε ὁ Θεός νά σᾶς ἔχει ἐν ὑγείᾳ, νά σᾶς δίνει δύναμη καί νά σᾶς φωτίζει νά ἐκδηλώνετε τήν ἀγάπῃ σας μέ τέτοιες ἀγαθοεργεῖς πράξεις.

Νιγρίτα 14-11-2014

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΕΝΩΣΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΣΕΡΡΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Ν. Νικολάου 1α (1ος όροφος)
Τ.Κ. 62124 Σέρρες
Τηλ. 23210 58700
Fax: 23210 58 707

Έν Σέρραις τῇ 20ῃ Νοεμβρίου 2014

Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα μας.

Μέ τήν εὐκαιρίαν τῆς Ἀρχιερατικῆς ἱερουργίας Σας καί τῆς πατρικῆς παρουσίας Σας κατά τήν ἑορτήν τῶν Πολυτέκνων στόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Νικήτα τοῦ ἐν Σέρραις ἀθλήσαντος τήν 2αην Νοεμβρίου ἐ.ἔ. αἰσθανόμαστε ἐκ μεσοῦσης ψυχῆς τήν ἀνάγκην νά Σᾶς εὐχαριστήσωμε, διότι προσφέρατε τά μέγιστα εἰς τήν πνευματικήν οἰκοδομήν τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου καί τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν, διά τās ὁποίας καί ἡμεῖς, ὡς τελευταῖοι στρατιῶται, ἐργαζόμεθα.

Οἱ ἐμπνευσμένες ὁμιλίες Σας ὠφέλησαν τά μέγιστα ἡμᾶς τούς ἀκροατάς των, καί ἐπεστήριξαν τήν πολυτεκνικήν κοινότητα τοῦ τόπου μας.

Δίχως νά παραβλέπωμεν ὅτι διά τήν δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ πρωτίστως ἀποδεχθήκατε τήν πρόσκλησίν μας, ἐπιτρέψας νά ἐκδηλώσωμε πηγαίως τήν εὐχαριστίαν μας πρός τό Σεπτόν πρόσωπόν Σας, διότι σύν τοῖς ἄλλοις ἐθυσιάσατε προθύμως ἀπό τόν χρόνον Σας καί τήν φροντίδα τῆς ἀσθενούσης μητρός Σας, «δι' ἡμᾶς τούς ἀδελφούς Σας τούς ἐλαχίστους».

Εὐελπιστοῦμε εἰς τήν διαπίστωσίν Σας, ὅτι ὑπῆρξαμε δεκτικοί ἀκροαταί τῶν ὅσων ἐμυσταγωγήσατε καί ἐδιδάξατε, οὕτως ὥστε νά ἔχωμε τό θάρρος εἰς τό μέλλον καί πάλιν νά προστρέξωμεν εἰς τήν πατρικήν Σας ἀγκάλην.

Ἀναγνωρίζοντες τό ἀνύστακτον ἐνδιαφέρον Σας διά τήν πνευματικήν καί ὑλικήν ἐνίσχυσιν τῶν πολυτέκνων, καί προκειμένου νά συμβάλωμε ὡς πνευματικά σας τέκνα εἰς τό κοπιῶδες ἔργον Σας, παρακαλοῦμεν ὅπως ἀπό τοῦδε θεωρῆτε καί ἐντάξετε τήν «ΕΝΩΣΙΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΣΕΡΡΩΝ» στούς ἀρωγούς φορεῖς τῆς καθ' Ὑμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως. Μετά εὐγνώμονος προσδοκίας θά περιμένουμε τήν ἀπάντησιν τῆς Σεπτῆς Σεβασμιότητος εἰς τήν παράκλησίν μας ταύτην.

Υἱκῶς εὐχόμεθα ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ νά ἐπευλογῇ τό πλούσιον ἔργον Σας.

Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ
Ἀσπαζόμεθα εὐλαβῶς τήν δεξιάν Σας
Διά τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Παναγιώτης Παναγιωτίδης

Ὁ Γραμματεὺς
Ἰωάννης Κιορίδης

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 226

Πρός τούς εὐσεβεῖς χριστιανούς
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, χρόνια πολλά!

Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, τό ἀσύλητο αὐτό θησαυροφυλάκιο τοῦ ἀδαπάνητου πνευματικοῦ πλούτου τῶν θείων δωρεῶν, λειτουργεῖ μέσα στόν κόσμο ὡς τό θεότευκτο ἐργαστήριό τῆς ἀγιότητος. Ὁ κατά Χριστόν ἄρτιος ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος πού μέ ἐλεύθερη ἐπιλογή του καί μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ ἀποχωρίζεται ἀπό τήν ματαιότητα τοῦ κόσμου τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου καί βιώνει τήν ἐν Χριστῷ καινή ζωή. Οἱ ἅγιοι τῆς πίστεώς μας, οἱ γλυκύτατοι αὐτοί καρποί τοῦ εὐσκόφυλλου δένδρου τῆς Ἐκκλησίας μας, ζοῦν γιά τόν Χριστό καί διά τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή ἡ μαρτυρία πίστεως καί ἀγάπης, ὅταν οἱ ἐξωτερικές συνθήκες εἶναι πρόσφορες, δύναται νά φθάσει καί στήν προσφορά τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς, στό μαρτύριο τοῦ αἵματος, ὡς ὑψιστή ἔκφραση τῆς ἀγάπης πρὸς τόν Χριστό.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες ἔζησαν μέσα ἀπό τόν προσωπικό τους πνευματικό ἀγώνα τό μυστήριό τοῦ Σταυροῦ αὐθεντικῶς, κατέθεσαν τήν δική τους μαρτυρία περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὡς τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί γεύονται πλέον τούς καρπούς τῆς ἀναστάσεώς Του. Τό στοιχεῖο τοῦ μαρτυρίου, ὡς τό κατεξοχὴν αὐθεντικό τεκμήριο ἀγιότητος, χαρακτηρίζει καί φωτίζει ὁλόκληρη τήν ἱστορική πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας. Μέσα σ' αὐτό τό πολύφωτο πνευματικό στερέωμα τῶν πανενδόξων μαρτύρων τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας

μας ξεχωριστή θέση κατέχουν οἱ πολυάθλοι Νεομάρτυρες, οἱ ὅποιοι στήν μακρά καί ἀσέληνη νύκτα τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου, πού ξεκίνησε μετὰ τήν πτώση τῆς Βασιλίδος Πόλεως στούς Ὀθωμανούς Τούρκους, ἀνεδείχθησαν τά ἔμφυχα ἐκεῖνα λυχνάρια πού φώτισαν παρακλητικά καί καθοδηγητικά τήν ζωή τοῦ ὑπόδουλου Γένους καί ἐπισφράγισαν μέ τήν θυσία τους τήν ἀγάπη τους γιά τόν Χριστό. Οἱ Νεομάρτυρες θυσιάστηκαν γιά τήν ἁγία ὀρθόδοξο πίστη μας, ἡ ὁποία ἐνέπνεε, ἐστήριζε καί συγκρατοῦσε ὡς συνεκτική δύναμη τήν ὑπαρκτική συνείδηση τοῦ μαρτυρικοῦ μας Γένους. Ἡ ἄρνηση αὐτῆς τῆς πίστεως ὁδηγοῦσε συντόμως καί στήν ἀπώλεια τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος. Θυσίασαν τήν ζωή τους «διά νά φυλάξουν τήν ἐλευθερίαν καί τήν εὐγένειαν τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως», καί μάλιστα σέ στιγμές ὅπου, κατὰ τόν Ἅγιο Νικόδημο τόν Ἀγιορείτη, «ὁ τοῦ Θεοῦ φόβος ἔλειψεν, ἡ πίστις ἡσθένησεν, ἡ ἐλπίς ἐλιγότευσεν», λόγω τῆς παρατεινομένης σκληρῆς καί ἀπάνθρωπης τυρρανίας τῶν Ὀθωμανῶν Τούρκων κατακτητῶν. Τό αἷμα τῶν Νεομαρτύρων πότισε τό δένδρο τῆς ἐλευθερίας. Ἀλλωστε ἡ ὁμολογία τους, δέν ἦταν μόνο μαρτυρία ὑπὲρ τῆς πίστεως, ἀλλά καί ἔλεγχος τῶν κατακτητῶν.

Ἡ ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας καί τό Γένος τῶν Ἑλλήνων ὀφείλουν αἰώνια εὐγνωμοσύνη στούς Νεομάρτυρες πού περισκέπουν φιλόστοργα τήν ζωή μας μέ

τίς ἅγιες προσευχές τους. Ἰδιαίτερος, ἡ μαρτυρική καί μεγαλάνυμος πόλις τῶν Σερρών «ἴσταται ἐν εὐγνωμοσύνη» ἐνώπιον τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ, διότι ἀξιώθηκε τῆς μεγάλης τιμῆς καί εὐλογίας νά προσφέρει, ὡς μητέρα γῆ, θυσία στό ἀχειροποίητο οὐράνιο θυσιαστήριο, ἀλλά καί στόν βωμό τῆς φιλότιμης πατρίδος μας, πολλά δικά της γεννήματα καί ἀναστήματα. Ἀνάμεσά τους ξεχωρίζουν οἱ ἅγιοι νεομάρτυρες Ἰωάννης, Βενέδικτος, Ἀκάκιος, Ραφαήλ, Νικήτας, τά ἀληθινά κανχήματα τῶν Σερρών, καί ἄλλοι γενναῖοι ὁμολογητές, τῶν ὁποίων τά ὀνόματα γνωρίζει ὁ Κύριος.

Ἀγαπητοί μου χριστιανοί,

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις μας στά πλαίσια τοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους 2015, ὡς ἔτους τῶν Ἀγίων ἐνδόξων νεομαρτύρων τῆς πίστεώς μας, προγραμματίζει, σύν Θεῷ, γιά ὁλόκληρη τήν χρονιά, σειρά λατρευτικῶν, πνευματικῶν καί πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων, μέ κορυφαία τήν εὐλογητή ἐπίσκεψη τῆς Α.Θ.Π., τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ στήν Ἱερά Μητρόπολή μας, πρός ἐορτασμόν τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Νικήτα τοῦ νέου, τοῦ Ὁμολογητοῦ καί συμπολιούχου τῶν Σερρών, κατά τήν Κυριακή τοῦ Ἀντίπασχα, τήν 19ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Παράλληλως κάθε μήνα ἀπό τόν παρόντα μήνα Ἰανουάριο, ἕως καί τοῦ προσεχοῦς Μαΐου 2015, θά πραγματοποιηθοῦν ὁμιλίες ἀπό ἔγκριτους πανεπιστημιακοὺς καθηγητές μέ θέμα τήν ζωή καί τήν προσφορά τῶν Νεομαρτύρων στήν Ἐκκλησία καί τήν Πατρίδα.

Ἄς τιμήσουμε, ἀδελφοί μου, μέ βαθειά εὐγνωμοσύνη καί σεβασμό τούς Ἁγίους Νεομάρτυρες τῆς πίστεώς μας, πού ἁγίασαν τόν τόπο μας καί πρεσβεύουν γιά ἐμᾶς, ἀγωνιζόμενοι καί ἐμεῖς τόν καλόν καί θεοφιλή ἀγῶνα τοῦ ἁγιασμοῦ μας καί διδασκόμενοι στούς δύσκολους καιρούς μας ἀπό τήν ἀγάπη τους στήν Ἐκκλησία καί τήν Πατρίδα.

Ταῦτα γνωρίζοντες ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ, ἐπικαλούμεθα σέ ὅλους σας, διά τῶν ἀκοιμήτων εὐχῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου νεομάρτυρος Νικήτα τοῦ ὁμολογητοῦ καί πάντων τῶν ἁγίων Νεομαρτύρων, πλουσίαν τήν φωτιστικήν καί ἁγιαστικήν χάριν τοῦ ἐπιφανέντος Κυρίου μας καί διατελοῦμεν

**Μετ' εὐχῶν πατρικῶν καί ἀγάπης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ**

† Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

2015 ΕΤΟΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΕΡΡΩΝ & ΝΙΓΡΙΤΗΣ

Πρόγραμμα Επετειακών Έκδηλώσεων

Σέρρες

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ

Μία ξεχωριστή θέση μέσα στο πολύφορο πνευματικό στερέωμα της Αγίας Εκκλησίας μας κατέχουν οι πολλαπλοί Νεομάρτυρες, οι οποίοι στην μακρά και ασίγη νύχτα του εθνικού μας βίου, που ξεκίνησε μετά την πώση της Βασιλίδος Πόλεως στους Οθωμανούς Τούρκους, ανεδείχθησαν τά εμψυχα εκείνα λυχνάρια που φώτισαν παρακλητικά και καθοδηγητικά την ζωή του υπόδουλου Γένους. «Κατ' αλήθειαν τούτο είναι ένα θαύμα», όμολογεί ο μέγας ύμνητης των Νεομαρτύρων Άγιος Νικόδημος ο άγιορείτης, «παρόμοιον ωσάν να βλέπει τινάς μέσα εις την καρδιάν του χειμῶνος εαρινά άνθη και τριαντάφυλλα, μέσα εις την βαθυτάτην νύκτα, ημέραν και ήλιον, μέσα εις τὸ ψηλαφήτῳ σκότος, φῶτα λαμπρότατα ... οὗτος ὁ δακτύλος είναι τοῦ Θεοῦ, αὕτη ἡ δύναμις είναι τοῦ Θεοῦ...». Οἱ Νεομάρτυρες μέ την προσφορά τοῦ τιμίου αἱματός τους γιά τήν αγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἀναλωτήσαν τήν φλόγα τῆς θρησκευτικῆς ἀλλά και τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν ὑπόδουλων Ἑλλήνων.

Στήν Εκκλησιαστική μας παραδόση ὁ ὅρος Νεομάρτυς ὑποδηλώνει ὅλα ἐκεῖνα τὰ πιστά μέλη τῆς ἁγίας Ὀρθοδόξου Εκκλησίας μας, τὰ ὅποια, ἀπό τόν 12' αἰῶνα καί κυρίως ἀπό τήν ἀλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453) καί ἐξῆς, ὑπέστησαν βασανιστήρια καί ὀδυνηρό θάνατο, κυρίως ἀπό τοὺς κατακτητῆς Οθωμανούς, ἐπειδή ὁμολόγησαν τήν πίστιν τοὺς στό Σωτήρα Χριστό. Νεομάρτυρες ὅμως ἔχουμε καί σημεῖρα ἐκεῖ ὅπου ἀνθῆι ὁ Ισλαμικός ἔθρεμμος καί ὁ φονταμενταλισμός, σέ χώρες ὅπως ἡ Συρία, τὸ Ιράκ, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Νιγηρία, τὸ Σουδάν, ἡ Τσετσενία, ἡ Λιβη, τὸ Αφγανιστάν κ.ά.

Οἱ Νεομάρτυρες ἀπετέλεσαν γιά τήν Εκκλησία μας, μέσα στήν ὁποία πνευματικῶς ἀνετράφησαν, ἀλλά καί γιά τὸ γένος μας, μία ἐξαιρετική εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἡ πανθαύμαστη θυσία τους λειτούργησε ἀθρηνησιακά καί λυτρωτικά γιά τίς καταρακακωμένες χριστιανικῆς συνειδήσεις, ἀλλά καί ὡς ἓνα ἡχηρό ἐγερτήριο σάλπιγμα πρὸς τὸ ὑπόδουλο Γένος. Ἡ πατρίδα ὀφείλει αἰῶνια εὐγνωμοσύνη στους νέους αὐτοὺς μάρτυρες πού τώρα περισσεύουν φιλοσόφουα τήν ζωή μας μέ τίς ἁγίες προσευχές τους.

Ἰδιαίτερος, ἡ μαρτυρική καί μεγαλάνυμος πόλη τῶν Σερρών ἴσταιται ἐν εὐγνωμοσύνην ἐνοπίων τοῦ αἰδοῦμένου Χριστοῦ, διότι ἀειώθηκε τῆς μεγάλης τιμῆς καί εὐλογίας νὰ προσφέρει, ὡς μητέρα γῆ, θυσία στό ἀχειροποίητο οὐράνιο θυσιολόγιο, ἀλλά καί στό βωμό τῆς φυλάτης πατρίδος, τῆς Ἑλλάδος μας, πολλὰ δικά τῆς γεννήματα καί ἀναστήματα. Ἀνάμεσά τους ξεχωρίζουν οἱ ἅγιοι νεομάρτυρες Ἰωάννης, Βενέδικτος, Ἀκάκιος, Ραφαήλ, Νικήτας, τὰ ἀληθινὰ καυχήματα τῶν Σερρών, καί ἄλλοι τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος γνωρίζει.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις μας στά πλαίσια τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ ἔτους 2015, ὡς ἔτους τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Νεομαρτύρων, μέ τιμῆ, σεβασμό καί χαρά πνευματικῆς προγραμματίζει, σειρά λατρευτικῶν καί πνευματικῶν ἐκδηλώσεων, μέ κορυφαία ἀπό πλευρᾶς λατρευτικῆς, τήν ἐλευση τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ στήν Ἱερά Μητρόπολή μας γιά τόν ἑορτασμό τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Νικήτα τοῦ Νέου στίς 19 Ἀπριλίου 2015. Παράλληλως κάθε μήνα ἀπό τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου (2015) ἕως καί τοῦ Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους προγραμματίζεται σειρά ὁμιλιῶν ἀπό ἐκλεκτοὺς ἐπιστήμονες μέ γενικό θέμα τοὺς Ἁγίους ἐνδόξους Νεομάρτυρες.

Εἴθε ὁ φιλόστοργος Δεσπότης καί Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός μέ τίς διαπύρες εὐχές τῶν ἁγίων Νεομαρτύρων νὰ εὐλογεῖ καί νὰ ἀγιαλεῖ τήν ζωή ὅλων μας.

Διπύρος πρὸς Θεόν εὐχέτης,

† Σερρών καὶ Νιγρίτης Διοκλῆτος
† Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Άγιος Νεομάρτυς Νικήτας ὁ ὁμολογητής.
(1765 - 1808)

πρόγραμμα εκδηλώσεων

2015
έτος Νεομαρτύρων

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Κυριακή, 25 Ιανουαρίου 2015

Ώρα: 7:00 μ.μ.

Αίθουσα: «ΟΡΦΕΑΣ» Σερρών

Θέμα: Οι Νεομάρτυρες και το δούλο Γένος.

Ομιλητής: κ. **Μιχαήλ Τρίτος**, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Δευτέρα, 26 Ιανουαρίου 2015

Ώρα: 9:00 μ.μ.

Τερά Αγρυπνία στο Τερό Παρεκκλήσιο Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης του Τερού Ναού Αγίου Νικητά του Νέου Σερρών με άφορμή την έορτή της ανακομιδής των ιερών λειψάνων του Αγίου Ιωάννου του Χρυσόστομου.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Κυριακή, 15 Φεβρουαρίου 2015

Ώρα: 7:00 μ.μ.

Αίθουσα: «ΟΡΦΕΑΣ» Σερρών

Θέμα: Χριστοκεντρική όμολογία του μαρτυρίου των Νεομαρτύρων κατά την Πατερική Θεολογία.

Ομιλητής: κ. **Χρήστος Κρικώνης**, Ομότιμος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Δευτέρα, 16 Φεβρουαρίου 2015

Τερά Αγρυπνία στον Τερό Καθεδρικό και Προσκυνηματικό Ναό των Αγίων Θεοδώρων Σερρών με άφορμή την ιερά μνήμη του Αγίου ενδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου του Τήρωνος (Ώρα: 9:00 μ.μ.)

4

ΜΑΡΤΙΟΣ

Τετάρτη, 25 Μαρτίου 2015

Ώρα: 7:00 – 10:30 π.μ.

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Τερό Ναό Ευαγγελιστρίας Σερρών.

Ώρα: 7:00 μ.μ.

Αίθουσα: «ΟΡΦΕΑΣ» Σερρών

Θέμα: Νεομάρτυρες του 18^{ου} και 19^{ου} αιώνα.

Ο Αγ. Γεοργίου Νικήτας ο Νέος ο εν Σέρραις αθλήσας.

Ομιλητής: κ. **Ιωάννης Μπάκας**, Επίκουρος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Παρασκευή, 27 Μαρτίου 2015

Τερά Αγρυπνία στο Τερό Παρεκκλήσιο «Κυρίας των Αγγέλων» του Τερού Ναού Ευαγγελιστρίας Σερρών. (Ώρα: 9:00 μ.μ.)

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Παρασκευή, 17 Απριλίου 2015

Ώρα: 6:00 μ.μ.

Υποδοχή της Α.Θ.Π. του Αρχιεπισκόπου

Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης και Οικουμενικού

Πατριάρχου κ.κ. **ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ**

στην Πλατεία Ελευθερίας Σερρών.

• Δοξολογία επί τη αφορμή της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. **ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ** στον Τερό Μητροπολιτικό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Σερρών. (Ώρα: 7:00 μ.μ.)

Σάββατο, 18 Απριλίου 2015

Εγκαίνια εκθέσεως εικόνων Νεομαρτύρων, στο Εκκλησιαστικό Κεμηλιαρχείο «Ψυχής Ακός». (Ώρα: 10:30 π.μ.)

• Πανηγυρικός Πατριαρχικός Έσπερινός στον εορτάζοντα Τερό Ναό Αγίου Νικητά του Νέου Σερρών. (ώρα: 7:00 μ.μ.)

5

Κυριακή, 19 Απριλίου 2015

Ώρα: 7:00 – 10:30 π.μ.

Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Τερό Ναό Αγίου Νικητά του Νέου Σερρών.

• Υποδοχή της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. **ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ** και δοξολογία στον Τερό Ναό Αγίου Γεωργίου Νιγίτης. (Ώρα: 5:30 μ.μ.)

Παρασκευή, 24 Απριλίου 2015

Ώρα: 9:00 μ.μ.

Τερά Αγρυπνία στο Τερό Παρεκκλήσιο Αγίων Ιωάννου του Σερραίου και Λουκά του Ιατρού, με άφορμή τον εορτασμό της ιεράς μνήμης του Αγίου ενδόξου και πανευφήμου Αποστόλου Μάρκου του Ευαγγελιστού.

Κυριακή, 26 Απριλίου 2015

Ώρα: 7:00 μ.μ.

Αίθουσα: «ΟΡΦΕΑΣ» Σερρών

Θέμα: Οι Νεομάρτυρες στην Εικονογραφία.

Ομιλητής: κ. **Τρύφων Τσιμπάνης**, Επίκουρος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ.

ΜΑΪΟΣ

Κυριακή, 10 Μαΐου 2015

Ώρα: 7:00 μ.μ.

Αίθουσα: «ΟΡΦΕΑΣ» Σερρών

Θέμα: Ο Νεομάρτυρας Αγ. Ιωάννης ο Σερραίος και οι Σερραίοι Νεομάρτυρες στη χρονογραφία του Παπασυναδινού.

Ομιλητής: κ. **Συμεών Πασχαλίδης**, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Τρίτη, 26 Μαΐου 2015

Ώρα: 9:00 μ.μ.

Τερά Αγρυπνία στον Τερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Σερρών, με άφορμή τον εορτασμό της ιεράς μνήμης του όσιου Ιωάννου του Ρώσου.

6

ΓΙΑ ΠΟΙΑ ΑΙΤΙΑ ΕΥΔΟΚΗΣΕΝ Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΟΥΤΟΙ ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΩΡΙΝΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ;

Αποκρίνομαι, ὅτι διὰ πέντε τινά:

- Πρῶτον, οἱ νέοι οὗτοι Μάρτυρες εἶναι ἀνακαινισμός ὅλης τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως διὰ τὸ ὅ ἡρόνος, καὶ ὁ καιρὸς ἔχει φυσικὸν τοῦτο τὸ ἴδιον· τὰ μὲν νέα, καὶ καινοσυνήγη πράγματα νὰ τὰ κάμνῃ παλαιά, τὰ δὲ παλαιὰ νὰ τὰ ῥίπτῃ μὲ τὴν πολλὴν του παρὰστασιν, εἰς ἓνα βυθὸν ἀπιστίας, καὶ τοσοῦτον νὰ τὰ γρηάσῃ καὶ νὰ τὰ ἀφανίσῃ, ὥσάν νὰ μὴ ἦσαν ὀλότελα· «τὸ παλαιούμενον, καὶ γρηάσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ». (Ἐβρ. η'. 13)
- Δεύτερον, κάμνουν οἱ νέοι οὗτοι Μάρτυρες ἀναπολόγητους τοὺς ἀλλοπίστους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως· διὰ τὸ καθὼς τὸ ὀλίγον προέμεινον μετὰ τὸν πολὺν αἰῶνα μεταδίδει τὴν ἰδικὴν του δύναμιν εἰς αὐτό, καὶ γίνεται ὅλον ζῶν· τοιοῦτοτρόπως οἰκονομήσεν ὁ Θεὸς νὰ ἦναι ἐμπνεύμενοι οἱ ὀλίγοι πιστοὶ μὲ τοὺς πολλοὺς ἀλλοπίστους, διὰ νὰ μεταδώσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ὀρθοδόξον πίστιν, καὶ νὰ τοὺς φέρουσιν εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας.
- Τρίτον, οἱ νέοι οὗτοι Μάρτυρες εἶναι δόξα μὲν, καὶ καύχημα τῆς Ανατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐλεγχὸς δὲ τῶν κακοδόξων διὰ τὸ κοντὰ εἰς τὰ ἀλλὰ δυσφήμια ὅπου ἐξέρασαν οἱ ἀντίπαλοι κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῦτο ἀκόμη ἐπρόσθεσαν, ὀνειδίζοντες ὅτι νέον ἅγιον, ἢ Μάρτυρα δὲν ἀποκρίσκειν· αἰσχυνέσθωσαν λοιπὸν, αἰσχυνέσθωσαν αἰσχύνῃ αἰῶνιον, καὶ ἐντραπητίσωσαν, βλέποντες τὰ ὅσα τὴν Ανατολικὴν Ἐκκλησίαν εὐθηνούμενῃ, καὶ πεπληθυμένῃ οὐκ ἀπὸ ἑνὸς, ἢ δύο, ἢ τριῶν νέων Μαρτύρων, ἀλλὰ ἀπὸ πλήθους νέων Μαρτύρων· οἵτινες δὲν εἶναι κατώτεροι ἀπὸ τοὺς παλαιούς Μάρτυρας, οὔτε κατὰ τὴν πρὸς τυράννους παρρησίαν, οὔτε κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, οὔτε κατὰ τὰ μαρτύρια, οὔτε κατὰ τὰ σημεῖα καὶ θαύματα· ἀλλὰ κατὰ ταῦτα συνερίζονται μὲ ἐκείνους.
- Τέταρτον, οἱ νέοι οὗτοι Μάρτυρες εἶναι παράδειγμα ὑπομονῆς, εἰς ὅλους τοὺς ὀρθοδόξους ὅπου τυραννοῦνται ὑποκάτω εἰς τὸν ζυγὸν τῆς αἰχμαλωσίας. Καὶ ἐγὼ ἐδῶ πλέον δὲν ὁμιλῶ, ἀλλὰ ἄς ἔλθουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι Μάρτυρες νὰ ὁμιλήσουν, ὥς ἐκ προσώπου ἐδικού των ζωντανιώτερα εἰς τοὺς Χριστιανούς. Τί λοιπὸν τοὺς λέγουσιν αὐτοὶ; Ἀδελφοί μας ἀγαπητοί, καὶ παμπόθητοι· ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ἐκλεκτός, καὶ περιούσιος, λαβετε παράδειγμα ὑπομονῆς τῶν θλίψεων ὅπου δοκιμάζεστε, ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς συναδελφούς σας· ἡμεῖς διὰ νὰ ὑπομεινόμεν ἀνδρείως διὰ τὸν Χριστὸν τὰ παρὰ τῶν ἀλλοπίστων διάφορα μαρτύρια, ἐκληρονομήσαμεν μίαν βασιλείαν αἰώνιον, καὶ ἐσυναριθμηθῇμεν μὲ τοὺς παλαιούς, καὶ ἁγίους Μάρτυρας· καὶ ἐσὶς ἂν ὑπομεινέτε μετὰ εὐχαριστίας, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τοὺς δαίμονας, τὰς φυλακάς, τὰς ἀλλοτρίους, τὰς ἀγχαλίας, τὰς σήμερας, τὰ ἀνημποδιστά δοσιμάρτα, καὶ τὰ ἄλλα βάσανα ὅπου σας κάμνουν οἱ νῦν κρατοῦντες, βέβαια ὡς Μάρτυρες τῇ προαίρεσει λογίσεσθε κοντὰ εἰς τὸν Θεόν.
- Πέμπτον, δὲ καὶ τελευταῖον· οἱ νέοι οὗτοι Μάρτυρες εἶναι θάρρος καὶ παρακρίσις, εἰς τὸ νὰ τοὺς μιμῶνται διὰ τοῦ ἔργου καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι Χριστιανοί, ἐξαιρέτως δὲ, οἱ πρότερον ἀρνηθέντες τὸν Χριστὸν, καὶ ἐδῶ πάλιν ἄς ἔλθουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι Μάρτυρες, διὰ νὰ τὸ ἀποδείξουν ὥς ἐκ προσώπου των, λέγοντες· «τὴν Μάρτυρος, μίμησις Μαρτύρων», λέγει ὁ Θεὸς Χρυσόστομος· ὅθεν ἂν ἐσὶς ἀδελφοί, τιμᾶτε ἡμᾶς ὥς νέους Μάρτυρας τοῦ Χριστοῦ· ἂν ἐσὶς μᾶς ἐπαινῆτε, καὶ ὡς ἁγίους μᾶς δοξολογῆτε μὲ ἔγκλημα καὶ τροπάρια, καὶ μὲ ἱεράς Ἀκολουθίας, διὰ τὸ ὑπεμείναμεν γενναίως τόσα μαρτύρια, καὶ ἐχύσαμεν τὸ αἷμα μας διὰ τὴν πίστιν, καὶ ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, σας εὐχαριστοῦμεν, καὶ τὰ τοῦτο θέλομεν προεβνέει πάντοτε πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὴν σωτηρίαν σας».

Νέον Μαρτυρολόγιον τοῦ ἁγίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου (1794)

200 χρόνια νέας μεθόδου Βυζαντινής Παρασημαντικής*

του Χρήστου Καραμάνη
Καθηγητή Μουσικής

Α'

Σεβασμιώτατε, Σεβαστοί Πατέρες, Φιλόμου-
σοι άκροατές

Τό 2014 θεωρήθηκε από τόν ψαλτικό χῶρο
ὅτι εἶναι καλός χρόνος γιά νά θυμηθοῦμε καί ἡ
διοικοῦσα ἐκκλησία καί ὁ λαός τοῦ Θεοῦ καί οἱ
θεράποντες τοῦ ἀναλογίου καί ἡ ἐπιστημονική
κοινότητα τῆς μουσικῆς ἕνα σημαντικό γεγονός,
τό ὁποῖο ἔλαβε χώρα πρὶν 200 ἀκριβῶς χρόνια.
Ἦταν τότε, τό 1814 πού τρεῖς φωτισμένοι, ὅπως
ἀποδείχθηκε στήν πορεία, ἄνδρες οἱ Χρῦσαν-
θος, Γρηγόριος καί Χουρμούζιος ἀνέλαβαν νά
ἀπλοποιήσουν τό γριφῶδες καί σφινοειδές -
ὅπως εἶχε ἐξελιχθεῖ- τῆς παλαιᾶς μουσικῆς
γραφῆς, τό ὁποῖο δυσκόλευε ἀφάνταστα τήν
ἐκμάθηση τῆς θείας ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς
καί ἀπομάκρυνε πολλούς ἐνδιαφερόμενους
γιατί οἱ σπουδές ξεπερνοῦσαν καί τά 20 χρό-
νια...

Ἐπιθυμοῦμε νά μελετήσουμε λεπτομερέστερα
στήν ἀποψινὴ ἐπετειακὴ σύναξη καί νά δοῦμε
ἀναλυτικά τί συνέβη τό 1814 καί πόσο σημαν-
τικό ἦταν αὐτό τό βῆμα τῶν Τριῶν Διδασκάλων
ὥστε ἡ μεταρρυθμιστικὴ τους κίνηση καί προ-
σπάθεια νά συνεχίζεται 200 χρόνια.

Ἄς προσπαθήσουμε, λοιπόν, νά προσεγγί-
σουμε τὰ σπουδαῖα γεγονότα τῆς ἐθνικῆς μας
μουσικῆς ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Ἡ Σημειογραφία τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἡ
ὁποία ἔχει ἤδη διανύσει περὶ τὰ χίλια ἔτη ζωῆς,
χωρίζεται σέ διάφορες περιόδους στίς ὁποῖες ἡ
ἴδια ἡ Σημειογραφία ἔχει ἐξελιχθεῖ. Γιά τόν κα-
θορισμό αὐτῶν τῶν ἐξελίξεων σημαντικό ρόλο
ἔχουν παίξει τὰ σημάδια καί οἱ ὑποστάσεις μέσω
τῶν ὁποίων παρασημαίνεται, δηλαδή, ἀποτυπώ-
νεται κάθε μέλος. Εἰδικότερα ὁ καθορισμός
αὐτῶν τῶν περιόδων γίνεται α) μέ τόν ἀριθμό
καί τὴ χρονικὴ γένεση ἢ φανέρωση τῶν σημα-
διῶν, β) μέ τὴν ἐνέργειά τους, γ) μέ τὴν ἀρχή-

στευσή τους καί τὴν ἐξαφάνιση κάποιων ἀπὸ
αὐτὰ καί δ) μέ τὴ μεταγραφή τους.

Ἔτσι, λοιπόν, μποροῦμε νά ὀρίσουμε αὐτὲς τίς
περιόδους, εἴτε μελετώντας μία περίπτωση μόνο,
εἴτε μέ τὴ συνδρομὴ πολλῶν περιπτώσεων, στίς
ἀκόλουθες χρονικὲς περιόδους ἐξελίξεως τῆς
Βυζαντινῆς Σημειογραφίας.

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ, ὀνομάστηκε «Πρώιμη Συμβο-
λικὴ Βυζαντινὴ Σημειογραφία» καί ἐκτείνεται
ἀπὸ τό 950 ἕως τό 1175 μ.Χ.

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ, μέ τὴν ὀνομασίαν «Μέση πλή-
ρης Βυζαντινὴ Σημειογραφία». Χρονολογικά
αὐτὴ ἐκτείνεται ἀπὸ τό 1177 ἕως τό 1670 περί-
που.

Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ, ἡ ὁποία πῆρε τὴν ὀνομασίαν
«Μεταβατικὴ ἢ Ἐξηγητικὴ Σημειογραφία» μέ
χρονολογικὴ ἀρχὴν τό 1670 περίπου καί τέλος τό
ἔτος 1814. Καί,

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ, ἡ ὁποία ὀνομάζεται «Νέα Ἀνα-
λυτικὴ Σημειογραφία ἢ Νέα Μέθοδος». Ἐχει
ἀρχίσει ἀπὸ τό 1814 ἕως καί σήμερα.

Μέχρι τὴν καθιέρωση ὅμως τῆς Α' Περιόδου
μεσολαβεῖ περίπου μία χιλιετία ἀπὸ τὰ πρῶτα
χριστιανικά χρόνια. Μέσα σ' αὐτὴν γεννᾶται καί
ἐξελίσσεται ἡ Ὑμνογραφία καί παράλληλα δια-
μορφώνεται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ. Ἐχομε
τὴ δημιουργία τροπαρίων καί τὴν καθιέρωση
τοῦ συστήματος τῆς ὀκταηχίας ἀπὸ τόν Ἰωάννη
τόν Δαμασκηνό. Τὰ εἶδη τῆς Ὑμνογραφίας εἶναι
τό κοντάκιο (6ο-7ο αἰῶνα), ὁ κανόνας (8ο-10ο
αἰῶνα) ἀλλὰ καί τὰ στιχηρὰ τροπάρια, ἰδιόμελα
καί προσόμοια. Αὐτὰ βοηθοῦν πολὺ τὴ μουσικὴ
νά σταθεροποιήσει τὴ μορφή της καί τὴν τεχνικὴ
δομὴ της. Ἔτσι λοιπόν σιγὰ σιγὰ ἀρχίζει στὰ
μέσα τοῦ 10ου αἰῶνα ἡ καταγραφή τῆς Ὑμνο-
λογίας μέ Σημειογραφία καί ἡ παράδοσή της σέ
χειρόγραφους κώδικες.

Συνεχίζεται

* Ὁμιλία, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὸν «ΟΡΦΕΑ» Σεργῶν τὴν 1η Δεκεμβρίου 2014.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΑΓΙΟΥ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ 21-12-2014 ΕΩΣ 7-1-2015

Κυριακή 21 Δεκεμβρίου (Πρό τής Χριστού Γεννήσεως)

Όρθρος και Θεία Λειτουργία του
Ίεροῦ Χρυσοστόμου

Ώρα 7.30-10.30 π.μ.

(Ο Σεβασμιώτατος θά λειτουργήσει
καί θά μιλήσει στόν Ίερό Ναό Εὐαγ-
γελιστρίας Σερρών).

Τετάρτη 24 Δεκεμβρίου

1. Όρθρος, Μεγάλες καί Βασιλικές
ῥρες τῶν Χριστουγέννων.
Έσπερινός καί θ. Λειτουργία τοῦ Μ.
Βασιλείου.

Ώρα 7.30-10.30 π.μ.

2. Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός
τῶν Χριστουγέννων στόν Ίερό Μη-
τροπολιτικό Ναό τῶν Παμμεγίστων
Ταξιάρχων Σερρών, ὅπου θά χορο-
στατήσει ὁ Σεβ. Ποιμέναρχης μας κ.
Θεολόγος καί θά μιλήσει ὁ Πρωτο-
πρεσβύτερος π. Ἀναστάσιος Καμ-
πουριδής.

Ώρα 6.00-7.30 μ.μ.

ΑΓΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Πέμπτη 25 Δεκεμβρίου

1. Πανηγυρική θ. Λειτουργία τῶν
Χριστουγέννων τοῦ Ίεροῦ Χρυσοστό-
μου. (Ο Σεβασμιώτατος θά λειτουρ-
γήσει στόν Ί. Μητροπολιτικό Ναό
τῶν Παμμεγίστων Ταξιάρχων
Σερρών).

Ώρα 5.00-8.30 π.μ.

2. Β' Θεία Λειτουργία στόν Ί. Ναόν
Άγ. Θεοδώρων Σερρών.

Ώρα 9.00-10.30 π.μ.

(Στόν ἄνωτέρω Ί. Ναό θά τελεσθεῖ
καί ἡ Α' Θεία Λειτουργία).

Παρασκευή 26 Δεκεμβρίου

Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

1. Όρθρος καί Θεία Λειτουργία τοῦ
Ίεροῦ Χρυσοστόμου

Ώρα 7.30-10.30 π.μ.

(Ο Σεβασμιώτατος θά λειτουργήσει
καί θά μιλήσει στόν Ί. Ναό Άγ. Γε-
ωργίου Νιγρίτης).

Τετάρτη 31 Δεκεμβρίου Παραμονή Πρωτοχρονιάς

1. Εὐλόγησις Βασιλόπιτας στόν Μη-
τροπολιτικό Οἶκο παρουσία Κλήρου,
Άρχων καί Λαοῦ.

Ώρα 4.30 μ.μ.

2. Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός
τῆς περιτομῆς τοῦ Κυρίου καί τοῦ
Μ. Βασιλείου.

Ώρα 5.00-6.00 μ.μ.

(Ο Σεβασμιώτατος θά χοροστατήσει
στόν Ίερό Καθεδρικό καί Προσκυνη-
ματικό Ναό Ἀγίων Θεοδώρων
Σερρών).

Ώρα 6.00-7.30 μ.μ.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2014

Πέμπτη 1 Ἰανουαρίου Περιτομή τοῦ Κ.Η.Ι.Χ.

Άγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

1. Όρθρος καί Θεία Λειτουργία τοῦ
Μ. Βασιλείου.

Ώρα 7.30-10.30 π.μ.

(Ο Σεβασμιώτατος θά λειτουργήσει
στόν Ί. Καθεδρικό καί Προσκυνηματικό
Ναό Ἀγ. Θεοδώρων Σερρών).

2. Δοξολογία ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει στόν
Ί. Μητροπολιτικό Ναό τῶν Παμμεγί-
στων Ταξιάρχων Σερρών.

Ώρα 11.00 π.μ.

Δευτέρα 5 Ἰανουαρίου

Παραμονή Θεοφανείων

α. Όρθρος, Μεγάλες ῥρες τῶν Θεο-
φανείων, Έσπερινός.
β. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασι-
λείου καί ὁ Μέγας Ἀγιασμός.

5.00-8.30 π.μ.

(Μετά ταῦτα οἱ Ίερεῖς θά περιέλθουν
τίς ἐνορίες των πρὸς ἁγιασμόν οἰκῶν).
γ. Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός

τῶν Θεοφανείων στόν Ίερό Μητρο-
πολιτικό Ναό τῶν Παμμεγίστων Τα-
ξαρχῶν Σερρών, ὅπου θά χοροστα-
τήσει ὁ Σεβ. Ποιμέναρχης μας κ. Θε-
ολόγος.

Ώρα 6.00-7.30 μ.μ.

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Τρίτη 6 Ἰανουαρίου

1. Όρθρος καί Θεία Λειτουργία τοῦ
Μ. Βασιλείου.

Ώρα 7.00-10.00 π.μ.

2. Ἀκολουθία τοῦ Μ. Ἀγιασμοῦ.

Ώρα 10.00-10.45 π.μ.

(Ο Σεβασμιώτατος θά ιερουργήσει
στόν Ί. Μητροπολιτικό Ναό Παμμε-
γίστων Ταξαρχῶν Σερρών). Ἡ κατά-
δυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί ὁ ἁγια-
σμός τῶν ὑδάτων στήν πόλιν τῶν
Σερρών θά πραγματοποιηθεῖ στήν
τεχνητή λίμνη τῆς κοιλάδας τῶν Ἀγίων
Ἀναργύρων.

Ώρα 11.00-11.30 π.μ.

Ἀκούθως ὁ Σεβασμιώτατος θά με-
ταβεῖ στήν Ἀσπροβάλτα ὅπου θά
πραγματοποιηθεῖ στήν παραλία
αὐτῆς ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυ-
ροῦ. Ἡ λιτανεία θά ἐκκινήσει ἐκ τοῦ
Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Ἀσπρο-
βάλτας περί ὥραν 12.15 μ.μ.

Τετάρτη 7 Ἰανουαρίου

Ἡ Σύναξις τοῦ Τιμίου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Όρθρος καί Θεία Λειτουργία τοῦ
Ίεροῦ Χρυσοστόμου.

Ο Σεβ. θά ιερουργήσει στό Ίερό Με-
τόχιο Τιμίου Προδρόμου Σερρών.
(Προδρομοῦδι)

Ώρα 7.30-10.00 π.μ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ήμέρα αίμοδοσίας

Ἡ ἐνορία τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Σεργῶν διοργάνωσε μέ μεγάλη ἐπιτυχία γιά δέκατη ἔκτη φορά «ΗΜΕΡΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ».

Ἡ αίμοδοσία ἔγινε Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου μετά τή θεία Λειτουργία στήν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου ἀπό συνεργεῖο τοῦ Κέντρου Αἰμοδοσίας τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Σεργῶν.

Πολλοί ἐνορίτες ἀνταποκρίθηκαν μέ χαρά στό προσκλητήριό αὐτό τῆς ἀγάπης καί ἔσπευσαν νά δώσουν λίγο ἀπό τό αἷμα τους. Συγκεντρώθηκαν 54 φίλες αἷμα.

Μέ τήν μεγάλη καί ὑψίστη αὐτή προσφορά τους ἔδειξαν ἔμπρακτα τήν ἀγάπη τους στούς συνανθρώπους μας πού χρειάζονται λίγο αἷμα γιά νά σωθοῦν.

Μέ αὐτή τήν ἐθελοντική αίμοδοσία δίνεται ἡ δυνατότητα στό σημερινό πιστό νά μνηθεῖ καί μ' αὐτή του τήν ἐνέργεια τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, πού πρῶτος Αὐτός πρόσφερε τό τίμο Αἷμα Του γιά τή σωτηρία καί τή ζωή ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἐπετειακή ἐκδήλωση μνήμης καί τιμῆς στόν Σεβασμιώτατο

Τήν Τετάρτη, 22 Ὀκτωβρίου τό ἀπόγευμα, ὁ ἱστορικός πολιτιστικός ὄμιλος «Ὁρφέας» Σεργῶν μέ τήν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, διοργάνωσε ἐπετειακή ἐκδήλωση, στήν ὁποία ἡ πρόεδρος του κ. Γιούλη Σπυρίδου μίλησε μέ θέμα: «Μία ἐπέτειος, μία μνήμη, ἓνα χρέος». Τήν ὅλη ἐκδήλωση πλαισίωσε μέ ἐπίκαιρα τραγούδια τῆς ἐποποιΐας τοῦ 1940 ἡ Μικτή Χορωδία τοῦ Ὁμίλου «Ὁρφέας», ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ κ. Χρήστου Καλλία. Κατά τή διάρκεια τῆς ἐκδήλωσης ἡ Πρόεδρος τοῦ Πολιτιστικοῦ Ὁμίλου «Ὁρφέας» κ. Γιούλη Σπυρίδου, τίμησε ἐκ μέρους τοῦ Δ. Συμβουλίου τό σεπτό Ποιμενάρχη μας κ. Θεολόγο γιά τό πνευματικό, κοινωνικό, ποιμαντικό καί φιλανθρωπικό του ἔργο στήν Ἱερά Μητρόπολη.

Ἑβδομάδα Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας καί ἐνημερώσεως γιά τίς αἰρέσεις καί τήν παραθρησκεία

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι στίς ἡμέρες μας, μαζί μέ ὅλες τίς ἄλλες δυνάμεις τῆς κακίας, τῆς πλάνης καί τῆς διαφθορᾶς, πού πάντοτε ἔχουν σάν στόχο νά κλονίσουν τήν πίστη μας στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, εἶναι καί τό πλῆθος τῶν αἱρέσεων καί τῶν παραθρησκευτικῶν κινήματων.

Γιά τή σωστή καί ὑπεύθυνη ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί τήν εὐαισθητοποίησή του πάνω στίς ἐπι-

διώξεις καί τήν προπαγανδιστική τακτική τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας, ἡ τοπική μας Ἐκκλησία ὁργάνωσε μέ ἔμπνευση καί καθοδήγηση τοῦ Σε-

βασιμωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Θεολόγου, **Έβδομάδα ὀρθοδόξου μαρτυρίας κι ἐνημερώσεως γιά τίς αἱρέσεις καί τήν παραθρησκεία**, ἀπό Κυριακή 24 Ὀκτωβρίου ἕως καί τό Σάββατο 1 Νοεμβρίου.

Μιά ἐβδομάδα προβολῆς τοῦ πλούτου τῆς Ὀρθοδοξίας.

Μιά ἐβδομάδα προσευχῆς γιά τούς πεπλανημένους ἀδελφούς μας.

Μιά ἐβδομάδα γεμάτη ἀπό ὁμιλίες, ἐκδηλώσεις, συνεντεύξεις κι ἐξορμήσεις (στίς λαϊκές ἀγορές).

Τήν Κυριακή 26 Ὀκτωβρίου διαβάστηκε σχετική ἐγκύκλιος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας καί μοιράστηκε σ' ὅλους τούς Ἱ. Ναούς τῆς Μητροπόλεώς μας ἕνα τρίπτυχο, μέ τό ὁποῖο ὑπεύθυνα καί τεκμηριωμένα γίνεται ἐνημέρωση γιά τίς γνωστές παραχριστιανικές αἱρέσεις, τήν παραθρησκεία καί τήν νεοειδωλολατρία.

Τήν Τετάρτη 29 Ὀκτωβρίου, ἔγινε σύναξη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου στόν Ἱ. Ναό Ἀγ. Σπυρίδωνος, στήν ὁποία ὁ προσκεκλημένος ὁμιλητής, πανοσιολογώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Μαϊδώνης, πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου, ἀνέπτυξε τό θέμα «**Ἡ ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων**».

Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας πραγματοποιήθηκε μέ μεγάλη ἐπιτυχία ἐκδήλωση στόν παλαιό ΟΡΦΕΑ κατά τήν διάρκεια τῆς ὁποίας ἔγινε ὁμιλία (ἀπό τόν ἴδιο ὁμιλητή) μέ θέμα: «**Ἡ ἐσχατολογία τῶν παραχριστιανικῶν αἱρέσεων**».

Στήν ὁμιλία του ὁ π. Χρυσόστομος μέ ἀπλό καί κατανοητό τρόπο παρουσίασε τίς θέσεις τῶν αἱρετικῶν: χιλιαστῶν, πεντηκοστιανῶν καί ἄλλων. «*Μέ τό πρόσημα ὅτι θά ἔλθει τό τέλος τοῦ κόσμου*», τόνισε, «προ-

ωθοῦν ἔντονα καί ἔντεχνα τήν ἰδέα νά προσφέρουν τά θύματα ὅλες τους τίς δυνάμεις καί πολλές φορές καί τήν περιουσία τους γιά τήν ὁργάνωση. Δηλαδή, ὑπάρχει πλήρης ἐκμετάλλευση μέ τό θέμα τῶν ἐσχάτων. Οἱ ὁμάδες αὐτές, ἀγνοώντας τίς πάμπολες ἀποτυχίες τοῦ παρελθόντος, δέν διστάζουν νά ὀρίζουν νέες ἡμερομηνίες γιά τήν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου μας. Ἀνέφερε μάλιστα καί συγκεκριμένες ἡμερομηνίες, στίς ὁποῖες διαψεύστηκαν πανηγυρικά.

Ἀκολούθησε ἡ προβολή τοῦ DVD μέ τίτλο «*Τό μυστήριο τῆς ἀνομίας*» μέ τό ὁποῖο ξεσκεπάστηκαν τόσο οἱ πλάνες τῶν αἱρέσεων, ὅσο καί ἡ διαστροφή τῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων, πού ἔντονα δραστηριοποιοῦνται καί στή χώρα μας.

Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Θεολόγος, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ εὐχαρίστησε τόν π. Χρυσόστομο γιά τήν διαφωτιστική ὁμιλία του, ἐπεσήμανε πόσο εὐγνώμονες πρέπει νά εἴμαστε γιατί, ὅπως εἶπε, «*ἔχουμε τήν ἐξαιρετική εὐλογία νά εἴμεθα μέλη τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας πού εἶναι ἡ μοναδική γνήσια Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καί ἡ ὁποία ἐπί σειρά 2000 ἐτῶν φυλάσσει ἀνόθευτη τήν ἀλήθεια τήν ὁποία μᾶς παρέδωσε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός...*».

Ὁ Σεβασμιώτατος

στή Θεσσαλονίκη καί στήν Ἀρναία

* Στήν Θεσσαλονίκη μετέβη τό Σάββατο τό πρωί 25 Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Θεολόγος, προσκεκλημένος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσ/νίκης κ. Ἀνθίμου, καί ἔλαβε μέρος στίς λατρευτικές καί ἐορταστικές ἐκδηλώσεις καί στή λιτάνευση τῆς ἱερᾶς εἰκόνας καί τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Δημητρίου, πού τε-

λέσθηκαν στὸν Ἱερό Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Θεσ/νίκης, μέ ἀφορμὴ τὴν ἱερά μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

* Στὴν Ἀρναία μετέβη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Θεολόγος προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ κ. Θεοκλήτου μέ ἀφορμὴ τὴν Ἱερά Μνήμη τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου καὶ συλλειτουργήσε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Στεφάνου Ἀρναίας.

Χειροτονίες Κληρικῶν

* Τὴν Τρίτη, 28 Ὀκτωβρίου κατὰ τὴ θεία Λειτουργία πού τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Θεολόγος, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερό Καθεδρικό καὶ Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίων Θεοδώρων Σερρών, μέ τὴν ἀφορμὴ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγίας Σκέπης καὶ τῆς Πα-

ναγίας Πονολυτρίας, τῆς ὁποίας ἡ ἱερά εἰκόνα εὐρίσκεται ἀποθησαυρισμένη στὸν παλαίφατο Ἱερό Ναὸ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, τέλεσε τό μυστήριό τῆς χειροτονίας εἰς Διάκονον τοῦ Μοναχοῦ Πορφυρίου Μπαρμπούτη.

* Κατὰ τὴν θεία Λειτουργία πού τέλεσε στὸν πα-

νηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Σερρών τὴν Παρασκευὴ 21 Νοεμβρίου, τέλεσε τὴν εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ εὐσεβοῦς νέου Γεωργίου Μπομπότα.

* Κατὰ τὴ θεία Λειτουργία πού τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Θεολόγος τὴ δεύτερη ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, 26 Δεκεμβρίου, στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγ. Γεωργίου Νιγρίτης χειροτόνησε σέ Διάκονο τὸν εὐσεβῆ νέο Ἀθανάσιο Σπίντζιο.

Λαμπρὸς ἑορτασμός

τῶν Ἀρχαγγέλων στίς Σέρρες

Μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα ἑορτάσθηκε στίς Σέρρες τὴν Παρασκευὴ 7 Νοεμβρίου καὶ τό Σάββατο 8 Νοεμβρίου ἡ πανευφρόσυνη Ἱερά μνήμη τῆς συνάξεως τῶν ἁγρυπνῶν φρουρῶν τῆς ἱστορικῆς πόλεως τοῦ νομοῦ Σερρών τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀρχιστρατῆγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων.

Τό ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς 7 Νοεμβρίου στίς 6.30 μ.μ. στὰ προπύλαια τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Θεολόγου, κληρικῶν, ἀρχῶν, πολιτιστικῶν συλλόγων καὶ μεγάλου πλήθους χριστιανῶν, ἔγινε ἡ ὑποδοχὴ τῆς

ιεράς εικόνας Παναγίας Μαλεβής της θαυματουργού, την οποία μετέφερε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας και Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος, προερχομένη από την Ἱερά Μονή Παναγίας Μαλεβής Ἀρκαδίας.

Λίγο ἀργότερα ἐτελέσθη δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀφίξει τῆς ἱεράς εικόνας. Ὁ Σεβασμιώτατος ποιμενάρχης μας κ. Θεολόγος εὐχαρίστησε γιὰ τὴν μεταφορά τῆς ἱεράς εικόνας καθώς καὶ τὴν ἀδελφότητα τῆς Ἱεράς Μονῆς πού ἔδωσε τὴν ἄδεια γιὰ νὰ μεταφερθεῖ στίς Σέρρες.

Μετά ἀπὸ τὴν σύντομη ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου ποιμεναρχοῦ μας τελέσθηκε πανηγυρικός πο-

λυαρχιερατικός ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Μάρκου, ὁ ὁποῖος στό κήρυγμά του ἀναφέρθηκε μέ γλαφυρότητα καὶ θεολογική σαφήνεια, στό φιλανθρωπικό ἔργο τῶν θεοειδῶν Ἀρχαγγέλων, ὡς διακόνων τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Μαζί μέ τόν ἅγιο Χίου συνχοροστάτησαν ὁ Σεβασμιώτατος μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνου-

ρίας κ. Ἀλέξανδρος, Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Πατρῶν Χρυσόστομος, Ἀνδριανουπόλεως κ. Εὐλόγιος (τῆς ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας) καὶ ὁ Σεβασμιώτατος ποιμενάρχης μας κ. Θεολόγος.

Μετά τόν πανηγυρικό Ἀρχιερατικό ἑσπερινό στίς 10.00 μ.μ. τελέσθηκε ἱερά ἀγρυπνία.

Τό Σάββατο 8 Νοεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Θεολόγος, συλλειτουργήσε μετά τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρο, Σιδηροκάστρου κ. Μακάριο, Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Μάρκον καὶ Ἀνδριανουπόλεως κ. Εὐλόγιο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, στήν πανηγυρική θεία Λειτουργία πού τελέσθηκε στόν ἑορτάζοντα Ἱερό Μητροπολιτικό μας ναό τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Σερρῶν. Τόν θεῖο λόγο ἐκήρυξε ὁ προεξάρχων Σεβασμιώτατος Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος, ὁ ὁποῖος μίλησε γιὰ τὴν σπουδαιότητα τῆς τιμῆς τῶν Ἀρχαγγέλων. Ὑπάρχουν ἑκατομμύρια ἄγγελοι, ἕνας γιὰ τόν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς οἱ ὁποῖοι φροντίζουν νὰ μᾶς προστατεύουν.

Μετά τὴν θεία Λειτουργία σχηματίστηκε πομπή καὶ μέσω τῶν κεντρικῶν ὁδῶν πραγματοποιήθηκε ἡ λιτάνευση τῶν ἱερῶν εἰκόνων τῆς Παναγίας Μαλεβῆς καὶ τῶν Ἀρχαγγέλων. Στὴν κεντρική πλατεία Ἐλευθερίας τελέσθηκε

άρτοκλασία καί μίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος.

Στό τέλος τῆς λιτανείας ὁ Σεβασμιώτατος ποιμενάρχης μας κ. Θεολόγος εὐχαρίστησε τοὺς ἁγίους

Ἀρχιερεῖς, τίς ἀρχές τοῦ Νομοῦ καί τῆς πόλεως τῶν Σερρών, τό Στρατό, τήν Ἀστυνομία, τά Σχολεῖα, τοὺς Συλλόγους καί ὅλους τοὺς χριστιανούς.

Καθόλη τήν διάρκεια τῶν ἡμερῶν ἀπό 7 ἕως 11 Νοεμβρίου πού ἡ θαυματουργός εἰκόνα βρισκόταν στόν Ἱερό Μητροπολιτικό μας Ναό ἔσπευσαν νά τήν προσκυνήσουν χιλιάδες πιστῶν χριστιανῶν ἀπό τήν πόλη μας καί ἀπό ἄλλες πόλεις τῆς Μακεδονίας μας.

Ἡ διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών στός φυλακές

Ἡ τοπική μας Ἐκκλησία μεριμνᾷ ἀξιοχρέως γιά κάθε ἐμπερίστατο ἀδελφό, ἐστιάζουσα παραλλήλως τό ἐνδιαφέρον της στόν ὅλο ἄνθρωπο. Γιά τόν λόγο αὐτόν πάντοτε στρέφει τήν προσοχή της καί πρὸς

τοὺς φυλακισμένους ἀδελφούς μας, ἀνεξαρτήτως καταγωγῆς καί θρησκείας, σεβόμενη τά ἀτομικά καί κοινωνικά δικαιώματα, τό ἀπαραιτίαστο τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, καθὼς καί τά νέα κοινωνικά δεδομένα τῆς συγχρόνου κοινωνίας μας. Παραλλήλως, γιά ὅσους τό ἐπιθυμοῦν, ἡ Ἐκκλησία μας τοὺς βοηθᾷ στό δρόμο πρὸς τή μετάνοια διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς Ἑξομολογήσεως καί τοῦ ἁγιασμοῦ διὰ τῆς τελέσεως τῆς Θείας Λειτουργίας στό ἱερό παρεκκλήσιο τῶν φυλακῶν Νιγρίτης.

Μέσα σ' αὐτά τά πλαίσια, ἡ τοπική μας Ἐκκλησία, κινουμένη πάντοτε ἀπό τό πνεῦμα τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης γιά κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο, ἀνέλαβε τήν πρωτοβουλία νά συγκεντρώσει φαρμακευτικό ὑλικό, εἶδη προσωπικῆς ὑγιεινῆς καί ἐνδύματα, γιά τήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν φυλακισμένων ἀδελφῶν. Τό ὑλικό πού συγκεντρώθηκε φιλοτίμως ἀπό τίς ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας παρέδωσε σήμερα, Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας, συνοδευόμενος ἀπό ομάδα κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, στόν Διευθυντή τοῦ Σωφρονιστικοῦ Καταστήματος Νιγρίτης. Κατά τήν ἐγκάρδια συνάντηση πού εἶχε ὁ Σεβ. μέ τόν κ. Θεοχάρη Σταυρόπουλο, Διευθυντή τοῦ Σωφρονιστικοῦ Καταστήματος Νιγρίτης, ἐξέφρασε τήν συμπαράσταση καί τό συνεχές ἐνδιαφέρον τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας γιά τίς πνευματικές καί ὑλικές ἀνάγκες τῶν φυλακισμένων συνανθρώπων μας, ἀλλά καί τήν ἐκτίμησή του πρὸς τό ἔργο πού ἐπιτελοῦν σέ ἐποχές οἰκονομικῆς κρίσεως οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Σωφρονιστικοῦ Καταστήματος Νιγρίτης. Ὁ Διευθυντής τοῦ Σωφρονιστικοῦ Καταστήματος Νιγρίτης εὐχαρίστησε θερμότατα τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας γιά τήν συνεισφορά τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί γιά τήν πραγματοποίηση τῆς ἐπισκέψεως.

Ίερατική Σύναξη

Τήν Παρασκευή, 5 Δεκεμβρίου, στον Ί. Ναό Ἀγίου Παντελεήμονος Σερρών, πραγματοποιήθηκε σύναξη τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ί. Μητροπόλεώς μας. Μετά τήν καθιερωμένη προσευχή ὁ π. Εὐστράτιος Καρατσούλης ὑπεύθυνος τοῦ Γεν. Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεώς μας ἀναφέρθηκε στήν ὁργάνωση τοῦ «Ἑράνου τῆς Ἀγάπης» καί στήν ἐκδήλωση πού πρόκειται νά πραγματοποιηθεῖ γιά τόν σκοπό αὐτό.

Στή συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος ἔκανε ἰδιαίτερη ἀναφορά γιά τό ἴδιο θέμα καί ἔδωσε τίς κατευθυντήριες γραμμές γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ Ἑράνου, ὥστε τήν περίοδο αὐτή τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς ὑφεσης νά ἀνακουφισθοῦν περισσσότεροι ἐμπερίστατοι ἀδελφοί μας. Μετά τό διάλογο ὁ Σεβασμιώτατος ἀπηύθυνε τίς ἐγκάρδιες εὐχές του πρὸς ὅλους γιά τήν περίοδο τοῦ Ἀγίου Δωδεκαημέρου.

Χειροθεσία Κληρικοῦ

Τήν Κυριακή, 21 Δεκεμβρίου, στον Ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Σερρών, κατὰ τή θεία Λειτουργία πού τέλεσε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Θεολόγος, χειροθέτησε σέ σταυροφόρο Οἰκονόμο τόν ἐφημέριο τοῦ Ί. Ναοῦ π. Βιορέλ Ντίνκα.

Χριστουγεννιάτικες Ἐκδηλώσεις

Μέ μεγάλη ἐπιτυχία διοργανώθηκαν καί φέτος οἱ καθιερωμένες Χριστουγεννιάτικες ἐκδηλώσεις ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολή μας.

* Τό Σάββατο, 20 Δεκεμβρίου τό ἀπόγευμα ἔγινε ἡ μεγάλη Χριστουγεννιάτικη γιορτή τοῦ Γραφείου Νεότητας στό κατάμεστο ἀπό κόσμο κεντρικό ἀμφιθέατρο τοῦ ΤΕΙ Σερρών. Κατ' αὐτήν ἡ Παιδική Ὀρχήστρα - Χορωδία τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί ἡ Ὀρχήστρα - Χορωδία τοῦ Μουσικοῦ Γυμνασίου Σερρών παρουσίασαν ὕμνους, κάλαντα

καί Χριστουγεννιάτικα τραγούδια. Ἀκόμη συμμετείχαν παιδιά τῶν κατηχητικῶν συνάξεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ἀγίου Ἀντωνίου Σερρών, Ἀγίου Δημητρίου Σερρών καί Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύ-

ρων Σερρών, παρουσιάζοντας χριστουγεννιάτικο δρώμενο, ποιητικό λόγο καί διάλογο. Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας εὐχαριστώντας ὅλους ὅσους συνέβαλαν στήν ἐπιτυχία τῆς ἐκδήλωσης, εὐχόμενος τέλος στό πολυπληθές ἀκροατήριο εὐλογημένα Χριστουγέννα.

* Τήν Κυριακή, 21 Δεκεμβρίου τό πρωῒ μετά τήν

θεία Λειτουργία στὸν αὐλαιο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Σεργῶν ἔγινε γιὰ μιὰ ἀκόμη χρονιά ὁ στολισμός τοῦ Δέντρου τῶν Εὐχῶν. Σ' αὐτὴν τὴν ἐκδήλωση συμμετείχαν πολλὰ ἀπὸ τὰ παιδιά τῶν κατηχητικῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν πόλεων τῶν Σεργῶν καὶ τῆς Νιγρίτης ἀλλὰ καὶ πολλῶν χωριῶν, συνοδευόμενα ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους ἱερεῖς καὶ τοὺς κατηχητές τους.

Στὴν κλήρωση ποὺ ἔγινε μοιράστηκαν στὰ παιδιά δῶρα καὶ διάφορα γλυκίσματα.

* Τὴν Κυριακή, 21 Δεκεμβρίου, τὸ ἀπόγευμα ἡ ἐνορία Κοιμ. Θεοτόκου Σεργῶν μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, πραγματοποιοῖ ἐκδήλωση Βυζαντινοῦ μέλους μὲ θεολογικὸ σχολιασμὸ τῶν

ἱερῶν ὕμνων. Τοὺς ἐπίκαιρους ὕμνους ἀπέδωσε ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία τοῦ Μαξιμίου Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ πρωτοψάλτου καὶ καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς κ. Μιχαὴλ Κλέτσα.

* Τὴ δεύτερη ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, 26 Δεκεμβρίου, ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας διοργάνωσε Χρι-

στουγεννιάτικη ἐορτὴ στὸ Δημαρχεῖο Νιγρίτας. Στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ ἡ Χορωδία Νέων Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας Σεργῶν καὶ Νιγρίτης ὑπὸ τὴν διεύθυνση τῆς κ. Μαρίας Κουβακλή καὶ ἡ Παιδικὴ Χορωδία τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Νιγρίτας ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Δημητρίου Τζένου παρουσίασαν Κάλαντα ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ Χριστουγεννιάτικα τραγούδια. Τὴν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας μὲ ἐγκάρδιες ἐόρτιες εὐχές.

Φιλανθρωπικὴ ἐκδήλωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ποιμαντικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας πραγματοποίησε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία, ἐκδήλωση φιλανθρωπικοῦ χαρακτήρα, μὲ τὴν συνεργασία ὅλων τῶν τοπικῶν τηλεοπτικῶν σταθμῶν καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ 4E μὲ σκοπὸ τὴν στήριξη καὶ ἀνακούφιση τῶν ἀναξιοπαθόντων ἀδελφῶν μας, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐφέτος ἀπὸ τὴν τοπικὴ μας Ἐκκλησία προσεφέρθηκαν ὑπὲρ τὰ 893.000 €.

Ἡ ἐκδήλωση αὐτὴ ἦταν ἐνταγμένη στὰ πλαίσια τοῦ ἐφετινοῦ ἐράνου Ἀγάπης, ποὺ πραγματοποιήθηκε τὸ τριήμερο 13-14-15 Δεκεμβρίου καὶ εἶχε ὡς σκοπὸ τὴν ὑπεύθυνη ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ μας

για τό πνευματικό, κοινωνικό, φιланθρωπικό καί πολιτιστικό ἔργο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε τήν Τετάρτη, 10 Δεκεμβρίου τό ἀπόγευμα, στήν αἴθουσα τοῦ παλαιοῦ Ὁρφέα Σερρών καί ἀναμεταδόθηκε τηλεοπτικά ἀπ' ὅλα τά τοπικά Μέσα Ἐνημερώσεως, ἀπό διαδικτυακή ἱστοσελίδα καί ἀπό τόν Τηλεοπτικό Σταθμό 4Ε.

Στό πρῶτο μέρος τῆς ἐκδήλωσης συμμετείχαν οἱ χορωδίες α) «Ἁγία Κασσιανή ἡ ὑμνογράφος» τῆς

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως, β) ἡ Νεανική Χορωδία Σερρών τοῦ κ. Βασιλείου

Ταπέ καί γ) Παιδική ὀρχήστρα - χορωδία τοῦ Μα-

ξιμείου Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, οἱ ὁποῖες παρουσίασαν ἐπίκαιρα ἐορταστικά παραδοσιακά τραγούδια.

Ἐγινε ἐπίσης προβολή μικρῶν ταινιῶν μέ ἀναφορές στό πνευματικό, κοινωνικό,

πολιτιστικό καί φιλανθρωπικό ἔργο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Ἀπό τίς ποιμαντικές δραστηριότητες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγος κατά τό δεύτερο δεκαπενθήμερο τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου, τό μήνα Νοέμβριο καί τό μήνα Δεκέμβριο:

– Λειτουργήσε: στούς Ἱ. Ναούς: Ἀγ. Ἀναργύρων Ν. Κερδυλίων (17/10), Ἱ. Μονῆς Ρίλα Βουλγαρίας (19/10), Ἀγ. Δημητρίου Θεσ/νίκης (26/10), Ἀγ. Ἀναργύρων Σερρών (1/11), Ἀγ. Θεοδώρων Σερρών (28/10), Ἀγ. Νικήτα τοῦ Νέου Σερρών (2/11), Παμμεγ. Ταξιαρχῶν Σερρών (8/11, 9/11, 25/12), Ἱ. Μονῆς Προφ. Ἡλιοῦ Ἀγ. Πνεύματος (13/11), Ἀγ. Ἀντωνίου Βαμβακιᾶς (16/11), Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Σερρών (21/11), Ἀγ. Δημητρίου Νικοκλείας (23/11), Ἀγ. Αἰκατερίνης Γεν. Νοσοκομείου Σερρών (25/11), Ἀγ. Μηνᾶ-Βαρβάρας Σερρών (4/12), Ἀγ. Ἀθανασίου Ἑμμ. Παπᾶ (7/12), Ἀγ. Σπυρίδωνος Σερρών (12/12), Ἀγ. Νικήτα παρεκκλησίου Ἐπισκοπείου (14/12), Εὐαγγελιστρίας Σερρών (21/12), Ἀγ. Γεωργίου Νιγρίτης (26/12) καί Ἀγ. Στεφάνου Ἀρναίας (27/12).

Θ. Λειτουργία στον Ί.Ν. Αγίου Αθανασίου
Έμμ. Παπᾶ (7/12).

Από τόν Άγιασμό στή σύναξη Άναγνωστών (1/11).

Άγιασμός στην Γ.Ε.Χ.Α. (2/11).

– Χοροστάτησε στην Άκολουθία του Έσπερινού στους Ί. Ναούς: Παμμεγ. Ταξιαρχών Σεργών (1/11, 5/11, 8/11, 15/11, 6/12, 13/12, 20/12, 24/12), Άγ. Δημητρίου Σεργών (25/10), Άγ. Θεοδώρων Σεργών (27/10, 31/12), Άγ. Αναργύρων Σεργών (31/10), Άγ. Αντωνίου Σεργών (22/11), Άγ. Αικατερίνης Γεν. Νοσοκομείου Σεργών (24/11), Άγ. Βαρβάρας Σεργών (3/12), Άγ. Νικολάου Άκροπόλεως Σεργών (5/12), Άγ. Σπυρίδωνος Σεργών (11/12).

– Προέστη στίς Δοξολογίες: α) μέ την εύκαιρία της έορτής του άγίου Άρτεμίου, προστάτου της Άστυνομίας (20/10), β) μέ την εύκαιρία της έπετείου της Έθνικης έορτής της 28ης Όκτωβρίου 1940, στό Μητροπολιτικό Ναό Παμμεγ. Ταξιαρχών Σεργών (28/10), γ) μέ την εύκαιρία της ύποδοχης της Ίερᾶς Εικόνας Παναγίας Μαλεβής (7/11), δ) μέ την εύκαιρία της έορτής των Ένόπλων Δυνάμεων στον Ίερό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου (21/11), ε) στην έπιμνημόσυνη δέηση στην προτομή του Έμμ. Παπᾶ στην πλατεία της όμώ-νυμης Κωμόπολης (7/12).

– Τέλεσε την Άκολουθία του Άγια-σμού: α) Στό Κέντρο διά βίου μάθησης (20/10), β) για την εύκαιρία της έναρξης των μαθημάτων στό μεταπτυχιακό τμήμα των Τ.Ε.Ι. Σεργών (23/10), γ) μέ την εύκαιρία της έναρξης των συναντήσεων των Άναγνωστών της Ί. Μητροπόλεώς μας στον Ίερό Μητροπολιτικό Ναό των Παμμεγ. Ταξιαρχών Σεργών (1/11), δ) στην αίθουσα της ΓΕΧΑ Σεργών, μέ την εύκαιρία της έναρξης της νέας Ίεραπο-στολικής χρονιάς (2/11), ε) μέ την εύκαι-ρία της έναρξης του 13ου Διεθνούς Έπι-στημονικού Θεολογικού Συνεδρίου (7/11), στ) μέ την εύκαιρία της έναρξης της νέας χρονιάς στό σχολείο Δέυτερης Εύκαι-ρίας (14/11), ζ) μέ την εύκαιρία της έναρ-ξης του Σεμιναρίου Έξομολογητικής στό Κεμηλιαρχείο «Ψυχής Άκος» (18/11).

Άγιασμός στο σχολείο Δεύτερης Εύκαιρίας (14/11).

Από τόν Άγιασμό έναρξης του 13ου Διεθνούς Έπιστημονικού Θεολογικού Συνεδρίου (7/11).

Άπό τήν επίσκεψη του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Θεολόγου στην Ί. Μονή Έσφιγμένου καί τή θ. Λειτουργία πού τέλεσε στό καθολικό τής Γερᾶς Μονῆς (27/11).

Παράδοση τροφίμων στό κοινωνικό Παντοπωλείο από τό 5ο Δημοτικό Σεργῶν.

Ἡ Κυριακή ὡς γενέθλιος ἡμέρα τῆς ἀνθρωπίνης φύσης κατὰ τόν ἱερό Χρυσόστομο

Κείμενο*

«Κατά μίαν Σαββάτων, φησίν, ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἐαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὅ,τι ἂν εὐδοῶται, ἵνα μή, ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται» (Α' Κορ. 16,2). Μίαν Σαββάτων, τήν Κυριακὴν ἐκάλεσε. Καί τίνος ἔνεκεν ταύτην ἐπέταξε τῇ εἰσφορᾷ τὴν ἡμέραν; διὰ τί μή εἶπε, τῇ δευτέρᾳ τῶν Σαββάτων, τῇ τρίτῃ τῶν Σαββάτων, ἢ αὐτοῖς τοῖς Σάββασι; Οὐχ ἀπλῶς, οὐδέ εἰκῇ ἀλλὰ βουλόμενός τινα καί ἀπό τοῦ καιροῦ λαβεῖν συμμαχίαν εἰς τό προθυμότερους ποιῆσαι τοὺς εἰσφέροντας. Οὐ μικρόν δέ ἐπιτηδεϊότης καιροῦ ἐν ἅπασι πράγμασιν. Καί τί, φησίν, ὁ καιρός ἐπιτήδειον ἔχει πρὸς τό πείσαι διδόναι ἐλεημοσύνην; Κατά τὴν ἡμέραν ταύτην τό πάσης ἐργασίας ἀφίστασθαι, τό φαιδροτέραν γίνεσθαι τὴν ψυχὴν ἐκ τῆς ἀνέσεως, τό δέ πάντων μεῖζον, τό μυρίων ἡμᾶς κατ' αὐτὴν ἀπολελανκέναι καλῶν. Ἐν ταύτῃ γάρ τῃ ἡμέρᾳ κατελύθη ὁ θάνατος, ἐσβέσθη ἡ κατάρα, ἁμαρτία ἠφανίσθη, ἄδου πύλαι συνεκλάσθησαν, καί δέσμιος ὁ διάβολος γέγονε, καί ὁ χρόνιος ἀνηρέθῃ πόλεμος, καί καταλλαγαί Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους ἐγένοντο· καί πρὸς τὴν προτέραν, μᾶλλον δέ πρὸς πολλῶν μείζονα ἐπανήλθεν εὐγένειαν ἡμῶν τό γένος, καί τό θαυμαστόν ἐκεῖνο καί παρὰδοξον ἐπέιδε θέαμα ἥλιος, ἄνθρωπον ἀθάνατον γεγεννημένον.

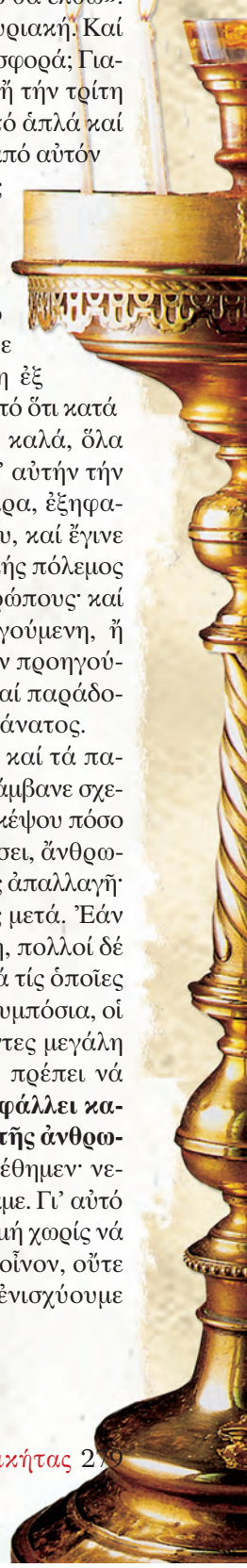
Τούτων δέ πάντων ἡμᾶς ἀναμνήσαι βουλόμενος, καί τῶν τοιούτων, τὴν ἡμέραν εἰς μέσον ἡγάγε, μονονοχί συνήγορον αὐτὴν λαμβάνων, καί πρὸς ἕκαστον λέγων· ἐννόησον πόσων καί ἡλικῶν ἀπέλυσας ἀγαθῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἄνθρωπε· πόσων ἀπηλλάγης κακῶν· τίς ὢν τό πρότερον, τίς ἐγένου μετὰ ταῦτα. Εἰ δέ τὰς γενεθλίους ἡμῶν ἡμέρας, πολλοὶ δέ τῶν οἰκετῶν κάκεινας, ἐν αἷς ἡλευθερώθησαν, μετὰ πολλῆς ἄγνοιας τῆς τιμῆς, καί οἱ μὲν συμπόσια ποιοῦνται, οἱ δέ ἐλεύθεροι καί δῶρα δωροῦνται, πολλὰ τὸν καιρόν τιμῶντες· πολλῶν μᾶλλον ἡμᾶς χρὴ τιμᾶν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἣν οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπάσης γενέθλιον προσειπών. Απολωλότες γάρ ἦμεν, καί εὐρέθημεν νεκροί, καί ἀνεξήσαμεν· ἐχθροί, καί κατηλλάγημεν. Διὰ τοῦτο καί προσήκει αὐτὴν τιμᾶν τιμὴν πνευματικὴν, οὐχί συμπόσια ποιοῦντας, οὐδέ οἶνον ἐκχέοντας, οὐδέ μεθύοντας καί χορεύοντας, ἀλλὰ τοὺς πτωχότερους τῶν ἀδελφῶν ἐν πολλῇ καθιστάντας ἀφθονία.

Μετάφραση

«Τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, τὴν Κυριακή, ὁ καθένας ἀπὸ ἐσᾶς ἅς θέτῃ κατὰ μέρος στό σπίτι του κάποιον ποσό καί ἅς μαζεῦν ἔτσι ἀπὸ τώρα ὅ,τι εὐκολύνεται, ὥστε νὰ μὴ γίνωνται τέτοιες συνεισφορές ὅταν ἐγὼ θά ἔλθω». Πρῶτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ὠνόμασε τὴν Κυριακή. Καί γιὰ ποῖό λόγο ὥρισε αὐτὴ τὴν ἡμέρα γιὰ τὴν εἰσφορά; Γιατί δέν εἶπε τῇ δευτέρῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἢ τὴν τρίτῃ ἡμέρᾳ ἢ αὐτό τό Σάββατο; Δέν τό ἔκαμεν αὐτό ἀπλά καί στήν τύχη ἀλλά ἐπειδὴ ἤθελε νὰ βοηθήσῃ καί ἀπὸ αὐτόν τὸν χρόνον, ὥστε νὰ κάνει τοὺς εἰσφέροντες προθυμότερους. Δέν εἶναι δέ μικρό πρᾶγμα ἡ καταλληλότητα τῆς στιγμῆς γιὰ κάθε πρᾶγμα. Καί ποῖα καταλληλότητα, θά εἰπῆς, ἔχει ὁ χρόνος στό νὰ πείσῃ νὰ δώσουν ἐλεημοσύνη; Τό ὅτι ἀπέχομε κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἀπὸ κάθε ἐργασία, τό ὅτι ἡ ψυχὴ γίνεται λαμπρότερη ἐξ αἰτίας τῆς ἀνάπαυσης, καί τό κυριώτερο ὅλων, τό ὅτι κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἀπολαμβάνομε ἀναρίθμητα καλὰ, ὅλα αὐτὰ συντελοῦν στήν ἐλεημοσύνη. Διότι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέρα κατελύθη ὁ θάνατος, ἐσβέσθη ἡ κατάρα, ἐξηφανίσθη ἡ ἁμαρτία, ἔσπασαν οἱ πύλες τοῦ Ἄδου, καί ἔγινε αἰχμάλωτος ὁ διάβολος καί κατελύθη ὁ διαρκὴς πόλεμος καί ἔγινε ἡ συμφιλίωση τοῦ Θεοῦ μέ τοὺς ἀνθρώπους· καί τό ἀνθρώπινο γένος ἐπανήλθε στήν προηγούμενη, ἢ μᾶλλον σέ πολύ μεγαλύτερη εὐγένεια ἀπὸ τὴν προηγούμενη, καί εἶδεν ὁ ἥλιος τό θαυμαστό ἐκεῖνο καί παρὰδοξο θέαμα, νὰ γίνεται δηλαδή ὁ ἄνθρωπος ἀθάνατος.

Θέλοντας νὰ μᾶς ὑπενθυμῇσιν ὅλα αὐτά, καί τά παρόμοια μέ αὐτά, ἀνέφερε τὴν ἡμέρα καί τὴν ἐλάμβανε σχεδόν ὡς συνήγορο καί ἔλεγε πρὸς τὸν καθένα· σκέψου πόσο πολλὰ καί πόσο μεγάλα ἀγαθὰ ἔχεις ἀπολαύσει, ἄνθρωπε, κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἀπὸ πόσα κακὰ ἔχεις ἀπαλλαγῇ· ποιός ἦσουν προηγουμένως καί ποιός ἔγινες μετὰ. Ἐάν δέ τὰ γενέθλιά μας ἐορτάζωμε μέ μεγάλη τιμῇ, πολλοὶ δέ ἀπὸ τοὺς δούλους καί ἐκείνες τίς ἡμέρες κατὰ τίς ὁποῖες ἡλευθερώθησαν, καί ἄλλοι μὲν ὀργανώνουν συμπόσια, οἱ δέ ἐλεύθεροι μοιράζονται καί δῶρα, ἀποδίδοντες μεγάλη τιμὴ στό γεγονός, πολύ περισσότερο ἐμεῖς πρέπει νὰ τιμᾶμεν τὴν ἡμέρα αὐτὴ, τὴν ὁποία δέν θά σφάλλει κανεὶς ἂν τὴν ὀνομάσῃ γενέθλιον ἡμέρα ὅλης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Διότι εἴμεθα χαμένοι καί εὐρέθημεν νεκροί καί ξαναζήσαμε· ἐχθροί καί συμφιλωθήκαμε. Γι' αὐτό ἀρμόζει νὰ ἀποδίδωμε σ' αὐτὴν πνευματικὴ τιμὴ χωρὶς νὰ ὀργανώνωμε συμπόσια, οὔτε νὰ σπαταλᾶμε οἶνον, οὔτε νὰ μεθοῦμε καί νὰ χορεύουμε, ἀλλὰ νὰ ἐνισχύουμε ἄφθονα τοὺς πτωχότερους ἀδελφούς μας.

* Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Περί ἐλεημοσύνης, ΕΠΕ 40, Θεσσαλονίκη 1979, σσ. 416-419

Ὁ Σεβασμιώτατος μέ μαθητές τοῦ 3ου Δημοτικοῦ Σχολείου Σερρών (30/10).

Ἡ «Παιδική Ὀρχήστρα - Χορωδία» τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας
στήν Χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωση (21/12).